உ

சிவமயம்

2-வது மந்த்ராவதாரபடல சந்த்ரிகை

—::—

இனி, மந்த்ரங்களினுத்தாரத்தை முறையே சுருக்கமாகக் கூறுகின்றேன் கேட்கக்கடவீர்; மந்த்ரமில்லாமற் கிரியையில்லை.

மந்-த்ரம் என்பது மநநம்-த்ராணம் என்னும் இரண்டு சொற்களின் புணர்ச்சி. இவை முறையே யாவத்தையு மறியுந்தன்மை-சம்சாரக் கடலிலிருந்து கரையேற்றி விடத்தக்கது என்னும் பொருளுடையன. அதாவது, யாவத்தையு மறியுந்தன்மையும் சம்சாரப் பெருங் கடலிலிருந்து கரையேற்றிக் காப்பாற்றுந் தர்மமுள்ளதாதலால் மந்த்ரமென்று சொல்லப்படும்.

மந்த்ரமானது வாச்ய வாசகமென்னும் பிரிவா லிரண்டுருவமாகும்.

வாசகம் - வாக்கின் ஸ்வரூபம்
வாச்யம் - அதன் லக்ஷண வடிவம்

வாசக லக்ஷணையால் வாச்யத்தின் [ஐக்யம்] பொருளைக் காட்டும். [நினைத்த பொருளைப் பிறர்க்குத் தெரிவித்தலும், பிறர் தெரிவித்ததனைத் தாமுள்ளுணர்தலும்.]

நாதம் மந்த்ர மென்று சொல்லப்படும். அந்தநாதம் பரனிடத்துத் தோன்றும், நாதத்தில் பிந்து தோன்றும், பிந்துவில் [அச்சு] உயிரெழுத்துத் தோன்றும், அவ்வுயிரெழுத்தில் [நெடில் குறிலென்னும்] இரண்டிரண்டு பிரிவு தோன்றும், அவற்றின் பிரிவு பதின்மூன்று.

[ஜீவாக்ஷரம்] ஆதாரமென்னும் பெயருள்ள உயிர்கள் பதினாறு.

ககாரமுதலிய எழுத்துக்கள் உடல்போ லொத்திருக்கின்றன. அவ்வுடலென்னும் மெய்யெழுத்து முப்பத்தினான்கு.

இவ்வக்ஷர சமூஹங்களினாற் ப்ராணவாயுவினுபாதி பேதத்தாற் சமஸ்த சப்தங்களும் வ்யாபரிக்கப்படுகின்றன. அவ் வக்ஷரங்களாலே பர அபர சாத்திரங்க ளேற்படுகின்றன.

ஒன்பது பகுப்பாய்ப் பிரிக்கப்பட்ட ஐம்பதெழுத்துக்களையுடைய நாதம், விரிவால் ஆயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தைந்து.

வர்ணமென்னு மக்ஷரங்கள் ஒன்பது பகுப்பாய் நிச்சயிக்கப்பட்டன.

ப்ராம்மணோத்தமர்களே! ப்ரதிபத சிவநாமங்களால் நாதம் சொல்லப்பட்டது. அது, தூல சூக்கும பரமென்று மூன்று பிரிவையுடையது.

சப்த ஞானங்களை யுணர்ந்தனுபவிக்கு மான்மா சமஸ்தப்ராணிகளி னிருதயத் திருக்கின்றது.

தத்வதரிசிகளின் அநுஷ்டாநத்தில் மாத்ருகையானது ஐம்பது ருத்ர ருத்ரி பேதங்களோ டிருப்பதாக வறியத் தக்கது.

ருத்ர ருத்ரிகளின் பெயர் அடியிற் கூறப்படும். (பக்கம் ௬௫)

அந்தணர்களே! பிறகு வர்ணங்களைப் பெருக்குவதால் மாத்ருகையின் பிரிவு கூறப்படும். அற்றாக,

ருஷிகள் :—கருணாநிதியாகிய பகவானே! உலகத்திற் ப்ராணிகள் குறைந்தபலம் அற்பாயுசு இழிதொழில் மயக்கம் பெரிதாகிய கர்வம் பேராசை விரோதம் முதலியவைகளோடு கூடினவர்களாயிருக்கின்றார்கள்; சத்திநிபாதமுள்ளவர்களு மில்லாதவர்களுமா யுள்ள அவர்களுக் கெவ்விதம் தகுதியோ அவ்விதமா யநேகப் பிரகாரமாக மந்த்ரத்தினுற்பத்தி கூறவேண்டும்.

பரமசிவம் :—எவ்வெவ்விதமாய்ச் சுகமான மோக்ஷோபாயமான துண்டாகுமோ அவ்வம் முறைமையிற் சம்க்ஷேபமாகச் சொல்கின்றேன், கேட்பீர்களாக!

சிந்தாமணி மந்த்ரம் - ௧௫½-முதல்-௨௬½-வரை,

காலாந்தக மந்த்ரம் - ௨௭½-முதல்-௪௮-வரை மூலஸ்லோகத்திற் றெளிக.

புத்திமானுயுள்ள சிவபக்த சிவத்வஜ மாணுக்கருக்குக் கந்த புஷ்ப முதலியவைகளாற் சக்ரத்தைப் பூஜித்துக் காட்டற்பாலது.

ச்ரேஷ்டமாகிய மந்த்ரத்தை குருவினுடைய ஆஞ்ஞையை முன்னிட்டு க்ரஹிக்க வேண்டும். அவ்விதமன்றி யாதொரு மந்த்திரம் க்ரஹிக்கப்படுமோ, அதை ஜபிக்கில் விபரீதத்தைத் தரும்.

ப்ருதிவ்யாதி சிவதத்வம் வரை பாவனையையுடைய அம்மந்த்ரத்தை யுணர்ந்தவன் பாசபந்தத்தினின்றும் விடப்படுகிறான்.

சித்திரைமுதற் பங்குனிமாத விறுதிவரை ப்ரணவ முதலிய வொவ்வோ ரக்கரங்களைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

தீர்கபூர்வமான வவ் வக்ரங்கள் சக்ர நாபிகமல தளங்களிலிருக்கின்றன, அவைகளை யறிந்து சேகரித்து இவ்விதமாய் த்யாநித்து ஜபித்துப் பூஜித்தல் வேண்டும். அவ்வாறு ஒரு நாளாவது அவசயம் பூஜித்தல் வேண்டும்.

ருத்ரமந்த்ர சக்ரம்;-யக்ஷரக்ஷோக்ரஹங்களுக்கு [௫௪ - கடு௨] ஸ்லோகங்களிற் கூறிய ப்ரகாரம் [37] ரேகைகளோ டுபயோகித்தல் வேண்டும்.

மாத்ருகாமந்த்ர பலன் :—இந்த மந்த்ர சாஸ்த்திரத்திற் சகல மந்த்ரங்கட்கு மிது முதன்மையாகும். அந்த மாத்ருகையை ருத்ர ருத்ரிகளோடு கூடினதாயாவது தனியேயாவது அப்யசிக்க வேண்டும். இம் மாத்ருகையால் சகல சித்திகளு முண்டாம். ஆதலா லிதனை மனதிற் பதிந் துச்சரித்தல் அத்யவச்யகம்.

ஓ முனிச்ரேஷ்டர்களே! இனி மாலா மந்த்ரமுறையைச் சொல்கின்றேன் கேளுங்கள்.

சிவத்திற்கு ஆதிசத்தியும் சாதாக்யத்திற்கு மனோன்மனியும் மஹேசருக்கு பவாநியும் ஆக சக்திகள் மூவிதமாய்க் கொள்ளப்படும். கடு௮1/2 - கடுசு1/2இவ்விரண்டு ஸ்லோகங்களா லிதன் மந்த்ரங்களை யுணர்க. இதர சகல சக்திகளுக்கு, அதனதன் நாமாக்ஷரங்களைக் கூறப்படும்.

பிறகு மேளாமந்த்ரமென்று சொல்லப்பட்ட மாலா மந்த்ர சக்திகளின் மந்த்ர சமூஹங்களைக் கேட்பீர்களாக. கசுக-கசு௨,ஸ்லோகங்களா லிதன் மந்த்ரங்களைத் தெளிக.

மேளாமந்த்ர ஜபத்தில் ஒவ்வோர் மந்த்ரங்களினும் குருவையும் ஐம்பது மந்த்ராக்ஷரங்களையும் உச்சரித்து, முதலில் ஜபவிதியில் மாத்ருகையோடு மந்த்ரத்தைச் சேர்த்து, அதன்பின் நடுவிலு முடிவிலு மவ்வாறே மாத்ருகையோடு உச்சரித்தல் வேண்டும். அப்படி உச்சரிப்பவ னெவ்வெக் காரியங்களை யிச்சிக்கிருனே, மிகவு மொப்பில்லாத அவ்வக்காரியங்களை அடைகின்ருன்.

ப்ரசித்தமான அந்த மாலாமந்த்ரங்கள் பத்தக்ஷரங்கள் முதலிருபதக்ஷரங்கள்வரை யுடையன. பத்திற் குறைந்தவை பீஜமெனப்படும்.

மாலாமந்த்ர மெப்போதும் விருத்தாப்யத்தில் பலந்தரும், மந்த்ரங்கள் யௌவனத்திற் பலன்தரும், பூத முதலிய மந்த்ரங்கள் பால்யத்தில் முன்சொன்னவற்றிற் குறைந்த பலனைத்தரும்.

ஸ்வாஹா நம: என்பவையும் சேஷ பதங்களும் ஸ்த்ரீ பும் நபும்ஸக லிங்கங்கள்.

சேஷபதங்க ளென்பதனுல் ஹும்படாந்தங்களுமெனக்கொள்க.

அன்றியும் மந்த்ரம் பும் லிங்கமும் வித்யா ஸ்த்ரீ லிங்கமென்பதும், இவற்றில் ஹும்படாந்தங்கள் பும்லிங்கம், ஸ்வாஹா ஸ்த்ரீலிங்கம், நம: நபும்ஸக லிங்க மென்பதும் அதிகபாடத்திற் காண்க.

வச்ய உச்சாடன விஷப்ரயோக முதலிய இழிதொழில்களில் புருஷ தெய்வங்களும், வ்யாதி நிவாரணத்தில் ஸ்த்ரீ தெய்வங்களும் இதரகர்மங்களில் நபும்ஸக தெய்வங்களும் ப்ரயோகிக்கத் தக்கவை.

இனி, கசுஎ-முதல்-கஎங1/2-ஸ்லோகங்கள் வரை கூறியுள்ள மந்த்ரங்களால் கற்பனு சமூஹங்களுடைய அநுகூல சித்தியின் பொருட்டுபாசித்தல் வேண்டும். அற்றுக,

எந்த சாதகனுக்கு எந்த மந்த்ரங் கைகூடுகின்றதோ அந்த மந்த்ர மவனுக்குச் சித்தியைக் கொடுக்கும். நிற்க,

பதினுறு ரேகாஸ்வரூபங்களோடு கூடின ஸ்வஸ்திக சக்ரத்தில் வர்ணவிந்யாசத்தை யெழுதி சங்கரரை த்யாநித்துப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

மந்த்ரங்கள் சாதகனுக்கு முதலெழுத்திலிருந்து, சித்த சாத்யாதி கற்பனையால் சித்தம் சாத்யம் ச்வசித்தம் அரியென நான்குவித பகுப்புடையன. அவையே மீண்டும் மந்த்ர முதலிலிருந்து மந்த்ராந்தங்கள் வரை ஒவ்வொன்றும் நன்னுன்கு பகுப்பினவாய் பதினுறு விதப்படும். அந்தக் கற்பனை சித்தசித்தம் சித்தசாத்யம் சித்தஸ்வசித்தம் சித்தாரி என்ப. இவை போன்று சாத்யாதி முதலியனவும் கொள்க. அவை வருமாறு :—சாத்யசித்தம் சாத்யசாத்யம் சாத்யஸ்வசித்தம் சாத்யாரி எனவும், ஸ்வசித்தசித்தம் ஸ்வசித்தசாத்யம் ஸ்வசித்தஸ்வசித்தம் ஸ்வசித்தாரி எனவும், அரிசித்தம் அரிசாத்யம் அரிஸ்வசித்தம் அரிஅரி எனவுமாம்.

சாதகருக்கு, சித்தம் ஜபத்தா லிஷ்ட பலத்தைக் கொடும்பது.

சாத்யம் ஜப தர்ப்பணங்களா லிஷ்டபலத்தைக் கொடுப்பது.

ஸ்வசித்தம் பாடமாத்திரத்தால் இஷ்ட பலத்தைக் கொடுப்பது.

ரிபு என்னும் அரி கெடுதலையைக் கொடுப்பது.

சத்ருபீஜங்களதிகமான மந்த்ரம் நாசத்தைத் தரும்.

ஆசாரசம்பன்னனும் சிவபக்தி மானுமாயுள்ள புத்ரன் அல்லது சிஷ்யனுக்கு, குருவினுல் மந்த்ரங் கொடுக்கத்தக்கது. பின்பு குருவான வரந்த மந்த்ரத்தை ஆயிரமுறை ஜபித்தல் வேண்டும்.

புத்ரனிட முபதேசிக்கப்பட்டதும் அகஸ்மாத்தாகிய வ்யாஜத்தினு லடையப்பட்டதும் சாஸ்த்ரரூபமாய் க்ரஹிக்கப்பட்டதுமான மந்த்ரம் ஜபித்தல் வேண்டும். வேறுவிதமாய் கிடைக்கப்பட்டதை ஜபிக்கின் கெடுதி செய்வதாகும்.

முதன்மையாகிய க்ரியை சித்திக்கும்படி, மந்த்ரத்தைக் காப்பாற்றும் சாதகாசிரியன் ஜபித்தல் வேண்டும். அந்த ஸாதநத்தைப் பார்க்கினும் மந்த்ரங்களே எல்லாவிடங்களிலும் சித்தியைக் கொடுக்கும். [மந்த்ரம் விசேஷமென்றபடி]

ஏகாக்ஷர மந்த்ரம் பத்துலக்ஷ ஜபங்களாற் சித்தியைக் கொடுக்கும். மந்த்ரத்தி லெழுத்ததிகமானுல் வரிசையா யுக்தியினுல் ஜபத்தின் சம்க்ஷேபமானது செய்யத்தக்கது. இவ்வாறு பீஜாக்ஷர ஜபம் முன்னிலிரண்டு மூன்றுபங்கதிகமான தொகையாற் செய்தல் வேண்டும்.

மாலாரூப மந்த்ரத்திற்கு ஜபத்தின் தொகை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜபசங்க்யை சொல்லப்படாத மந்த்ரத்திற்கு ஜபமெட்டு லக்ஷம்.

அபிஷேக விதியில் ஜபத்தைப் பார்க்கினும் ஹோமம் பத்திலொரு பங்கும், பூஜை ஜப ஹோம முதலான அங்கங்கள் மூலத்தில் பத்திலொரு பங்கும் செய்யத்தக்கவை.

மந்த்ரங்கள் [பிறர் கேட்கும்படி] வெளிப்பட உச்சரிப்பதினும் [பிறர் கேட்காதபடி] மெதுவாயுச்சரிப்பது விசேஷம், அந்த லகுவுச்சரிப்பினும் மானதமா யுச்சரிப்பது [எண்ணமாத்ரமா யுச்சரிப்பது] விசேஷம். கிழக்கு முகம் அல்லது வடக்கு முகமாய் ஜபமுதலானவை செய்தல் வேண்டும்.

சகலமந்த்ரங்களும் காலைப்போதிலேயே க்ரஹிக்கத் தக்கவை. அக்காலத்தி லிதத்தைத் தரும்.

2-வது, மந்த்ரோத்தார படலசந்த்ரிகை முற்றும்.

—ஃ—

ருத்ரருத்ரி நாமங்கள்1

1	ஸ்ரீகண்டர்	பூர்ணோதரி
2	அநந்தர்	வீரசேனி
3	சூக்ஷ்மர்	சால்மலீ
4	திரிமூர்த்தி	லோலாக்ஷி
5	அமரேசர்	வர்த்துளாக்ஷி
6	அரபீஜர்	தீர்க்கநாசிகை
7	பராபூதி	தீர்க்கமுகி
8	திதீசர்	கோமுகி
9	தாணுகர்	தீர்த்தசிம்சு
10	ஹரர்	குண்டோதரி
11	புவுசீகர்	அர்த்தகேசி
12	சத்யோஜாதர்	விகிர்தமுகி
13	அநுக்ரஹர்	ஜ்வாலாமுகி
14	ஈசுவரர்	உலூகமுகி
15	அக்ரூரர்	ஸ்ரீமுகி
16	மஹாசேநர்	வித்யாமுகி
17	க்ரோதசர்	சரஸ்வதி
18	சண்டேசர்	மகாகாளி
19	பஞ்சாந்தகர்	சர்வசித்தி
20	சிவோத்தமர்	சமந்மிதி
21	ஏகருத்ரர்	கௌரி
22	கூர்மர்	த்ரிலோக்யை
23	ஏகநேத்ரர்	வித்யை
24	சதுராநநர்	மந்த்ரசத்தி
25	அஜேசர்	ஆத்மசத்தி
26	சரு	பூதமா
27	சோமேச்வரர்	தேவாம்போதரி
28	லாங்குலி	திராவிணி

1. இவ்விதம் மூலசுலோகத்தில் காணப்படவில்லை.

29	தாருகர்	நகரீகேசரி
30	அர்த்தநாரீச்வரர்	மஞ்சரிரூபிணி
31	உமாகாந்தர்	விரைசேகாரோதரி
32	ஆஷாடி	பூதாதினி
33	டிண்டி	பத்ரகாளி
34	அத்ரி	யோகிநி
35	மீநர்	சங்கினி
36	மேஷர்	கர்ச்சிநி
37	லோஹிதர்	காளராத்ரி
38	சகிஸ்தர்	கூர்த்தந்ய கபர்த்திநி
39	கலண்டர்	வாசந்மயை
40	ததுவிலண்டர்	சயை
41	மஹாதாளர்	சமூகை
42	வாலி	டஸ்வரியை
43	புஜங்கேசர்	ரேவதி
44	பிநாகேசர்	மாதவி
45	கஷ்கசர்	வாருணி
46	பகர்	ரக்ஷோவதரணி
47	ஸ்வேதர்	சதாசைலக்ஷ்மி
48	ப்ருகு	பிநாகி
49	லகுலி	வ்யாபிநி
50	சிவர்	மாயாநநி
51	சம்வர்த்தர்	வித்யை

இந்த ருத்ரருத்ரிகள், சுத்தவித்யா தத்துவத்தில் வாம, சேஷா, ருத்ரீ, காலீ, கலவிகரணீ, பலவிகரணீ, பலப்ரமதநீ, சர்வபூததமநீ, மநோந்மநீ, த்ரிகுணீ, ப்ரம்மவேதாளீ, தாணுமதீ, அம்பிகை, ரூபிணீ, ஜ்வாலை, நந்தினி, வித்யாபதி, புவநங்களில் ரத்தாங்கச் சவியுள்ளவர்களாய் சூலகபால பாணிகளாய் தம்மூர்த்தி த்யாந நாமோச்சாரண மாத்ரத்தில் சர்வசித்திப்ரதரா யிருப்பார்களென சில நூல்களிற் சொல்லப்படுகின்றன.

॥ ஜ்ஞாநவிதிப்ராரம்பம் ॥

[illegible]

[illegible] ௫

[illegible] ௰

[illegible]

வ்ருக்ஷாம்ஶ்சைவ ஸுதாவல்லீகுல்மாதீந்யோஷதீஸ்ததா ।
த்ருணாதீந்யவஶிஷ்டாநி ஶாகவாடம் பரிவர்ஜயேத் ॥

வ்ருக்ஷாதிதாம்ராதிபாத்ரே து விந்யஸேச்ச ஸ்வதக்ஷிணே ।
ஶாகம் ஸர்வரஸோபேதம் ஜநநீஶோதயந்நபி ॥

தயைவ வாமஹஸ்தேந ஸ்பர்ஶநம் பரிஶோதயந் ।
உபஸ்பர்ஶநஹஸ்தேந ஸ்பர்ஶநம் ப்ரோக்ஷயேத்ததா ॥ ௧௫

பாதௌ பாணீ ச ஸம்ஶோத்ய ம்ருதா சைவ ஸக்ருத்ஸக்ருத் ।
ஆசம்ய ஸம்யக் ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரோக்ஷயேத்ஸக்ருத் ॥

ஸோமவீதஸ்ய தத: ஸ்நாநம் குர்யாத் பாயு: ।
க்ருஹே சைத்யவதே வாபீ கூபே வா பஶ்சாத்க்ரியாம் ॥

ஶாகம் ஸர்வரஸம் ஸ்நாநம் நித்யே ப்ராஹ்மயாநக: ।
ஸம்ப்ராப்ய உத்தரேஷு ஸரோஜஸங்கமம் ததம் ॥

வஸ்த்ரகாஞ்சநதாநம் காஷ்டம் நைஷ்டிகபோஷிணா: ।
ஸாத்ரம் ஸ்வநித்யஜபம் ஸுத்ருஹஜபஸமம் ॥

கநிஷ்டாஙுஷ்டநாஹம் து கண்டவ்ருத்திமயா ந்ருணாம் ।
காஞ்சநம்திரிபிவிஷ்டு வதிரஸாஜப்த நதயா ॥ ௨௦

கவாராஹணு ஶக்த்யர்ம் ஜம்புநாம்ரகதம்ஹிநம் ।
ஹக்ஷயே யவயாதி வ ராஜதீநிம்பஸம்பவம் ॥

ஶிரீஷஸ்ய ச கோரண்டவிஶாவ தாஸம்பவம் ।
வஜ்ரயேஷ்டகாஷ்டம் தத ந்யக்ரோதவிநிர்கதம் ॥

ந்யஸ்ய ஸ்ருஹாக்யைவ தடாகாஶ்ச நதாஸ்வயா ।
வத்ஸர: ஶ்ரவணாஸ்ச ஸஞ்ஜாத: ஶமணீயகா: ॥

ஶ்ரேஷ்டாஸ்தா தீக்ஷிதஸ்யேஹ பாக்ஷிண்யாஞ்ச யுக்தம் ।
கயதீர்கிகாஸ்யாஸ்த கம்பேபே சைவாயதம் ॥

வர்ஜஸ்வ்ருக்ஷ்யா காயமாரணம் ச தத்வம் ।
வஸ்த்ரம் புரணம் வாயோர்வ்ருக்ஷஸ்ராஸ்ரந்து ॥ ௨௫

ஹ்ருதயேந த்ருதம் க்ருஹ்ய தேந பாதம் ப்ரக்ஷாளயேத் ।
திபாய ஜலதீரே து ஸம்ஸிச்ய ஶிரஸைவ து ॥

த்ருணாதீந் ஶிவயா ஶோத்ய கவசேந ததா ஸ்வயம் ।
நாராயணாஸ்த்ரேண ஸ்நாநம் ஸமாசரேத் ॥

ஸத்ய பரதஸ்வர்ணஜாநி க்ஷாளயேத் ஹ்ருதய: ।
ஹஸ்தாப்யாம் ஸ்ருஹ்ருதி நாஸாப்ராந்தாதீநி விதாய ச ॥

ப்ராணாநாயம்ய ஹ்ருதயஸ்தம் ஶிவம் த்யாத்வா ஸ்மரேச்ச ।
ஜலே ஸ்நாநே சைவ தீர்த்தே தீக்ஷாயாம் ஶிவஸந்நிதௌ ॥

கவிராத: பரா ப்ராஹ்மீம் ஸந்த்யாம் வந்தேத ஸாதக: ।
ஹஜ்ஜதீஷே ஶைவீம் ஸம்க்ஷேபவிதிநாஶ்ரித: ॥ ௩௦

ஸவர்ணாஸ்ரவஸிஷ்யம் ஸௌம்யம் ஜபேச்ச பாயு: ।
இதராஸ்து விராமாத்தா ஸ்வகீகாயத்வாராதிதவ: ॥

காயத்ரீம் ப்ராஹ்மீம் நவா காயத்ரீம் சைவ நியோகத: ।
தீக்ஷிதோ மணீந்த்ரேஷு தத்ஸந்த்யாம் வாஸயேச்ச ॥

ஸ்வஶிஷ்டஸ்யோதா ஸமம் லப்த்வா ஜலமத்யத: ।
ஸ்வீகார்யா ஸகலோ காயத்ரீ ஸமநுமாநந: ॥

வர்ஜிதஸ்ய ஸக்ருக்ஷம் ஸ்வத்யா ஹேதிநேத்ரம் ।
ஸம்யக் ஶம்யநுஸ்தம் மாமஸேவந்தே ஸந்த்யயே ॥

திக்ஷ்வஸ்த்ரம் ப்ரக்ஷிப்ய ஸம்யக்ஜலம் ஜலே ந்யஸேத் ।
கவசேந வதீயஞ்ச பாஹ்யாவணைராத்ருத: ॥ ௩௫

ஶிவாஙஜலமாநேந ஸவர்ணாஙஜாநி ஸ்வகாம்ஶ ।
நிஜம் விஹிதமாத்ரா யாயேத்வஸநாயம் ॥

ஸந்த்யோபாஸநகாலே ஹஸ்தே ஸம்யோஜ்ய பத்மமுத்ரயா ।
ஸந்த்யாம்ருதாதிகைர்மந்த்ரைஸ்த்ரிகாயத்ரீ ஸக்ருத்ஸக்ருத் ॥

𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌦𑌕𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍋𑌪𑌚𑌾𑌰𑌤𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌵𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑍀𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌹𑍇𑌮𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑍈𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌝𑌰𑌨𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌶𑍀𑌤𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌾 ।
𑌤𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௦

𑌨𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍈𑌰𑍍𑌹𑍇𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌪𑌾𑌲𑌾𑌶𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇𑌨 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌃 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌷𑍁 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 ॥

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍈𑌰𑍇𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌵𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍈𑌰𑍁𑌪𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑍈𑌃 ॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌶𑍋𑌭𑌾𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌾 𑌗𑍌𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌾𑌥𑌵𑌾 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍋𑌮𑌯𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌗𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌶𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌷𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌅𑌘𑍋𑌰𑍇𑌣𑌾𑌥 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 ।
𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌚 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌗𑌾𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌭𑌸𑍍𑌮𑍋𑌦𑍍𑌧𑍂𑌲𑌨𑌕𑌂 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍋𑌷𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌮𑌲𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑍋𑌽𑌥𑌵𑌾 ॥ ௫௦

𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌽𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ।
𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 ॥

𑌜𑌲𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾 ।
𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌮𑌥𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍌𑌚𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌵𑌨𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌃 𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌃 ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌜𑌲𑌂 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌪𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌹𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍 । ௫௫

𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌕𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑍈𑌃 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌭𑌵𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑌮𑍀𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ।

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 ।

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨𑌾
𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍈𑌃 ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌲𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍈𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃 ॥

𑌗𑍃𑌹𑍀 𑌯𑌥𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑍈𑌃 ।
𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌃 ॥ ௬௦½

𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌵𑌨𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌶𑍋𑌧𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 ॥

𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍀𑌠𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇𑌨 𑌰𑍇𑌚𑌕𑌂 𑌪𑍂𑌰𑌕𑍇𑌣 𑌤𑍁 ॥

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌚𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑌰𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌵 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌚 ॥ ௬௫½

𑌆𑌶𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌵𑌥 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ॥

𑌉𑌦𑍍𑌗𑌮𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇 ।
𑌉𑌦𑍍𑌗𑌮𑍇 𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍂𑌲𑌾𑌦𑌿𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍁 ।
𑌨𑍃𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌾𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌟𑌪𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌘𑌟𑌕𑍇 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ।
𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌕𑌣𑍍𑌠𑍌 𑌚 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌅𑌂𑌸𑍇 𑌚 𑌬𑌾𑌹𑍌 𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚 𑌹𑍃𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌕𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌚 । ௭௦½

𑌊𑌰𑍌 𑌚 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌨𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌜𑌙𑍍𑌘𑍇 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌫𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥

𑌪𑌾𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।

𑌦𑌿𑌕𑍍𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌪𑍀𑌠𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌲𑌲𑌾𑌟𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌅𑌂𑌸𑍇 𑌚 𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌚 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑍇 ॥

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌜𑌠𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍌 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।

𑌶𑌿𑌰𑍋𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌪𑍀𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ ௭௫

𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌚 𑌬𑌾𑌹𑍌 𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌨𑌾𑌭𑌿 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌵𑍈 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌲𑌲𑌾𑌟𑌬𑌾𑌹𑍁𑌹𑍃𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌰𑌸𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌭𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌪𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌪𑍀𑌠𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌟𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌟𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑍀𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ ௮௦

𑌪𑍀𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌟𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾 ।
𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾 ॥

𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌕𑌕𑌾𑌲𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍈𑌵 𑌵𑌾

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ ௮௫

स्वहस्तेनाथवैकेन न तेनाप्यथवा भवेत् ।
स्वर्णजं मौक्तिकं सूत्रं पृष्ठ्यं वापि सज्जनैः ॥

[illegible] ततः कृत्वा कौपीनं परिवर्तयेत् ।
वस्त्रं वा त्रिविधं पीतं कषायं चोपवीतकम् ॥

सार्धहस्तविस्तारं दीर्घं कौपीनमुच्यते ।
त्रिगुणं कपिसूत्रं स्यात् शिखाग्रन्थिनियन्त्रितम् ॥

कार्पासनिर्मितं सूत्रं त्रिगुणं त्रिगुणीकृतम् ।
सात्त्रैकगुणं शूद्राणां वैश्यानां शणजं भवेत् ॥

त्रिसरं क्षत्रियाणां च विप्राणां सप्तसंख्यकम् ।
यद्वा पञ्चसरं तेषां नवसूत्रमथापि वा ॥ ௯௦

सोत्तरीयं तु विप्राणां शूद्राणां केवलं तु तत् ।
क्षत्रविट्शूद्रजातीनां यथोक्तं चोपवीतकम् ॥

पूजादिषु च कार्ये तु धार्यं नो धार्यमेव वा ।
[illegible] विधाय च ॥

जातिभेदोपवीतिना न धार्यं धार्यमेव च ।
[illegible] त्रिगुणीकृतसूत्रकम् ॥

[illegible] सूत्रं तु त्रिगुणीकृतम् ।
वर्तयेत् प्राज्ञो धृत्वा तोयसिक्तं समं भृशम् ॥

ततस्तत् त्रिगुणीकृत्य समं संवर्तिताग्रकम् ।
वामेतरकराङ्गुष्ठे ब्रह्मग्रन्थिं प्रवर्तयेत् ॥ ௯௫

[illegible] ब्रह्मग्रन्थयः ।
[illegible] ॥

[illegible] ॥

उत्तरीयं स्वयं गृह्य सूत्रं च धारयेत् ।
वस्त्राभावे तु सूत्रं तत् त्रिगुणं कण्ठसज्जितम् ॥

सूत्रस्नानोदनीयेन तेनैव त्रिगुणीकृतम् ।
ग्रन्थिं त्रिवेष्टनं कृत्वा सूत्रमेवं विधीयते ॥

यवाद्यवाससां नाम स्यादष्टांशस्य विश्रुतम् ।
तन्नामोपवीतस्य सममेव विधीयते ॥ ௧௦௦

प्रावृषो [illegible] विप्रादिषु क्रमात् ।
स्वस्वजात्युक्तकर्मेण धार्यं चोपवीतकम् ॥

धारणं वा गृहस्थानां यतीनां सहना कृतम् ।
स्नानकाले तथैव नैमित्तिकविधौ ह्यतः ॥

मौञ्जीकृष्णाजिनं ब्रह्मचारिणां वल्कलाजिना ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] स्नानानन्तरोत्तमम् ॥

सत्यादि [illegible] तोये न परिमार्जनम् ।
[illegible] स्नानविधावपि विधीयते ॥ ௧௦௫

पूर्णवस्त्रेणावेतं पूर्णायामेन मानसम् ।
सर्वस्नानेषु कर्तव्यं केवलं वा विधीयते ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] स्नानं समाचरेत् ॥

ஸாமதபெவ்யாவமதே நாஹிதோதாயொயுஶ்வஹ்ஜதே ।
ப்ருக்ஷாமநாதயஃ ஸ்நாநாத்யுஶிஃ ஸ்யாத்தராதத்யதே ॥ ௧௧௦
ஊஹித்தேதZஹ்யாஹிதே ஸமயெந ஶ்ரூஸ்ரூக்ஷணீ வெயோநே ।
தாஃஸ்வெந்தஜந்வஸமேஶ் ஸ்நாநம் ஷட்ஸம் வியயதே ॥
ஶ்ருஜாநம் வாதள ப்ருக்ஷால்ய ஹஸ்தாவாசணிபாஸநாஸ் ।
கக்கடாவஸநவஸம்யுக்தம் ஜாதஸ்ஸ்யமவாணியக் ॥
ஸஶ்யக் பஶஶிவோ ஹஷ்க்வா ப்ராதீஸவோ வாவ்யாதஜ்ஜீஸவஃ
ஹஸ்தம் ஶோகணவஸக்ருக்வா ஸாஷஸ்நஜமம் விபெத் ॥
சப்ராணியாமமைநஞ ப்வாஷாதிவிவஜிதம் ।
பஹுதீயேந ஸமமைந த்ரிஃ வீக்வா த்ரிஃ ப்ரோஜயேத் ॥
ஓஷ்டாஜ்ஷ்ட ஸமயே நாநாதிகாஜ்ஷ்யோமதஃ ।
சக்ஷுர்ந்ராஸாபூதீ பாஹு வக்ஷா நாஹிஶிரஃ ஸ்ப்ருஶேத் ॥
ஸஞ்ஜாவநம் வஸ்த்ராதாத்விஶ்யா ஶிவாணஹிஃ ।
ஸ்யாஜைஸ்ஸம் வீக்வா ஹேதிநாஷள ப்ரோஜயேத் ॥
ஹ்ருந்தஞ்ணாகிஸம்ஸ்யஶம் காயராஸ ஸவ்யாவஸவ்யதஃ ।
கயவாந்யப்ரகாரேண காயஶாவஸநம் பயஃ ॥
ஸாஷஸ்நஜமம் ஶ்ராஹ்யம் நிஷேதம் த்ரிஃ விபேத்தநஃ ।
ஶ்ருஸ்யம் த்ரிஃ ப்ருஸ்யஜஷ்தாஸ்க்ருஸ்யஜ்ய ஸவம் ஶமைநஃ ॥
வதாவஹ்யக்ஷ்ய ஸமயாநஜ்ஷாநாதிகேந த ।
ஸவ்யாத்த வக்ஷஷீ ஸ்வ்யஷ்டா தஜ்ந்யாஜ்ஷகேந த ॥
நாஸாஞாராவஜள ஸ்வ்யஷ்டா கநிஷ்டாஜ்ஷயோமதஃ ।
ஶ்ரோத்ரே ஸ்வ்யஷ்டா ஜமோபேதாஜ்ஷேந த வாஹுகள ।
நாஹிஸஜ்ஷகேநைவ ஸவாஜ்மயஶ்ருவஸலிதஃ ।
ஹ்ருச்ப்ருதேஶே த ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய ஸவாஜ்மயா ஸ்வஸமஸந்தி ॥
ஜஹ்ருஜஸ்ஸாஸவேதாநாம் த்ரிஃ பாநாத்ப்ரத்திரிஷ்யதே ।
ஓஷ்டத்ரிஜந்நாத்து தயாயவேதிஹாஸயோஃ ॥

ஶ்ருஸ்யஸ்ராஜநாதத்து மணேஶஸ்ய ப்ரியம் பவேத் ।
ஹ்ருத்ஸ்ரோஶ்யக்ஷணேநைவ ஈஷீணாஞ்ச ப்ரியம் பவேத் ॥
ஶ்ரோத்ரயோஃ ஸ்பர்ஶநேநைவ ப்ரியம் ஸ்யாத்தோஸ
ஸமயயோஃ ।
நாஸிகாஸ்பர்ஶநேநைவ சஸ்விந்யாஸ்த ப்ரியம் பவேத் ॥
ஶ்ரோத்ரஸம்ஸ்பர்ஶநேநைவ திஶாம் ப்ரீதிஸ்ததா பவேத் ।
ஜநுவிஷ்ணநமாநாஞ பாஹோநாமஹஸ்ரதஸ்தயா ॥ ௧௨௫
க்ஷயே வ கமஜாதே வ ஸத்ய ஶ்ருவஸநம் நயேத் ।
ஸ்பர்ஶயித்வா ததஃ ஶ்ரோத்ரஸஞ்ஜாஷேநாஸ்யகம் ஸ்ப்ருஶேத் ॥
தீயம் கநிஷ்டிகாஸமயெ ப்ரஜாபத்யம் ப்ரதிஷ்டிதம் ।
காராஶ்ரே தெவிகம் தீயம் தஞ்ஜமயெ ப்ராஹ்மஸத்தம் ॥
பைத்ருகம் தேஶிநீஸமயெ பவஸாஸிஷ்ட உஷ்டகம் ।
வாஸவாணிதமெ ஸளஸ்யோமஶ்நயாதக்ஷிணே தமெ ॥
ஸகஜஜீக்ருதமெஹஸ்தம் தத்ஸ்ஸாஸ்யாஸவாஸயேத் ।
ப்ராஹ்மம் ப்ரஹ்மணோபேதாம் ப்ரஹ்மகாமெ விநிஞ்யேத் ॥
ஸய்யாஶ்ரோ வைஷ்ணவீம் யாயேதமேஷாவ்யதமக்ஷணாம் ।
ஸாயே ரௌத்ரீம் த ஸந்த்யாயேத் ரௌத்ரமக்ஷணமக்ஷிதாம் ॥
நியாஸகாம் த்ரிஸமதீநாம் ஸாக்ஷிணீம் ஸவகர்மணாம் ।
யா ஶக்திஃ பரமேஶஸ்ய ஸா ஸந்த்யேதி நிமத்யதே ॥
தத்வித்ஸய்யமோ ஹஷ்க்வா ப்ராதஃ கர்மாணி ஸாயயேத் ।
மௌமாஜஞ்ச க்ருஶ்ணைவ ஶம்ஹஶக்திம் பாநஜயேத் ॥
தத்ஸ்தாஞ்நம் காயம் ஸஹாஸ்ஜவபெதிவகம் ।
கஹ்யக்ஷணாத்ரம் கர்ம கர்தவ்யம் தஞ்நஞாரம் ।
வாஸஹஸ்தே ஜமம் ஸ்யாவ்ய ஸ்வஹிரவஸி யோஜயேத் ।
ஸமோZஜப்ரஹ்மஹிஸவைத்யதக்ஷஹஸ்தேந நிக்ஷ்யஶேஃ ॥

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌵𑌾𑌰𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑌕𑍇𑌣𑍈𑌵 [1]𑌦𑌕𑍍𑌷𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑍁𑌟𑍇𑌨 𑌤𑍁 ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌨𑌾𑌸𑌾𑌸𑌮𑍀𑌪𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌵𑌗𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ॥

𑌰𑍇𑌚𑌕𑌾𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌜𑍍𑌜𑌲𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌜𑌲𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌘𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑌾𑌰𑌭𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌣𑍀 𑌶𑌿𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌸𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌤𑌰𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌯𑍋 𑌗𑌾𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ ௧௪௦

𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑍀𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌵 𑌚 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌵𑌷𑌟𑍍 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌸𑌾𑌰𑍍𑌪𑌂 𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌿𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌪𑌚𑌾𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 ॥

𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌤𑍁 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌵𑍀𑌤𑌃 ॥ ௧௪௫

பா-ம் 1 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑍁𑌟𑍇𑌨

𑌶𑌿𑌵𑍇𑌶𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌬𑍍𑌜𑌭𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌾𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ।

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌨𑌕𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌾𑌃 ॥

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌗𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌿𑌖𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍀 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍂 𑌚 𑌵𑌾𑌯𑌵𑌃 ॥

𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌗𑌿𑌤𑍍𑌵𑍋𑌽𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑌪𑌾𑌯𑍈 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥ ௧௫௦

𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌤𑌵𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌃
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍋𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌤𑍁 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍁 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃 ॥

𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌸𑌵𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌳𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌾 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌤𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌸𑌰𑌸𑍀𑌤𑍀𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌿𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥

𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌭𑍃𑌤𑌿𑌨𑍈𑌵 𑌚 ॥

[illegible] जलेषु ।
[illegible] ॥
सन्ध्यां नित्यमुपासीत [illegible] ।
[illegible] जलेषु ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] वापि [illegible] ॥ ௧௱௦
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च तथाऽऽचम्य यथाविधि ।
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।

इति कामिकाख्ये महातन्त्रे स्नानविधिस्तृतीयपटलः ॥

श्लोकं - ௧௱௪½ आ. श्लोकं - ௨௱௭½

—o—

உ

சிவமயம்

ஸ்நாநவிதிபடல சந்த்ரிகை

—::—

பிறகு பரமசிவத்தாற் பிரகாசிக்கப்பட்டுச் சகல குற்றங்களையுங் களைவதும், புண்ணியத்தைத் தருவதும், மனத்திற் பிரீதியைத் தருவதுமாயுள்ள ஸ்நாநவிதியைக் கூறுகின்றேன்; கேட்பீராக.

அந்த ஸ்நாநம், வாருணம் ஆக்நேயம் மாந்த்ரம் மானசம் வாயவ்யம் மஹேந்த்ரம் என ஆறுவிதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மலஜல விசர்ஜனம்.

ஆசாரியர் ப்ராம்ம முகூர்த்தத்தில் எழுந்து சிவபெருமானை த்யாநித்து உதயமாகும் போது கோலைச் சகாயமாய்க் கையிலுடையவனாய் வீட்டிற்கு புறம்பே ஜனமில்லாததரயும் நீர்நிலை யுடையதாயுமிருக்கிற விடத்திற்கு சென்று மலஜலமோசனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அன்றியும் மூத்திரம் முள் பழு எலும்பு மலம் முதலானவற்றால் சூழ்ந்தவிடமும், வழி புல் ஆறு பள்ளம் ஜலம் பசுவின் சாணம் முதலான சூழ்ந்த விடமும், மயானம் வீட்டுத் தோட்டம் மாட்டுத் தொழுமுக்யமான மரம் நாற்சந்தி முதலான விடங்களும், ஸ்த்ரீகள் பசுக்கள் அந்தணர் சூரியன் சந்யாசி இவர்களுடையவும் சந்த்ரனுடையவும் ப்ராணிகளுடையவும் விகார ப்ரதேசத்திற் கெதிராகவும் இருந்து மலஜலமோசனஞ் செய்தலாகாது.

மனிதன் பகலிலும் இரண்டு சந்தியிலும் வடக்குமுகமாகவும் இரவில் தெற்கு முகமாயும் காதில் யஞ்ஞோபவீதத்தைச் சேர்த்து தலையை உத்தரீயத்தால் மூடி புல் முதலியவற்றால் மறைக்கப்பட்ட பூமியில் வாய் திறவாதவனாய் புதறுகளில் மறைந்தவனாய் மூக்கினுனியைப் பார்க்கும் கண்ணோட்ட முடையவனாய் மலஜல விசர்ஜநம் செய்தல் வேண்டும்.

விட்டை ஆகாயம் குறி திக்கு இவைகளை நோக்குதல் ஆகா. மூக்கைச் சிந்துதல் காறி யுமிழ்தல் மெதுவாக யேப்பமிடுதல் முதலானவைகளை நீக்குதல் வேண்டும்.

த்ரணம் ஒட்டுப்பாளம் மண்ணாங்கட்டி இவைகளினால் குதத்தை யடைந்திருக்கிற மலத்தைப் போக்குதல் வேண்டும்.

பிறகு பசுவின்சாண விரட்டி கல் எலும்பு முதலானவற்றால் சுத்தி செய்யலாகாது.

சௌசம்.

மனிதன் வஸ்த்ரத்தோடு கூடினவனாய் இடது கையினால் தனது குறியைப் பிடித்துக்கொண்டு, சௌசத்திற்காகச் சுத்தமாயும் பருக்காங்கல் இல்லாததாயும் மெதுவாயு மிருக்கிற மண்ணை எடுத்து வரவேண்டும்.

மரம் ஜலம் அணைக்கட்டு புற்று கிராமத்தின் நடு குப்பை இவைகளி லிருப்பதாயும் வேறொருவ ரெடுத்ததில் மிகுதியா யிருப்ப தாயுமுள்ள மண்ணை சௌசத்திற்கு நீக்குதல் வேண்டும்.

சௌசம் செய்யப்பட்ட ஜலக்கரையில் தனக்கு வலப்பக்கத் தில் மண்ணை வைத்து ஓர் பிடி மண்ணினால் குய்ய சோதகமான சௌசம் செய்தல் வேண்டும்.

அவ்வாறே இடது கையையும், எழு தரம் குய்யத்தையும் மீண்டும் பத்துமுறை இடது கையையும், எழுதரம் இரண்டு கைகளை யும் மண்ணினாலே சுத்தி செய்தல் வேண்டும். கால்களையும் கைகளை யும் சோதித்துக் கழுவுதல் வேண்டும்.

சௌசத்திற் கோர்முறை நெல்லிக்காய் ப்ரமாண மண் ணுண்டையைச் சேர்க்கவேண்டும்.

விவேகியானவன் யஞ்ஞோபவீதத்தைக் காதிலிருந் திறக்கி முன்போல் தொங்கவிட்டவனாய் எழுந்து வேறொரு கரையிற் சேர்ந்து ஆசமனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வீட்டில் செய்யும் மலஜல விசர்ஜனமும் சௌசமும்.

முன் சொன்ன விதிப்படி 1வீட்டிலாவது அல்லது இஷ்டமான விடத்திலாவது மலஜல விசர்ஜனத்தையும் சௌசத்தையும் செய்து மேற்படி விடத்திலேயே ஸ்நாநத்தையும் செய்தல் வேண்டும்.

தந்த சுத்தி.

பற்குச்சைக் கொண்டு பல்லை யடைந்திருக்கிற ஊத்தையைப் போக்கடித்தல் வேண்டும். பற்குச்சானது முமுக்ஷுக்களுக்கு எட்டங் குலமும் போகிகளுக்குப் பனிரண்டங்குலப் பிரமாணமும் உள்ள தாகவும் ஈரமாகவும் தோலோடு கூடினதாகவும் நேராகவும் சமமாக வெட்டினதாகவும் ஒழுங்காகவும் க்ரஹிக்க வேண்டும்.

1. கக்கூஸில் என சிந்த்யாகமத்தில் கூறப்படுகிறது.

போகமோக்ஷ காமிக ளிருவர்க்கும் பற்குச்சின் பருமன் மனி தர்களின் சுண்டுவிரற் ப்ரமாண மிருத்தல் வேண்டும்.

புங்கை சிரிபில்வம் கருங்காலி அர்ஜுநம் நாயுருவி நாகமரம் மா மருதை இவைமுதலான பற்குச்சு மோக்ஷத்தை விரும்பின வரும், வெண்கருங்காலி நெல்லி மாகுலி வேம்பு இவைகளின் பற் குச்சு போகத்தை விரும்பினவரும் உபயோகிக்கத்தக்கன.

முருங்கை நறுவிலி ஆமணக்கு பிசாசுமரம் இரும்பினாற் செய் ததாகிய பற்குச்சுகளை விடல்வேண்டும்.

ஸ்நாநவிதி.

ஸ்நாநவிதியில் தீக்ஷையுற்றவனுக்கு நதி நதங்களிலும் ஏரி தெப்பக்குளம் புண்ய தீர்த்தங்களை யுடைய நதிசங்கமங்களிலும் ஸ்நாநஞ் செய்தல் உத்தமம். குளம் மத்திமம், நடைபாவி அதமம். கிணறு அதமாதமம்.

வாருண ஸ்நாநம்.

பரிசுத்த மண்ணினால் நாலுவித வாருண ஸ்நாநத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

அஸ்த்ர மந்த்ரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு எட்டங்குல ப்ர மாணத்தில் பூமியைத் தோண்டி அதன் கீழுள்ள மண்ணை மேலெடுத்து ஹ்ருதய மந்த்ரத்தினால் அம்மண்ணை கையிற்கொண்டு, அந்த ஹ்ரு தய மந்த்ரத்தினாலே குழியை நிரப்புதல் வேண்டும்.

தண்ணீர்க் கரையில் அம்மண்ணை வைத்து, சிரோமந்த்ரத் தினால் நனைத்து. புல் முதலானவை யில்லாமல் சிகாமந்த்ரத்தினாற் சோதித்து, கவச மந்த்ரத்தினால் மூன்று பிரிவாக பங்கிடுதல் வேண்டும்.

புத்திமான் ஒரு பாக மண்ணினால் நாபிக்குக் கீழ்ப் பிரதேசத் திலும் மற்றொருபாக மண்ணினால் அஸ்திர மந்த்ரத்தை எழுமுறை யுச்சரித்துக் கொண்டு நாபிக்கு மேற் பிரதேசத்திலும் சுத்தி செய்தல் வேண்டும்.

பின் இரண்டு கைகளினாலும் முகம் கண் மூக்கு காது முத லானவைகளை மூடிக்கொண்டு ப்ராணாயாமஞ் செய்து ஹ்ருதயத் திலே அஸ்திர மந்த்ரத்தை தியாநஞ் செய்து ஸ்நாநம் செய்து சூரிய பிரகாசத்தை ஸ்மரித்தல் வேண்டும்,

இவ்விதமாய் ஸ்நாநஞ் செய்து கரையேறி தீக்ஷையுடைய ப்ரம்ம க்ஷத்திரிய வைச்யரென்கிற மூவருணத்தரினும் போக காமி யான அநுஷ்டாதா முன்னே பிரரமி சந்தியை நமஸ்கரித்தல் வேண்

டும். அதன் முடிவில் சிவை என்னும் ருத்ரியை த்யாநித்து சமஸ்த மான இஷ்டகாமிய பலன்களையு மடையும் வண்ணம் மௌநமந்த்ர ஜபம் செய்தல் வேண்டும்.

உலகப் பற்றற்ற விரக்தன் ப்ராமிசந்தியை த்யாநம் செய்யா விடினும் சிவாஜ்ஞையால் சிவை யென்னும் ருத்ரசந்தியை த்யாநஞ் செய்தல் வேண்டும்.

தீக்ஷிதன் சூத்ரனாக விருந்தால் அஸ்த்ர சந்தியை உபாசித்தல் வேண்டும்.

ஸ்நாநஞ் செய்து மிகுந்த மற்றொருபங்கு மண்ணை இட துகையிற் கொண்டு ஜலமத்தியில் நின்று வடக்கு முக நோக்கி, மூன்றுபாகஞ் செய்து அங்கமந்திர நான்கினால் ஒருமுறை தெற்கிலிருப்பதையும், எழுமுறை அஸ்த்ர மந்த்ரத்தினால் கிழக்கிலிருப்பதையும், மூலமந்த்ரத் தினால் பத்துமுறை வடக்கிலிருப்பதையும் மந்திரித்து, அஸ்த்ர மந்தி ரத்தால் ஜபித்ததை திக்குகளிற் போட்டு, மூலமந்திரத்தால்ஜபித்ததை ஜலத்திற் போடவேண்டும்.

பின் தீர்த்தத்தை கையைச் சுட்டிச் சிவதீர்த்தமாகக் கற்பித்தல் வேண்டும்.

அங்க மந்திரத்தினால் ஜபிக்கப்பட்ட மண்ணினால் சிரசிலிருந்து சமஸ்த அவயவங்களையும் பூசி, நாசி ச்ரோத்ரம் வாய் முதலான த்வாரங்களை மூடப்பட்டவனாய் ஜலத்தில் மூழ்கி ஆரோக்கியத்தைத் தரும் சிவபெருமானைத் தியானித்தல் வேண்டும்.

சூரிய சந்திர ஸ்வரூபமாகிய கைகளை கும்ப முத்திரையாற் சேர்த்து மூலமந்த்ராதியாக மந்திரங்களை தியானித்து ஸ்நாநத்தை யடிக்கடி செய்தல் வேண்டும்.

மிகவும் பரிமளமான நெல்லிக்காய் முதலான வஸ்துக்களால் ராஜோபசாரமாக ஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும்.

அரசன்போல் ஸ்வர்ணபீட முதலானவைகளில் உட்கார்ந்து வாத்ய கோஷங்களுடன் ஸ்வர்ண கும்பங்களால் ஸ்நாநஞ் செய்தல் வேண்டும். தீர்த்தத்தில் வைத்து தியாநித்த மந்த்ரங்களை மீட்டுஞ் சங்காரஞ் செய்து தனது ஹ்ருதயத்தில் வைக்கவேண்டும்.

அவ்வாறன்றித் தன்வீட்டில் கோமயத்தினாற் பூசிய பூமியிற் போடப்பட்ட மணையின்மீது உட்கார்ந்து, காய்ந்த சுத்தஜலத்தில் அல் லது குளிர்ந்த ஜலத்தில் சிவமந்த்ரத்தினால் மந்திரிக்கப்பட்ட ஒன்பது எட்டு அல்லது ஐந்து முறை குடங்களினால் ஸ்நாநத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

வெண்மையாகவும் பரிசுத்தமாகவு மிருக்கிற வஸ்திரத்தால் சரீரத்தை யடைந்திருக்கிற ஸ்நாந ஜலத்தை நன்றாகவும் மெதுவாகவும் துவட்டிப் போக்கடித்தல் வேண்டும்.

பஸ்மஸ்நாநம்.

போகமோக்ஷத்தைத் தரும் பஸ்மஸ்நாநமானது வெண்மை யுள்ள பஸ்மத்தால் செய்யத் தக்கது.

பஸ்மஸ்நாநம் கற்பபேதத்தால் நான்கு வகைப்படும். அவை கற்பம் அநுகற்பம் உபகற்பம் அகற்பம் என்பவை.

அவைகளுள் முதலிற் கூறிய கற்பம் மற்றவையைப் பார்க்கினும் மிகவு முயர்ந்தது. மற்றவை அக் கற்பமில்லாத காலத்தில் கொள்ளத் தக்கன.

கற்பமுறை.

யாதொரு பசுவானது நோயில்லாததும், கறுத்த அல்லது கபில நிறமுள்ளதின் சாணத்தைத் தாமரை முதலிய வற்றால் சத்தியோஜாத மந்த்ரத்தால் எடுத்து வாமதேவ மந்திரத்தால் பிண்டமாகச் செய்து பரிசுத்த விடத்தில் வைத்துலர்த்தி அகோர மந்த்ரத்தால் சிவாக்நியில் பஸ்மம் செய்தல் வேண்டும்.

அநுகற்பம்.

உலர்ந்து காட்டிலிருக்கிற பசுவின்சாணம் அல்லது ஆறுமுதலிய விடங்களை யடைந்திருக்கிற பசுவின் சாணத்தை முன்போல் அக்நியில் தகிப்பித்துப் பொடி செய்தல் அநுகற்பம்.

உபகற்பம்.

பஸ்மத்தை வஸ்திரத்தால் வடிகட்டி கோமூத்திரத்தால் நனைத்து பிண்டமாக்கி மறுபடி அக்நியால் தகித்துப் பஸ்மம் செய் தல் உபகற்பமாகும்.

அகற்பம்.

இவ்விதமாக முன்சொன்ன விதியின்றி சாமான்யமான வேறொருவரால் செய்யப்பட்ட பஸ்மம் அகற்ப மென்று நினைக்கப் படும்.

ஓ முநிசிரேஷ்டர்களே! ஜாதி முதலான தோஷம் இல்லாததும் பிணியினீங்கியதுமான பசுவின் சாணத்தால் முன்சொன்ன விதிவழிச் செய்த பஸ்மத்தால் செய்யும் ஸ்நாநம் புகழத்தக்கது. மற்றவைகளால் புகழில்லை.

மேற்கூறிய பஸ்மங்களி லொன்றைக் கலயமுதலான பாத்திரங் களி லெடுத்து வைத்துக்கொண்டு முக்காலத்தும் ஸ்நாநத்தைச் செய் தல் வேண்டும். அல்லது சக்தியுள்ளவரை இருகா லொருகாலாவது ஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும்.

சந்தியாவந்தனம்.

ஆதிசைவப்ராம்மணர் சந்தியா காலத்திற்கு முன்னமே பிராமி சந்தியைத் தியாநித்து, அவ்வாறே சிவருத்ரி சந்தியை முக்யமாய் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

ஆக்நேயஸ்நாநம்,

ப்ராதக்காலத்திற்கு முன் ஜலஸ்நாநம் செய்து பிறகு ஆக்நேய மென்னும் பஸ்மஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறே மற்றச் சந்திகளிலும் பஸ்மம் அல்லது சாமான்ய ஜலஸ்நாநமாவது செய்தல் வேண்டும்.

சக்தியுள்ளவர்கள் இவ்வாறு ஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும். சக்தியற்றவர்கள் அநுகூலம்போல் செய்து கொள்க.

ஜலஸ்நாநத்தைப் பார்க்கினும் பஸ்மஸ்நாநம் எண்ணற்ற பல னைத் தருமாதலால் ஜலஸ்நாநத்தைவிட்டுப் பஸ்மஸ்நாநம் பழகுதல் வேண்டும்.

சுத்தி.

சுத்தியின் பொருட்டு வேறு வஸ்துவை யபேக்ஷியாமல் பஸ் மத்தால் சுத்திசெய்து கொள்ளல்வேண்டும். கங்காஜலம் எவ்வண்ணம் பரிசுத்தமோ அவ்வண்ணமே பஸ்மமும் பரிசுத்தஞ் செய்யும்.

பஸ்மம் யென்பதன் பொருளும் அதன் ஸ்நாந பலனும்.

யாதொரு பஸ்மம் ஸ்வயமாய்ப் பிரகாசிக்கச் செய்து தானும் ப்ரகாசிக்கிறதோ அந்த பஸ்மம் மங்களத்தைச் செய்யும்.

ஸமஸ்த பாவங்களையும் பக்ஷிப்பதால் பஸ்மமென்று சொல்லப் படுகிறது.

ப்ரதிதினம் செய்யும் பஸ்மஸ்நாநம் ஸம்பத்தை யுண்டாக்கு கிறதாயும் பரிசுத்தமாயும் ஆரமாயும் பூஷணமாயும் புண்யகரமாயும் உலகத்தை வசப்படுத்தும் பஸ்மத்தை பூசுவதால், சுரம் அபஸ்மாரம் பிசாசு பிரம ராக்ஷசர் இவர்களின் பீடையினின்றும் விலகுவார்கள்.

கட்குடித்துக் குருபத்தினியைப் புணர்ந்து பொன்னைத்திருடி பிரமஹத்தி செய்து திரிபவரும் பஸ்மத்தைப் பூசி பஸ்ம சயந முடைய ராய் ருத்ராத்யயநம் செய்யின் சமஸ்த பாபங்களினின்றும் விடப் படுவர்.

விபூதிஸ்நாநம் ஜலஸ்நாநத்தினும் கோடி புண்ணிய முள்ள தாகும்.

சந்யாசி வடக்குமுக மிருந்து ப்ரதிதினமும் உத்தூளத்தி னாலேயே ஸ்நாநஞ் செய்தல் வேண்டும். கிரஹஸ்தன் அவயவ முழு வதும் திரிபுண்டரங்களாலாவது சந்தனத்தாலாவது பூசி பஸ்மத்தின் ஒரு பிடியை வலது கரத்திலெடுத்து தாரணதியான யோகத்தால் விசேஷமாக த்யாநம் செய்து அவ்வாறே மூலப்ரம்ம அங்கமந்த்ரங் களால் சிறப்படையச் செய்து தேகத்தை மேற்படி பஸ்ம ஸ்நாநத்தால் சுத்தி செய்யவேண்டும்.

அக்நிரிதி என்கிற மந்திரத்தால் இடது கையில் அந்த பஸ்மத்தை வைத்து வலதுகையால் அஸ்த்ர மந்த்ரத்தால் மஸ்தகத்தி லிருந்து மலஸ்நாநத்தைச் செய்து மறுபடியும் விதிஸ்நாநத்தை அபி ஷேகத்தோடு கூடினதாய்ச் செய்யவேண்டும்.

ஈசாந மந்த்ரத்தால் சிரஸையும் தத்புருஷ மந்த்ரத்தால் முகத் தையும் அகோர மந்த்ரத்தால் இருதயத்தையும் வாமதேவ மந்திரத்தால் குய்யத்தையும் சத்தியோஜாத மந்த்ரத்தால் சமஸ்த அவயவத்தையும் உத்தூளனம் செய்து ஷடங்க மந்த்ரங்களால் இருதய முதலானதையும் வல இடக்கைகளால் சரீரத்தையும் மெதுவாய்த் தூளிதம் செய்யவேண்டும்.

புத்திமான் குரு அக்நிதேவர் முன்னிலும் வழியிலும் அசுத்த பூமியிலும் பஸ்மஸ்நாநம் செய்தல் கூடாது.

பரமசிவத்தின் சந்நிதியிலும் அக்நியின் சந்நிதியிலும் விபூதி யுத்தூளனம் செய்யலாம் என்று சைவ சாத்திரத்திஞேரிடத்தில் புகழப்பட்டிருக்கின்றது.

த்ரிபுண்டர தாரணம்.

தூளிதத்திலும் அசக்தனுயின் த்ரிபுண்டரத்தையாவது ஸ்நாநம் செய்விக்கவேண்டும்.

வேதியர் முதலிய க்ரஹஸ்தர் த்ரிபுண்டர ஸ்நாநம் சாத்திர விதிப்படி செய்தல் வேண்டும். க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்ரஜாதிகள் நெற்றியில் பட்டையாய் த்ரிபுண்டரம் தரித்தல் வேண்டும். அந்த த்ரிபுண்டரம் – 5 – 8 – 16 – 32 – இடங்களில் தரித்தல் வேண்டும்.

சிரசு நெற்றி காதுகள் கண்கள் மூக்கு முகம் கண்டம் தோட்கள் கரங்கள் முழங்கைகள் மணிக்கட்டுகள் இருதயம் நாபி குறி குதம் துடைகள் முழங்கால்கள் கணுக்கால்கள் முதுகின் கீழ்ப்பாகங்கள் பாதங்கள் ஆகிய முப்பத்திரண்டு சந்திகளும் முறையே விபூதி தார

ணஞ் செய்யத்தக்கவை. இவைகட்கு அதிதேவதைகளாகும் அட்ட மூர்த்திகளும் அட்டவித்தியேச்வரர்களும் அட்டதிக்குப் பாலகர்களும் அட்ட வசுக்களும் ப்ரியங் கொண்டிருக்கும் சிரசு முதலிய இடங்களைக் குறித்து விபூதிதாரணஞ் செய்யத்தக்கது.

நெற்றி காதுகள் தோள்கள் கைகள் மணிக்கட்டுகள் முழங் கைகள் இருதயம் வயிறு நாபியினிருப்பக்கங்கள் முதுகு இவை முறையே பதினாறு சந்திகளாகும். சிரசு முதலான மேற்கூறிய இடங்கள் சிவம் அக்நி முதலானவர்களுக்கும் வாமாதி சத்திகளுக் கும் அச்வினி தேவர்கட்கும் ப்ரியமென்று அறியத்தக்கவை.

சிரசு நெற்றி காதுகள் கைகள் இருதயம் நாபிக்குப் பின்புற மாகிய முதுகின் கீழ்ப்பக்கம் ஆகிய எட்டுச் சந்திகளும் முறையே பிரமாவிற்கும் சப்த ருஷிகட்கும் ப்ரியமென்று தாரணஞ் செய்தல் வேண்டும்.

லலாடம் கைகள் இருதயம் நாபி இவ்வைந்து சந்திகளும் சிவன் மஹேசன் ருத்ரன் விஷ்ணு பிரம்மா இவர்களின் ப்ரீதி சித் திக்கும் பொருட்டுத் தாரணஞ் செய்தல் வேண்டும்.

த்ரிபுண்டரதாரண விபரம்.

த்ரிபுண்டரம் சாத்திரப்படி நடுவிரல் சுட்டுவிரல் மோதிர விரல்களா லிடல்வேண்டும்.

ப்ராம்மணர் அறு அங்குலமும் க்ஷத்ரியர் நாலங்குலமும் வைசியர் இரண்டங்குலமும், சூத்ரரும் நான்கு வருணத்து ஸ்ரீகளும் ஓரங்குலமும் தரித்தல் வேண்டும். இதரஜாதிகள் த்ரிபுண்டரம் தரிக்கலாகாது.

ஸ்த்ரீகள் திலகாக்கிருதி யாகவாவது பட்டையாகவாவது இடல்வேண்டும். தீபாகிருதியாகவாவது சந்த்ராகிருதியாகவாவது ஸ்ரீ பும் நபும்ஸகர்யாவரும் இடல் வேண்டும்.

சந்தனஞ் சேர்ந்த பஸ்மம் ஜலத்திற் கரைத்து நாடோறு மவசியம் ஸ்நாநஞ் செய்யவேண்டும்.

ப்ராதக் காலத்திலும் உச்சிலும் சாயங்காலத்திலும் நடுராத்திரி யிலும் மூன்றிரண்டொருமுறையாவது அல்லது எப்போதுமாவது அல்லது எப்போதாவ தொருகாலமாவது பஸ்மஸ்நாநம் செய்வா னேல் அவன் சமஸ்த பாபங்களினும் நீங்கி இஷ்ட பலசித்திகளை அடைவன்.

ஆசமன சாதக பாத்ரம்.

சந்த்ராகிருதிக் கொப்பான தாம்ரஸ்தாலி தேங்காய்க் குடுக்கை சிலாபாத்ரம் மூங்கிற்குழாய் சுரைக் குடுக்கை என்னும் பாத்ர சாத னங்களா லெடுக்கப்பட்ட ஜலங்கொண்டு தன்கரத்தினால் ஆசமனஞ் செய்யவேண்டும். ஆசமனத்தில் நியமமில்லாமற் செய்யப்படாது.

தனக்குப் பிரமாணமாகிய இரண்டுபடி ஜலமாவது ஆசமனத் திற்கு எடுத்துவைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

வஸ்த்ர தாரணம்.

பிறகு தானமுத்திரையைச் செய்து கௌபீனத்தைக் கட்டுதல் வேண்டும். வஸ்த்ரம் வெண்மை மஞ்சள் சிவப்பு வர்ணங்களில் தரித்தல் வேண்டும். பின் மேல் வஸ்த்ரம் தரித்தல் வேண்டும். கௌபீனத்திற்கு மூன்று முழ நீள மிருத்தல் வேண்டும்.

அரைநாண் தன்னரைக்கு மூன்று சுற்றுக் கொண்டு அதனை இரண்டாய் மடித்துச் சுற்றிக் கட்டிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இவ்விடத்தில் இவ்வத்தியாயம் 88-வது ச்லோகத்தினுரை பேதப்படும். சாம்ரதாயம் இங்கு கூறியதுபோற் கொள்க.

யஞ்ஞோபவீதம்.

யஞ்ஞோபவீதம் மூன்றிழை சார்ந்த பருத்தி நூல் சேர்த்துத் திரித்து அதனை முப்பிரியாக்கித் திரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். சூத்திரருக்கு ஒரு சரமும் வைசியருக்கு இரண்டு சரமும் க்ஷத்ரிய ருக்கு மூன்று சரமும் அந்தணருக்கு ஏழு சரமும் கொள்ளுதல் வேண்டும். அவ்வாறின்றி ஐந்து சரமாவது மூன்று சரமாவது அந்தணர் கொள்ளல் வேண்டும்.

உத்தரீயம்.

அந்தணர் மேல் வஸ்த்திரத்தோடும், சூத்திரர் அஃதின்றியு மிருத்தல் வேண்டும்.

க்ஷத்ரிய வைசிய சூத்ரஜாதிகளுக்கு யஞ்ஞோபவீதம் பூஜை முதலான காலத்திலும் மந்த்ர ஜப காலத்திலும் அவ்வவர்கட் குரிமையானபடி தரித்தல் வேண்டும். அநுலோமர் முதலானவர் களும் வர்ணபேத நூல்களிற் கூறியவண்ணம் தரித்தல் வேண்டு மல்லது மற்றபடி தரித்தலாகாது.

யஞ்ஞோபவீதஞ் செய்தல்.

நூலிழையை நாலங்குலம் பிரமாணத்தில் தொண்ணூற்ரூறு சுற்றுசுற்றி, அவ்வாறு மூன்றிழை யெடுத்து வொன்று சேர்த்து

ஜலத்தில் நனைத்து கிழக்கு முகமாயிருந்து சமமாகவும் நன்ருகவும் கீழ் முறுக்காகவும் முறுக்குதல் வேண்டும். பின் அந்த முறுக்கிய நூலை முப்பிரியாகப் பிடித்து வலது கரத்திலேற்றி மேல் முறுக்கு முறுக்குதல் வேண்டும். பூமியில் விழின் நீக்குதல் வேண்டும். முறுக்குங் காலத்தில், எவ்விதமாய்ப் பூமியை யடையக் கூடுமோ அவ்விதமாய் மரமுதலியவற்றின் மேல் வைத்து முறுக்கில் முனிவர்கள் திருப்தியடைவர்.

பிறகு காக்கிற சுப்பலையும் நூலையும் ப்ரமணத்தையும் வைத்து இருதய மந்த்ரத்தால் இருதயத்தில் ஜபித்தல் வேண்டும்.

க்ஷ சரம்.

ஆயுளைக் கோரினவன் அநேகந் தரித்தல் வேண்டும். இரட்டை தரித்தலாகாது. மற்றவிஷயங்களை யபேக்ஷித்தவன் ஒற்றைப் படையும் சொற்ப சூத்திரமும் தரித்தல் வேண்டும்.

யஞ்ஞோப வீதத்தை முறுக்கியபின் தன் கண்டத்திலிருந்து இரண்டுபாகஞ் செய்து விதிப்படி ஸ்தநத்திற்கு நேராகக் கொண்டு அச் சூத்திரத்தினுல் முடிச்சில் மூன்று சுற்று சுற்றி, மூன்று முடியாகப் போடவேண்டும். இவ்வாறு யஞ்ஞோபவீத சூத்ரம் விதிக்கப் படுகிறது.

உத்தரீயா கிருதியாகிய யஞ்ஞோபவீதம் யவையிற் பாதிப்பிரமாணம் பெருமனிருத்தல் சரியான பிரமணமாக நினைத்தல் வேண்டும்.

தத்புருஷம் அகோரம் வாமதேவம் சத்யோஜாத மந்த்ரங்கள் முறையே ப்ராம்மணர் முதல் நான்கு வருணத்தவரும் தத்தம் ஜாதியாசார மந்த்ரங்களுடன் சேர்த்து யஞ்ஞோபவீதம் தரித்தல் வேண்டும்.

க்ரஹஸ்தர்களுக்கு ஜலஸ்நாநமும் சந்யாசிகளுக்கு பஸ்மஸ்நாநமும் ஆகும். இது நித்யஸ்நாநம்.

இனி நைமித்திக ஸ்நாநம்.

இவ்விருதிறத்தவர்க்கும் வேறுவிதமாய்ச் செய்யப்படும் ஸ்நாநம் நைமித்திகம். அஃதாவது,

ஐந்திர ஸ்நாநம்.

ஐந்திரஸ்நாநம் வெய்யிலுடன் கூடிய மழையில் செல்வதாகும்.

வாயவ்யஸ்நாநம்.

கிழக்கு முகமாயிருந்து கைகளை யுயரத்தூக்கினவனுய் சிரோ மந்திரத்தை நினைத்து ஏழடி சென்றவனுய்க் காற்றிலுண்டான பசுவின் கூட்டத்தி லுண்டாய்ப் பறக்கிற தூளிகளில் செய்யும் ஸ்நாநம். வாயுஸ்நாநம் தற்புருஷ மந்த்ரத்தாற் செய்யும் அந்த வாயுஸ்நாநம் ஸ்நாநங்களுள் மிகச் சிறப்புடையதாகும்.

மந்த்ரஸ்நாநம்.

சத்யோஜாத முதலிய மந்திரங்களால் ஜபிக்கப்பட்ட ஜலத்தினுல் சுத்தி செய்கிற ஸ்நாநம் மந்திரஸ்நாநமாகும். அந்தஸ்நாநம் ஜலஸ்நாந விதியிலுங்கூட கூறப்பட்டுள்ளது.

மாநஸஸ்நாநம்.

ப்ரணவ உச்சரிப்போடு கூடின ப்ராணுயாமத்தாற் செய்வது மானஸஸ்நாநம். இது எவ்வாஸ்நாநங்களிலுஞ் சிறந்தது. இவைகளன்றிச் சாமான்ய ஸ்நாநமும் விதிக்கப்படுகிறது.

பார்ப்பவர்கட்கெவ்விதம் தேகஞ் சுத்தியாகக் காட்டுமோ அவ்விதத்தால் சுத்தியன்று, மனத்தின்கண் மாசுகில்லாமையே சுத்தம் ஏனைய சுத்தமன்று.

ஸ்பர்சத்தால் செய்துக் கொள்ளத்தக்க ஸ்நாநம்.

கழுதை காகம் பருந்து பஞ்சமன் நாய் ஊர்ப்பன்றி கோழி இவைகளினுலும் மயான பூமித் தீட்டு மரணத் தீட்டுகளாலும் புத்தர் சமணர் நிர்மாலியத்தைப் புசிப்போர் இதரமதாநுசாரர் அந்யர் நிந்திக்கப்பட்டவர் முதலியோரால் தீண்டப்படின் ஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும்.

இன்னும் சில அசுத்தங்கள் நாபிக்குமேல் உண்டாயின் ஸ்நாநமும், நாபிக்கு கீழாயின் அலம்பவும் வேண்டும். கைமளுக்கு எந்த அசுத்த ஸ்பர்சத்திலும் அலம்பிக் கொள்வதே போதும். அன்றியும் ஸூர்யோதயம் வமனம் க்ஷவரஞ் செய்து கொண்ட பின்னும் புணர்ச்சியிலும் துஸ்ஸ்வப்நத்திலும் கெட்டவர்களது ஸ்பர்சத்திலும் ஸ்நாநம் விதிக்கப்படுகிறது.

ஆசமனம்.

சாதகன் நன்ருய்ச் சிகையை முடிந்து கால்களை முழந்தாள் வரையினும் கைகளை மணிக்கட்டு வரையினும் சுத்தி செய்து குக்குடாசநமா யுட்கார்ந்து முழங்கால் நடுவையடைந்த கையை யுடையவனுய்க் கிழக்கு முகம் அல்லது வடக்குமுக நேர்க்கிப் பசுவின் காது போல் கையைச் சேர்த்து உழுந் தமிழும்படியான ஜலத்தைப் பாநம்

(ஆசமனம்) செய்தல் வேண்டும். கிருமி முதலான ஐந்து அடையாததாயும் நுரை குமிழ் முதலான தில்லாததாயும் மூலமந்திரத்தால் மந்திரிக்கப்பட்ட ஜலத்தை பிரம்ஹ தீர்த்தத்தால் மூன்று முறை பானஞ்செய்து பெருவிரலடியால் அஸ்த்ரமந்திரமுச்சரித்து உதடுகளைத் துடைத்தல் வேண்டும். மோதிரவிரல் பெருவிரலிரண்டின் சேர்க்கையால் கண் மூக்கு காது கைகள் மார்பு நாடி சிரசு இவைகளை வலது இடது முறையிற் தொடல் வேண்டும். பிறகு (ப்ரணவ) மந்திரத்தோடு கூடிய ஸ்வதாந்தமாகிய ஆன்மதத்வ வித்யாதத்வ சிவதத்வ த்யாநத்தால் ஜலத்தைப் பானம்செய்து அஸ்த்ரமந்திரத்தால் உதடுகளைத் துடைத்தல் வேண்டும். இருதய மந்திரத்தால் வலமிடமாகக் கண்களைத் தொடல் வேண்டும்.

அறிஞன், அவ்வாறன்றி வேறுவிதமாயாவது ஆசமனஞ் செய்தல் வேண்டும். குற்றமில்லாத உழுந்தமிழும் ஜலத்தை மீண்டும் மூன்றுமுறை ஆசமனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மார்ஜநம்.

முகத்தை அஸ்த்ர மந்திரத்தா லிருமுறை (மார்ஜநம்) துடைத்தல் வேண்டும். முகத்தையும் பாதங்களையு மெதுவாக வோர்தரஞ் சுத்தி செய்து, சிரசில் பெருவிரல் மோதிரவிரல் இவை இரண்டினுலும் தொட்டு, சுட்டுவிரல் பெருவிரல்களா லிடதுபக்கத்திலிருந்து கண்களைத் தொட்டு, சுண்டுவிரல் பெருவிரல்களின் சேர்க்கையால் இரண்டு நாசித் துவாரங்களையும் தொட்டு, ஜலத்தோடு கூடின பெருவிரல்களால் காதுகளையும் கைகளையும் தொட்டு பெருவிரலாலேயே நாபியையும் ஐந்துவிரல் நுனிகளால் சிரசையும் தொட்டு, மூன்று முறை பானஞ் செய்வதால், ருக்யஜுசு சாமம் என்னும் மூன்று வேதங்களும் திருப்தி கொள்ளுகின்றது.

ஆசமந பலன்.

இந்த ஆசமன விதியில் இரண்டுமுறை யுதட்டைத் துடைத்ததினுல் அதர்வணவேதம் இதிகாசம் இவைகட்கு அவ்விதமே திருப்தியாகும், முகத்தைத் துடைப்பதால் விநாயகருக்குப் பிரியமாகும், இருதயம் சிரசு இவற்றைத் தொடுவதால் சந்திர சூரியர்கட்கும் பிரியமாகும். நாசியைத் தொடுவதால் அசுவனி தேவர்கட்குப் பிரியமாகும். செவியைப் பரிசிப்பதால் அவ்விதமே திக்குகளுக்குப் பிரியமாகும். அவ்வாறே கரங்களையும் நாபியையும் இருதயத்தையும் பரிசிப்பதால் இந்திரன் திருமால் அக்நி யிவர்கட்குப் பிரியமாகும்.

ஆசமனஞ் செய்யவேண்டிய காலம்.

தும்மல் இருமல் இவைகளிற் கோழையுண்டா யினப்பொழுதே யாசமநஞ் செய்தல் வேண்டும். செவியைப் பரிசித்து அதன்பிறகு பெருவிரலினுல் முகத்தைச் சுத்திசெய்தல் வேண்டும்.

அர்க்கிய தீர்த்த விவரம்.

சுண்டுவிர லடியில் பிரஜாபதி தீர்த்தம், விரல் நுனிகளில் தேவ தீர்த்தம், விரலடி உள்ளங்கையில் உத்தமமாகிய பிரமதீர்த்தம், சுட்டுவிரலடியில் பித்ரு தீர்த்தம், விரல்கணுக்களில் இருடி தீர்த்தம், இடது உள்ளங்கையில் சந்திர தீர்த்தம், வலது உள்ளங்கையில் அக்நி தீர்த்தம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சந்தியாவந்தனம்.

சகளீகரணஞ் செய்யப்பட்ட தேகத்தையுடையவனுய்ச் சந்தியை உபாசிக்க வேண்டும். ப்ராம்மமுஹூர்த்தத்தில் பிரமாவின் குணசம்பந்தமான பிராமி சந்தியையும் மத்யாநத்தில் திருமாலின் லக்ஷண சம்பந்தமான வைஷ்ணவி சந்தியையும் சாயரக்ஷையில் உருத்திர லக்ஷண சம்பந்தமான ருத்ரி சந்தியையும் நன்ருய்த் தியாநித் துபாசித்தல் வேண்டும்.

பரசிவத்தின் சக்தியை சந்தியென்று கூறப்படும். அச்சிவ சத்தியி னுளியி னடுவை யடைந்தவனுய்ப் பாவித்துக் காலைக்கருமங்களைச் சாதகஞ் செய்யல் வேண்டும்.

மீண்டும் மேளாமந்திரக் கிரமத்தால் சிவசத்தியை தியாநித்தல் வேண்டும். பின் ச்ரேஷ்டமாகிய அஸ்த்திர ஜபத்தை முன்னிட்டு அந்தச் சந்தியா வந்தனஞ் செய்யத் தக்கது.

புரோக்ஷணம்.

பிறகு புரோக்ஷண கருமஞ் செய்யத் தக்கது. நித்தியமா யிடதுகையில் தீர்த்தத்தை வைத்து வலதுகையால் மூலமந்திரம் அங்கமந்திரம் பஞ்ச பிரம மந்திரங்களால் மந்திரித்து, இடது கையிலொழுகிய ஜலத்தைச் சிரசில் புரோக்ஷித்து, மறுபடி வலது கையிலிருக்கும் ஜலத்தை யப்படியே புரோக்ஷித்து, மிகுந்த தீர்த்தத்தை சூரியகிரண ஸ்வரூப பாவனை செய்து வலது நாசித்வார சமீபமாய் வைத்து ஆக்ரஷித்துப் பூரித்து, அந்தஜலத்தால் தேகத்திலிருக்கிற கறுத்த நிறமுள்ள பாவத்தைத் தகிக்கப்பட்டதாயும் மீட்டும் வலது நாசி துவாரத்திலிருந்து ரேசித்து தகித்து அந்தப் பாவத்தோடு ஜலங் கலங்கிக் கலந்து வெளிவந்து நனது வலது கையிலிருப்பதாக பாவித்து சிவாஸ்த்ர மந்த்ரத்தால் அந்த ஜலத்தை மந்திரித்துக் கீழேவிடல் வேண்டும்.

(இவ்விடத்தில் பாடபேதச்லோகார்த்தத்தின் பொருளைக் கவனித்தும் அகோரசிவாசாரியர் முதலிய பத்ததிவியாக்யான சம்பரதாயப் பொருளை கவனித்தும் தீர்க்கவிசாரஞ் செய்க.)

தர்பண விபரம்.

இவ்வாறு புரோக்ஷண முதலிய கருமத்தைச் செய்து பிறகு தர்பணத்தை ஆரம்பித்தல் வேண்டும். தேவர் முதலிய மூவர்க்கும் அவ்வவர்க் குசிதத்ரவ்யங்களைச் சேர்த்துக் கைகளினால் நீர்வார்த்திடுதல் தர்பணமென்று சொல்லப்பட்டது. இவ்வாறே சாத்திரங்களினுங் கூறப்பட்டுள்ளது,

மந்திரங்கள் தேவர்கள் ஸரஸ்வதி திக்குகள் திக்குபாலகர்கள் முனிவர்கள் மானுடர் சித்தர்கள் நவக்ரஹங்கள் பூதங்கள் பித்ருக்கள் இதரமான ஞாதிகள் அல்லது பந்துக்கள் ஆசாரியரென்னும் இவர்கள் சாதகர்களின் தர்ப்பணத்தால் த்ருப்தி யடையத் தக்கவர்கள்.

மந்திர பல்லவம்.

மந்திரங்கள் தேவர்கள் ஸரஸ்வதி இவர்களுக்கு ஸ்வாஹா என்பதாலும், திக்குப்பாலகர்கள் முனிவர்கள் சித்தர்கள் நவக்ரஹங்கள் இவர்களுக்கு நம வென்பதாலும், பூதங்கள் மானுடர் இவர்கட்கு வௌஷ்ட்டாலும், பித்ருக்களுக்கு ஸ்வதா என்பதாலும் அவ்வப் பெயரின் முடிவிற் சேர்த்து உச்சரித்தல் வேண்டும்.

மேற் கூறிய யாவும் இருதய பீஜமந்திர பூர்வகமாகச் செய்தல் வேண்டும்.

தர்ப்பண திரவியம்.

தேவர்கட்கு புஷ்பமும் முனிவர்கட்கு நாணலும் பித்ரு முதலானவர்கட்கு எள்ளும் மற்றவர்கட்கு அக்ஷதையும் தர்ப்பண திரவியமா யோசித்தல் வேண்டும்.

மூன்று யஞ்ஞோப வீதத்தால் அவ்வவர்க்குத் தக்கபடி வலம் இடம் மாலை யென்று மூன்று விதமாய்த் தரித்தல் வேண்டும்.

மந்திர முதலியவற்றின் தர்பண விபரம்.

ஓ முனிச்ரேஷ்டர்களே! மந்திரங்களோ வென்ருல், மூலமந்திரம் பஞ்சப்பிரம மந்திரம் அங்க மந்திரம் அஸ்த்ர மந்திரங்க ளென்பவை.

தேவர்கள், சிவர் மஹேசர் உருத்திரர் திருமால் பிரமரென்பவர்கள்.

சரஸ்வதி ஸ்ரீதேவதை.

திக்குகள் கிழக்கு முதலானவை.

பிரமன் அனந்தன் இவர்களை முடிவாகவுடைய இந்திரன் முதலானோர் திக்குப் பாலகர்கள்.

அத்திரி விஸ்வாமித்திரர் புலத்தியர் புலகர் கிருது வசிஷ்டர் மரீசி என்பவர் முனீச்வரர்கள்.

பிறகு மானுடர்.

சநகர் சநந்தனர் சநாதனர் சநற்குமாரர் கபிலர் ப்ருகு பஞ்சசிகர் சிவர் உருத்திரர் பவானி பிரமன் திருமால் அக்நி வாயு யமன் சூரியன் சந்திரன் இவர்கள் சித்தர்கள் என்று சொல்லப்பட்டவர்கள்.

சந்திரன் சூரியன் அங்காரகன் புதன் குரு சுக்ரன் சனி ராகு கேது என்பவர்கள் நவக்ரஹங்கள்.

பூதங்கள் அளவிடப் படாதனவாதலால் பூதங்களின் பொருட்டென்று கூறுதல் வேண்டும்.

சந்திரன் பித்ருதேவதையாகிய அங்கிரசமஹாருஷி யமன் அக்நி கவ்யவாஹர் முதலானோர் பித்ருக்களென்று கூறப்படுபவர்.

பித்ருபத்னி முதலிய யாவரையு முறையே யறிந்து தர்ப்பணத்தை யநுஷ்டிக்க வேண்டும்.

பின்பு ஆசமனஞ் செய்து மூவெழுத்து மந்திரத்தால் சூரியன் பொருட்டு என்று அர்க்கியத்தைக் கொடுத்தல் வேண்டும். இந்தச் சூரிய அர்க்கியவிதி சூரிய பூஜையில் விரிவாய் விதிக்கப்படுகிறது.

ஓ முநீச்வரர்களே! சூரிய பூஜாவிதிப்படி சூரியரைத்யாநித்து ஷடங்கத்தால் உபஸ்தாநத்தைச் செய்து பிறகு மௌமந்திரத்தை ஜபித்தல் வேண்டும்.

உதயத்தில் நின்றும், மத்யாநத்தில் உட்கார்ந்து அல்லது நின்றுகொண்டும், மாலையில் உட்கார்ந்தும் அனுஷ்டானஞ் செய்யவும் சூரிய உபஸ்தானத்தை செய்தல் வேண்டும்.

பின் உபஸ்தாநம் செய்து வியோம வ்யாபி மந்திரத்தை ஜபித்து பிறகு உதுத்தியம் சித்ரம் ஹம்சசுசி என்னும் மந்திரங்களையும் ஜபித்தல் வேண்டும்.

பின்பு பிரதக்ஷணத்தைச் செய்து தண்டாகாரமாய் நமஸ்கரித்தல் வேண்டும்.

நோயற்றவன் பிரதிதினமும் சந்தியை யுபாசித்தல் வேண்டும். அதற்குத் தவறுதல் நேரிடின் ஒருநாளுபவாசம் செய்தல் வேண்டும். நோயாளி யாயின் அவன் நூறு முறை சத்யோஜாத மந்திரத்தை ஜபித்தல் வேண்டும்.

ஸ்நாநஞ் செய்து தோய்க்கப்பட்ட வஸ்திர முதலானவைகளை கொம்பிற் சுற்றிக் காயவைத்து முயற்சியுடன் இருதய மந்திரத்தால் விநாயகர் உருத்திரர் வாகீசர் இவர்களைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

அஸ்திர மந்திரத்தால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட சரீரத்தையுடையவனாய் வழியிலிருக்கிற விக்நங்களைப் போக்கடித்துச் சிறப்பாகிய சிவாலயத்தையாவது தனது வீட்டையாவது நோக்குதல் வேண்டும்.

பின்பு பூமி முதலிய கீழ்த் தத்துவங்களை முறையாகச் சோதித்து ஜபித்தல் வேண்டும். வித்யாதத்துவ ஸ்வரூபமாகிய வீடானது அணிமாதி சித்தியையும் முத்தியையும் தரும்.

புத்திமான் தந்த்ர மந்திரங்களைக் கிரஹித்து வீட்டிறப்பிற்குக் கீழ் நிறுத்தின கொடுங்கையின் சமீபத்தில் சுத்தமான விடத்தில் கால்களை யலம்பி சாத்திரப்படி ஆசமனஞ் செய்து மந்திரங்களால் கவசஞ் செய்யப்பட்ட சரீரத்தையுடையவனாய் சாதாரண அர்க்கியத்தை விட்டவனாய்ப் பரிசுத்தனாய் வேறு பார்க்கங்களை விட்டவனாய்ப் பூஜா ஸ்தானத்தில் ப்ரவேசிக்க வேண்டும்.

ஓ முனிச்ரேஷ்டர்களே! ஸமஸ்தமான மந்திர சாத்திரங்களுக்கும் ஆதாரமான சகல சக்தியு முண்டுபண்ணுகிற ஸ்நாந முதலிய கிருத்திய மிவ்வாறு சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. புத்திமான் இந்தத் தந்திரத்திற் சொல்லப்படாம லிருக்கிற கிருத்தியங்களை இதர ஆகமங்களி லிருந்தெடுத்துச் சேர்த்து அநுஷ்டித்தல் வேண்டும்.

மூன்றுவது ஸ்நாநவிதி படலம்
முற்றிற்று.

— :: —

ஸ்நாநவிதிபடல: ||

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௪௦

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

वरं प्राणपरित्यागश्छेदनं शिरसोऽपि वा ।
न त्वनभ्यर्च्य भुञ्जीयाद्भगवन्तं त्रिलोचनम् ॥

इति ज्ञात्वा प्रयत्नेन पूजनीयस्सदाशिवः ।
पूजान्ते वाऽथवा पश्चात् प्रक्षाल्य हस्तावाचमनाशनात् ॥

कार्यं त्रिविधविन्यासं प्रासादादवतारणम् ।
शिवाग्निहोमतत्त्वेन संमतास्त्रिविधाः स्मृताः ॥ १५

तद्बहिष्ठ्या तु दिव्यांशे पार्श्वक्षेपान्नवोन्नतान् ।
पाणिर्वाऽथ त्र्याहलैरेतु प्रासादादवसारयेत् ।

श्रेष्ठं पश्चात्तरं मिश्रमेवास्तु प्राक्तरं स्मृतम् ।
यात्राकाले परवक्त्रं न सिद्धाविष्यते बुधैः ॥

क्षयवृद्धिशान्तिकर्त्रादौ सौम्यादिपद्विष्यते ।
वणिक्चारविचारेऽयं नियमो निश्चयस्तथा ॥

उत्तरे च शिवरात्रौ श्रेष्ठं च उत्तरानने ।
उत्तरद्वारं प्रकर्तव्यं तत्रायं नियमो न हि ॥

यस्यां दिशि भवेद्द्वारं तां प्राचीं परिकल्पयेत् ।
मिश्रस्याभिमुखं यत्र द्वारं तत्पूर्वमिष्यते ॥ २०

तत्र तत्पार्श्वं वक्त्रपृष्ठाभिमुखं भवेत् ।
पश्चिमं वृषभं सौम्यं तदवक्त्राभिमुखं भवेत् ॥

मण्डपं हारतीर्थञ्चैव सर्वं मज्जननर्तनम् ।
यत्र नाम तथा कार्यं वामभागे यजेच्च ॥

नन्दिकायां तथा सृष्टिविन्यासे वृषभेश्वरः ।
देवीवत्से च शिवाश्वत्थे चारणानामुत्तरानने ॥

सदा पूज्या नरोत्तमैस्तु सूदयादेव्यर्थयोगवेत् ।
रक्षोघ्नसंस्थानमहावेश्च मातृकादिभिः कृतः ॥

सामान्यावर्त्यं तथा एका सर्वसामां सुरार्चितः ।
पृथिव्योर्क्षपादेन प्रासादाद्युत्तरं भवेत् ॥ २५

निवारणार्थं विन्यासं न्यस्य वस्त्रमुत्तमाम्बरे ।
संपूज्यार्घ्यादिकं वास्तोष्पते ब्रह्मण इत्यपि ॥

मिश्रं प्रदक्षिणीकृत्य सक्त्या स्तम्भावपादयोः ।
मन्त्रपाठादिकं सर्वं नीतं परिचारकैः ॥

संवीक्ष्य द्रव्यसंघातं स्थापयेत्कर्षणार्थिभिः ।
वीक्षितान्स्वस्वदृष्ट्या वाह्यर्क्षितान्समन्ततः ॥

ताभिस्तान्प्रोक्षितांश्चैव गृहीत्वा निस्सरेद्बहिः ।
कर्षणार्थं शिरोनतान् संस्थितान् दृढवर्जितान् ॥

ध्वजं पूजयेदिति प्रार्थयेत यथा तथा ।
शिवतीर्थेन संप्लाव्य षडङ्गेनाभिमन्त्रयेत् ॥ ३०

कर्षणांस्तान्यथावस्त्रांश्च क्षालयित्वा सुमन्त्रितः ।
पूजयेच्चन्दनाद्यैश्च सृग्धरा तोयैः
पट्टसूत्रैः ॥

सम्पूर्णकर्षणान्पश्चात्तद्वर्णे प्रोक्षितान् ।
ऊढ ऊढ योक्त्रनियन्त्रांस्तान्न केन च पाणिना ।

गृहीत्वा प्रापयेद्गर्भगृहाग्रे वाऽथ कोणके ।
न स्पृशेद्दर्भवास्तु द्वारपालादिकं यथा ॥

व्याप्तते न जलं भूमौ तथा कर्षविचक्षणः ।
पृथिव्यां पूज्यवास्त्वर्थं कर्षपार्श्वादिकं स्मृता ॥

स्थापयेत्कर्षणांस्तत्र पर्जन्याः सप्तसंख्यया ।
क्षेत्रोक्तपदपरास्तु पदपट्टांस्तु वा । ३५

विकारसंख्यया पादे तेषां द्विमार्गसंख्यया ।
सन्नाद्य त्रावाय संस्थाप्य कर्षयित्राभिषेचनम् ॥

प्रथमा शान्तिकी प्रोक्ता सामशान्तिर्द्वितीयका ।
तृतीया द्रव्यशान्तिस्स्याच्चतुर्थं श्रेयमायनम् ॥

षण्मुखो विघ्नराजस्तु कथ्यते षण्मुखाश्रयः ।
दाक्षिणे तु पार्श्वयोर्वा यथान्यस्य तु वा भवेत् ॥

कार्पासवाससे न प्रस्तारे कृष्णमृगाजिने ।
यथेष्टासनं स्थित्वा उदङ्मुखो वा तथाननः ॥

अङ्गानि पूर्वमुक्तानि सम्पूज्य प्रस्तरे तु ।
पादयोश्च ततः पश्चात् हृत्सम्पुटके तु ॥ ४०

अभ्युक्ष्य पुष्पेण प्रोक्षयेन्नेत्रतः
विन्यसेत्तथा ह्यन्यथा तथा शक्तिसन्निभम् ॥

पुष्पेण शिवमावाह्य पञ्चाङ्गानि विन्यसेत् ।
सृष्टिः स्थितिः सृष्टिसंहारं क्रमान्न्यासं तु कारयेत् ॥

पादप्रभृति शिरोऽन्तं संहारन्यास उच्यते ।
अङ्गुष्ठादिकनिष्ठान्तं सृष्टिन्यासमुदाहृतम् ॥

सृष्टिन्यासस्थितिन्यासः संहारन्यासकः ।
कनिष्ठाद्यङ्गुष्ठान्तं च संहारन्यास उच्यते ॥

जगतः सृष्टिसंहारकर्तृत्वात्मनः ।
नेत्रं हस्तयोर्न्यस्य पञ्चाङ्गानि विन्यसेत् ॥ ४५

अङ्गुष्ठादिकनिष्ठान्तं कनिष्ठाद्यङ्गुष्ठकावधि ।
तर्जन्यङ्गुष्ठके न्यासस्थितिन्यासोऽङ्गुष्ठे तथा भवेत् ॥

तर्जन्यन्तं न्यसेच्चापि तर्जन्याग्रे न्यसेत् ।
मध्यमादिकनिष्ठाङ्गुल्यन्तं तथाङ्गुष्ठादितो न्यसेत् ॥

सृष्टौ प्रतिलोमं न्याससंहारो मन्त्रसंहारिणम् ।
पुनः सृष्टिस्थितिन्यासादि संहृत्य भवेत् ॥

विद्येश्वराणां बीजानि चाङ्गुष्ठादिषु विन्यसेत् ।
अभ्युक्ष्य भावेन सम्पूज्य समर्पयेत् ॥

शिवं शिवीकृतं हस्ते सम्पूर्णं सर्वकर्मसु ।
सकलीकरणे न्यासं कारयेद्वा तथा , ५०

करन्यासो विधातव्यः शोषणादिभिः ।
संहारमुद्रया देहमध्ये हृदिस्थं निधाय च ॥

हृत्पद्मे परमात्मानं शिवं वा व्योम्नि निर्मले ।
हृत्कण्ठतालुभ्रूमध्यब्रह्मरन्ध्रेषु च ॥

कुण्डलिनी तु सुषुम्नया तथा ।
तालुरन्ध्रं प्रविश्य ध्यायेद्योगयोगः ॥

कृत्वाहं ब्रह्मरन्ध्रे तु देहे दहनं ततः ।
योजनं देवस्य कायस्य रक्षार्थं होमकर्मणि ॥

ज्ञानकर्मसु सर्वदा ततः क्षणात् ।
कर्मणि देवाज्ञया तथा नाशकृत् ॥ ५५

त्रिपदाहवनकरं शक्तिशिवस्य परमेष्ठिनः ।
संहारं जगत्सृष्टिं योगमार्गेण दर्शयेत् ॥

यथा संसारोपशमं करणं वह्निरूपिणम् ।
प्रयत्नात्पोषशोषणं निर्मलं शिवपुरम् ॥

ध्यानात्पूर्णं स्थानं निर्मलः पश्चात् ।
अधिकारपदे देहस्थं प्रतिष्ठाप्य ॥

दीक्षितो यः पश्चात् साक्षाच्छिवत्वमुपैति ।
कृतं योजनं पश्चात् तत्त्वानि भावयेत् ॥

त्रितत्त्वं पञ्चतत्त्वं वा षट्त्रिंशत्तत्त्वमेव वा ॥
पञ्चविंशतितत्त्वं तथा वा ॥ ६०

दीक्षायामुदितं यत्तु तद्वत्कारयेत् ।
पञ्चतत्त्वमयं देहं शोधयेत् ।

निवृत्तिः प्रतिष्ठा च विद्या शान्तिस्तु शान्त्यतीता ।
एताः कलाः प्रोक्ताः पञ्च सर्वदिक्षु जगत् ॥

1 ध्या

शुक्राः पत्राणि वर्णेषु व्याख्यानीह समन्ततः ।
वर्णास्तत्र सर्वदेवानां रेखाभ्यस्तैश्च व्याख्यानि तानि

कथयिष्यामि तत्त्वानि व्याख्यानीह क्रमाच्छृणु । [ता ॥
ध्यायनीया विशेषेण पञ्चपञ्चात्मकान्विताः ॥

वर्णवृद्धिस्तु कृतिशब्दैः शुद्धैः शुद्धैः सपञ्चभेदकैः ।
यस्यान्तं प्रतिष्ठितं तत् प्राणायामसमन्वितम् ॥ ௧௫

तत्र धारणा प्रोक्ता विषनिर्हरणादिकम् ।
धार्यमेव चतुर्मुखं तु मोहनं वश्यमाश्रितम् ॥

सबीजं ब्रह्मदैवत्यं ऋग्वेदात्मकम् ।
नित्यत्वाद्व्याप्यमेवैतं हृदि ध्यात्वा तदात्मकम् ॥

प्रवृत्तिसहिताश्चाग्निं विष्णुदैवं सबीजकम् ।
चाक्षुषं सम्यक्त्वात् प्रतिष्ठाख्यं निवेदितम् ॥

यजुः सहितं मन्त्रादेर्व्याहृतिं त्रिवर्णकम् ।
ऋग्यजुः सवर्णं रसात्मकं रूपमेव तत् ॥

शान्त्यतीतं विद्यावाग्मि यजुः विद्याख्यं निवेदितम् ॥
यजुः तच्छ्रीमत्स्थाने तद्युक्ति प्रव्याहारवर्णकम् ॥

वायव्यं सकोणं तु बिन्दुषट्कोणसंयुतम् ।
अंशायितं धारणं तत्त्वपञ्चकमेवैतत् ॥

शान्त्या यजुः श्रीमत्स्थाने तदेहीति प्रव्याहार
वर्णकम् ।

श्रीकारं च तत्त्वं त्र्यक्षरं ज्ञानं यथा वर्णकम् ॥
सदाशिवाधिष्ठितं स्थाने ज्योतिर्मयं तथा स्थितम् ।

सकलात्मकं तन्त्रं चैतन्यं प्रयोजयेत् ॥
धार्यमेव हृदयस्थानं व्याप्य कुण्डलं सदैव ।
बाह्यं ताराष्टमं तु ह्रस्वमेव वायुसंयुतम् ॥

ब्रह्मरन्ध्रगतं ध्यानं यथा न्यायात् तथा ।
सुज्ञानं पृथिवी ज्ञेया नासाग्रं निरोधयेत् ॥

अनयं कुण्डलिनीरूपं वायुर्वर्णवर्णकम् ।
तदेवं बिन्दुनादं धारणाख्यं प्रकीर्तितम् ॥

प्राणायामं समासेन कथयामि विशेषतः ।
रेचकं पूरकं चैव कुम्भकं च त्रियात्मकम् ॥

अकारोकारमकाराक्षराः परिकीर्तिताः ।
ब्रह्मविष्णुमहेशाख्यदेवाः प्रकीर्तिताः ॥

स्वस्थचित्तः शिवाद्यानि तत्त्वानि स्मरेत्क्रमात् ।
बद्धासनसमासीनो निरोधयेच्च सततम् ॥

त्रिमात्रोच्चारतः काले पूरकं रेचकादिषु ।
रेचयेदुदरं वायुं धारयेच्च कुम्भकम् ॥ ௮௦

धारणं वायोः पूरकेण सहस्रशः शनैः शनैः ।
सम्पूर्णकुम्भवत्तिष्ठेद्रेचयेत्तदनन्तरम् ॥

वक्रनाडी धारणा ब्रह्मनाडीकारोऽप्ययोगतः ।
वायुर्वहति यत्नेन रेचयेद्वामनासया ॥

तदेव दक्षिणेनापि सावधानमनाः सदा ।
नासाग्रं नाभिमध्यं च प्राणापानौ जित्वा तदाक्रमात् ॥

सम्यक्प्राणायामं कृत्वा देहशुद्धिं समाचरेत् ।
शिवेन सहितं चात्मानं ध्यात्वा तद्बुद्धिपूर्वकः ॥

उद्धृत्य पूर्वमुखः स्थित्वा कुर्यात्संहारमुद्राम् ।
पूरकेण वायुर्वायव्या देहे दोषविनाशिनी ॥

आप्यायितं तत्प्राणः पूरकात्संस्थितः ।
चतुर्दशस्वरात्मकं बिन्दुं चैतन्यस्वरूपतः ॥

मोक्षदायी तत्प्राणः कुम्भकेन विशोध्य च ।
ज्ञानाननेन निर्विघ्नं चाक्षुषादिकाङ्गकम् ॥

രേവത്യന്തായ വായവ്യാ ഹസ്തസ്ഥിതം ശിരോധരാ ।
പ്രതിഷ്ഠായാ ഭാഗം നിവൃത്തിം ദ്വിതീയം ഭാവയേത് ॥
ഉത്തരായാഞ്ച വിശാഖായാ ഭാഗം ഷഷ്ഠം പ്രകല്പയേത് ।
ശ്രവണാ ചാർദ്രാ തഥൈവ വിദ്യാംശം വിന്യസേത്തതഃ ॥
ഉത്തരാഷാഢാന്ത ക്രിയാശക്തിയോരന്തം ഉപാന്ത്യകാന്തകഃ ।
ശ്രവിഷ്ഠാ തത്ര ചാന്താനം ഉദ്ര്യാ പൂർവ്വഷഷ്ഠ്യാംശം ॥ ൯൦
സംഭാനം ഉത്തരേ വിന്യസ്യ ഉഭേ തത്ത്വാഷ്ടം ന്യസേത് ।
അശ്വിന്യം ഹൃദയേ ന്യസ്യ മൂർദ്ധ്നി വാമം പ്രകല്പയേത് ॥
സത്യാജാതം ന്യസേത്താഷ തത്ത്വന്തൃാശ്വിനിദ്ധ്വം ।
ഉത്തരാദിപാദയോർജ്ഞം ശേഷാ ബ്രഹ്മാണി വിന്യസേത് ॥
ഭദ്രോർദ്ധ്വാദ്യാശ്വേ ശാർവ്വബ്രഹ്മശീർഷാദിതോ ന്യസേത് ।
ബീജബ്രഹ്മാണി വാ വിദാനക്ഷത്രം ശതഭാം ന്യസേത് ॥
ഉപാന്ത്യസ്യ വിദ്യാന്താം നക്ഷത്രം ചോർദ്ധ്വം ഉദ്ദയാന്തി ।
സംപൂർണ്ണസ്വർഭൂതാന്താം നക്ഷത്രം പൂർവ്വ ഉദ്ദയന്തി ॥
ബ്രഹ്മണോ ദിശി ബ്രഹ്മ നക്ഷത്രം യാമ്യ ഉദ്ദയന്തി ।
ശിവോ ഉത്സൃജ്യ നക്ഷത്രം ച തഥാ കൗബേര ഉദ്ദയന്തി ॥
സദാശിവം നക്ഷത്രഞ്ച വിന്യസേദാപ്യ ഉദ്ദയന്തി ।
സംഭാന്തസ്യ കലാഃ പഞ്ച പൂർണ്ണമാദി പ്രകല്പയേത് ॥
ഭദ്രിണീ ചാജ്ഞാ ഇഷ്ടാ ഉന്മീലിനീ തഥാ ।
നാദേശാനക്ഷത്രാണാം സ്യാദ്ഭം നാഡ്യാ കേവലം തു വാ ।
പൂർണ്ണേ ദേവത്വശേ തു കലാദേശേ തു വിന്യസേത് ।
തത്ത്വാഷ്ടായ വിധേഹ നക്ഷത്രം പൂർവ്വത്വശേഷേ ॥
ഉത്തരായ ധീഷ്ടിം നക്ഷത്രം ദക്ഷിണാന്തരേ ।
തതോ ഭദ്ര നക്ഷത്രം ച കൽപ്യേദന്തരാന്തരേ ॥
പ്രഭാദയാദ്യോത്രം ച കല്പ്യം പശ്ചിമേ തതേ ।
കലാഃ സ്യുസ്തദാ വക്ത്രേ ഹൃദ്യുദ്ദയന്ത്യാംശകലാ ഭവേത് ॥ ൧൦൦

ശാന്തിർവിദ്യാ പ്രതിഷ്ഠാ ച നിവൃത്തിശ്ചേതി താഃ കലാഃ ।
അഥോരോഹാദി നക്ഷത്രം തതോ ഹൃദയമാവരേ ॥
നക്ഷത്രയോരോഹാ ഓംകാരം കണ്ഠേ തു വിന്യസേത് ।
രക്ഷാം ഭോര നക്ഷത്രഞ്ച ദക്ഷിണാംസേ തു വിന്യസേത് ॥
നിഷ്ഠാം ഭോര തദോഹ്യശ്ച നരേ വാമാംസകേ ന്യസേത് ।
ഉത്തരാഞ്ച സർവ്വതത്ത്വസർവ്വ നരേ നാഭൗ തു വിന്യസേത് ॥
ഭവേർദ്രോഹാ നദ ഉത്തരാക്ഷ്ണാ ഉത്തരാ ച ജംഘേ ന്യസേത് ।
നന്ദേശ രൗദ്ര നക്ഷത്രയോർജ്ജയാം പൃഷ്ഠകേ ന്യസേത് ॥
ജ്ഞാനശ്രവസി രൗദ്രേ മൂർദ്ധ്നാ നദഃ പൂർണ്ണ പൂർവ്വകൃൽ ।
ഭൈരവരൂപകലാശ്ചാഷ്ടൗ വിദ്യാദേഹേ പ്രകല്പയേത് ॥
വാമദേവായ നക്ഷത്രം രജം ശംഖേ തു വിന്യസേത് ।
രക്ഷാം ജ്യേഷ്ഠായ നക്ഷത്രം ശിരോ പൂർണ്ണകം ന്യസേത് ॥
രത്നം രൗദ്രായ നക്ഷത്രം ദക്ഷിണോരുഗതം ന്യസേത് ।
പാർശ്വം കാലായ നക്ഷത്രം വാമോരുഗതം ന്യസേത് ॥
കാലം കലനക്ഷത്രഞ്ച ദക്ഷജാനുനി വിന്യസേത് ।
വികരണായ നക്ഷത്രം ച സവ്യേ വാമജാനുനി ॥
ക്രിയാം ബല നക്ഷത്രം ച ജംഘായാം ദക്ഷിണേ ന്യസേത് ।
ബാഹ്വം വികരണായേതി നക്ഷത്രം വാമജാംഘികേ ॥
കായശ്ചം ബല നക്ഷത്രം ച ദക്ഷിണസ്ഫിചി വിന്യസേത് ।
ധാത്രീം പ്രമഥനായേതി നക്ഷത്രം വാമസ്ഫിചി ॥ ൧൧൦
നക്ഷത്രം ബ്രഹ്മണീം കണ്ഠ്യം ന്യസേദോംകാര
പൂർവ്വകൃൽ ।
സർവ്വഭൂതദമനായ പദകേശം പ്രകല്പയേത് ॥
നക്ഷത്രം ഉന്മത്തം രോഹിണീം ദക്ഷപാർശ്വകേ ।
ഉന്മനായേതി നക്ഷത്രം സവ്യം പാർശ്വേ തു വാമകേ ॥

த்ரயோதஶ கலாஶ்சைவம் வாமதேவஸ்ய கீர்த்திதா: ।
ஸத்யோஜாதம் ப்ருவக்த்ராதி ஸித்திம் தக்ஷிணபாதகே ॥
ஸத்யோஜாதாய வை நமோ ருத்திம் வாமாங்க்ரிகே ந்யஸேத் ।
த்ருதிம் பவே நமோந்தம் ச ந்யஸேத்தக்ஷிணபாஹுகே ॥
அபவே நம இத்யுக்த்வா லக்ஷ்மீம் வாமகரே ந்யஸேத் ।
ந்யஸேந்நாதிபவே மேதாம் நத்யந்தம் நாஸிகாக்ரத: ॥ ௧௧௫
பஜஸ்வ மாம் நமோந்தம் ச காந்திம் ஶிரஸி வின்யஸேத் ।
ஸ்வதாம் பவ நமோந்தம் ச ந்யஸேத்தக்ஷிணபாஹுகே ।
உத்பவாய நமோந்தம் ச த்யுதிம் பார்ஶ்வே து வாமகே ।
ஸத்யோஜாதகலாஶ்சாஷ்டௌ ந்யஸேத்ஸ்வர்ணஸமப்ரபா: ॥
அஷ்டத்ரிம்ஶத்கலாந்யாஸம் வித்யாதேஹம் விதாய ச ।
மூலமந்த்ரம் ஸமாவாஹ்ய பஞ்சப்ரஹ்மாணி வின்யஸேத் ॥
ஹ்ருதயம் ஹ்ருதயே ந்யஸ்ய ஶிரஶ்ஶிரஸி வின்யஸேத் ।
ஶிகாயாம் து ஶிகாம் ந்யஸ்ய கவசம் ஸ்தநயோஸ்தத: ॥
ஹஸ்தயோர்நேத்ரம் வின்யஸ்ய வின்யாஸஸ்யாந்தரே ந்யஸேத் ।
தீபகம் பாக்ஷவம் பிந்தும் ஶ்ரீகண்டாய பதம் தத: ॥ ௧௨௦
பூர்ணோதர்யை நமஶ்சேதி ந்யஸேத்தத்பாதமஸ்தகே ।
ந்யஸேதாம் ஆம் அனந்தாய விரஜாயை நம இத்யபி ॥
ந்யஸேத்தக்ஷாக்ஷிணி ஸூக்ஷ்மாய பதகம் தத: ।
ஶால்மல்யை நம: இத்யேவம் ந்யஸேத்தக்ஷிணகக்ஷகே ॥
ஓம் ஈம் த்ரிமூர்த்தயே வேதி லோலாக்ஷ்யை நம இத்யபி
ந்யஸேத்வாமாக்ஷிணி ததா ஓமுங்காரமனந்தரம் ॥
ததாமரேஶ்வராயேதி வர்த்துலாக்ஷ்யை நம: பதம் ।
தக்ஷஶ்ரோத்ரே ந்யஸேத்பஶ்சாதூங்காரமனந்தரம் ॥
அர்கீஶாய ததா தீர்ககோணாயை நம இத்யபி ।
வாமகர்ணே ந்யஸேத்பஶ்சாத்ருங்காரஞ்ச வின்யஸேத் ॥ ௧௨௫

பாரபூதயே வேதி தீர்கமுக்யை நம: பதம் ।
தக்ஷநாஸாபுடே ந்யஸ்ய ஓம்லூங்காரமனந்தரம் ॥
பதம் அதிதீஶாய கோமுக்யை நம இத்யபி ।
வாமநாஸாபுடே ந்யஸ்ய ஓம் லூங்காரமனந்தரம் ॥
ஸ்தாணவே தீர்கஜிஹ்வாயை நமோ கண்டே து தக்ஷிணே ।
ஓம் ஏங்காரபதம் பூர்வம் ஹராயேதி பதம் தத: ॥
குண்டோதர்யை நமஶ்சேதி வாமகண்டே து வின்யஸேத் ।
ஓமைங்காரபதம் பூர்வம் ஜண்டீஶாய பதம் தத: ॥
ஊர்த்வகேஶ்யை நமஶ்சேதி வின்யஸேதூர்த்வகோஷ்டகே ।
ஓமோங்காரமதோச்சார்ய பௌதிகாய பதம் தத: ॥ ௧௩௦
பதம் விக்ருதமுக்யை ச ந்யஸேததரோஷ்டகே ।
ஓமௌங்காரமதோச்சார்ய ஸத்யோஜாதாய தத்பரம் ॥
ஜ்வாலாமுக்யை நமஶ்சேதி வின்யஸேதூர்த்வதந்தகே ।
ஓமங்காரமனுக்ரஹேஶாய உல்காமுக்யை நம: பதம் ॥
ந்யஸேததோகதே தந்தபங்க்தௌ ஸாதகோத்தம: ।
ஓமஃகாரம் ஸமுச்சார்ய அக்ரூராய ச பதம் தத: ॥
ஶ்ரீமுக்யை நம: இத்யுக்த்வா ஜிஹ்வாயாம் வின்யஸேத்ததா ।
ஓம்கங்காரம் ஸமுச்சார்ய மஹாஸேனாய தத்பரம் ॥
வித்யாமுக்யை நம இத்யுக்த்வா ந்யஸேத்தக்ஷாம்ஸகே ।
ஓம் கங்காரம் ஸமுச்சார்ய க்ரோதீஶாய பதம் தத: ॥ ௧௩௫
மஹாகால்யை நம இத்யுக்த்வா ந்யஸேத்தக்ஷிணபாஹுகே ।
ஓம் கங்காரம் ஸமுச்சார்ய சண்டேஶாய பதம் தத: ॥
ஸரஸ்வத்யை நம இத்யுக்த்வா ந்யஸேத்தக்ஷிணகூர்பரே ।
ஓம் கங்காரம் ஸமுச்சார்ய பதம் பஞ்சாந்தகாய ச ॥
பஶ்சாத்ஸர்வஸித்திகௌர்யை ச ஸ்யாத்பதமனந்தரம் ।
தக்ஷிணே மணிபந்தே து ஸ்யாதோம் கங்காரமனந்தரம் ॥

[illegible] 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।
[illegible] 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌣𑌿𑌤𑌲𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।

𑌓𑌂 [illegible]𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] ।
[illegible] 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 [illegible] ॥ ௧௪௦

𑌓𑌂 [illegible]𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] 𑌨𑌮𑌃 ।
[illegible] 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 [illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌓𑌂 [illegible]𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] ।
[illegible] 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 [illegible] ॥

𑌓𑌂 𑌜𑌂 [illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
[illegible]𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 [illegible] ॥

[illegible] ।
𑌓𑌂 𑌟𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௧௪௫

[illegible] ।
𑌓𑌂 𑌠𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] 𑌨𑌮𑌃 ॥

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ।
𑌓𑌂 𑌡𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] 𑌨𑌮𑌃 ।

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌓𑌂 𑌢𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 [illegible] ॥

[illegible] 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 [illegible] 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌓𑌂 𑌣𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] ॥

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ।
𑌓𑌂 𑌤𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] । ௧௫௦

[illegible] 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 [illegible] ।
𑌓𑌂 𑌥𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] 𑌨𑌮𑌃 ॥

[illegible] 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 [illegible] ।
𑌓𑌂 𑌦𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] 𑌨𑌮𑌃 ॥

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌓𑌂 𑌧𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] 𑌨𑌮𑌃 ॥

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌓𑌂 𑌨𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] ॥

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ।
𑌓𑌂 𑌪𑌂 [illegible] 𑌨𑌮𑌃 [illegible] ॥ ௧௫௫

[illegible] 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 [illegible] 𑌫𑌂 [illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌓𑌂 𑌬𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] ।
[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌓𑌂 𑌭𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] ।
[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।

𑌓𑌂 𑌮𑌂 [illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
[illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 [illegible] ॥
[illegible] 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 [illegible] 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌓𑌂 𑌰𑌂 [illegible] ॥ ௧௬௦

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ।
𑌓𑌂 𑌲𑌂 [illegible] ॥

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌓𑌂 𑌵𑌂 [illegible] 𑌨𑌮𑌃 ॥

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌓𑌂 𑌶𑌂 [illegible] ॥

[illegible] 𑌨𑌮𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌓𑌂 𑌷𑌂 [illegible] ॥

ஷஷ்டம் ரக்ஷோதிஶிகோணே பதே ஜ்ஞாநகதம் ந்யஸேத் ।
ஓம் ஸம் ஶக்த்யாத்மநே சேதி ஹ்ருத்காந்தபூர்வகம் யஜேத் ॥

ஐஶாந்யே பதஸூத்ரேதி ஸப்தமம் தேவி விந்யஸேத் ।
ஓம் ஹம் ப்ராணாத்மநே சேதி மஹேஶாய யஜேத்புத: ॥

அஷ்டமம் சாக்நேயே பதஸூத்ரே மநஸ்தத்த்வம் ந்யஸேத் ।
ஓம் ஜம் ஜ்ஞாநாத்மநே சேதி தமோராஶாய யஜேத்புத: ॥

வாயவ்யே பதஸூத்ரேது தத்த்வஜ்ஞாநம் ச விந்யஸேத் ।
ஓம் க்ஷம் க்ரியாத்மநே சேதி பதகாயேதி யஜேத்புத: ॥

வாருணே பதஸூத்ரேது ஜ்ஞாநரூபே ந்யஸேத் ।
ஹ்ருதாதிஷ்டாநதேவத்வேநாத்ருகாஜ்ஞாநி கல்பயேத் ॥

ஏவமேவம் க்ரமேணைவ பூர்வம் ஸாங்கோபாங்கஸமாஜ்ஞயா ।
கல்பம் சக்ஷுர்பயம் கூடம் ஹ்ருதாதிந்யாஸகல்பிதம் ॥

ஷட்த்ரிம்ஶத்தத்த்வயுக்தம் மாத்ருகாயாஸ்து யோஜநா: ।
ஸூக்ஷ்மாதிவ்யாப்தியோஜ்யா மாத்ருகாவா மயோர்மிதம் யோஜயேத் ॥
ஏவம் கீர்த்திதி ஸூக்தம் விஶேஷாத்ய ஸ்வஸ்த்ய
ரூபம் விந்யஸேத் ।
மண்டலோத்ஸவநீயஸ்ய ச பீடே ஸம்யோஜிதா
ஶக்தித: ।
கீலம் மண்டலமாநேஸு ஜயதாம் தத்த்வயோஜ்ய
ஸம்யோஜ்ய ச ॥

ஸப்ததீர்த்தயோகேண ஜ்ஞாத்வா ஸர்வம் ஸமாசரேத் ।
ஹ்ருச்சிரஶ்ஶிகாகவசநேத்ராஸ்த்ராணி யதாக்ரமம் ॥

நம: ஸ்வாஹா வஷட் ஹும் வௌஷட் ஃபட் சேதி ஜாதய: ।
ஏவம் க்ருத்வா விதிந்யாஸம் ஸகலம் நிஷ்கலம் ந்யஸேத் ॥
சந்த்ரபிம்பே ச நாதே ச ஹ்ருத்பத்மே த்வாதஶாந்தகே ।
கண்டாத்ருதாதிபேதேஷு பாஶஸ்த்யாந ஸ்தவம் ச ॥

மத்யே பாகே யதாந்யாயம் ந்யஸேத்தத்த்வத்ரயம் க்ரமாத் ।
த்ர்யக்ஷரம் மேதிநீயுக்தம் நாபௌ ஹ்ருதி லலாடகே ॥

வ்யோமவ்யாபிம் ந்யஸேத்தத்ர பூர்வபாகாதிஷு ஸம்க்ரமாத் ।
ஸகலம் ஸகலமநோ நிஷ்கலம் ச யதாக்ரமம் ॥

பூஜாஸோமேஶ்வரீ நாம ஸ்வநாமபி: ப்ரகல்பயேத் ।
ஹ்ருதயே சக்ஷுவிநா நாபௌ ஹோமம் ப்ரகல்பயேத் ॥

மூலே வேஸ்மம் த்யாயேதாத்மம் ஸர்வே ததாமவத் ।
ஹ்ருதயே கல்பயேந்மந்த்ரம் ஸம்ஸ்காராவாஹநக்ரமே ॥

ஆஸநம் கல்பயேத்தத்ர பக்ஷ்யைர்ணவிதாநத: ।
ஆவாஹ்ய தேவம் கந்தாத்யைர்தாநைஸ்ஸர்வைஸ்ஸமர்சயேத் ॥

நாபிகண்டே ஸ்வாவோஷ்டே தர்பயேத்தர்மாத்யைஸ்தத: ।
உத்தீப்ய ச நிஜம் வஹ்நிம் ஸம்ஸ்காராநவ்ருத்தித: ॥

ப்ராணாயாமேந ஸம்ஶுத்தம் ஸ்படிகாபம் மஹோஜ்வலம் ।
ஸ்ருஷ்டிஸ்த்ரம் ஶிவம் த்யாத்வா ததேகீபாவமாஶ்ரித: ॥

ஆஸாத்ய பூர்வ பூஜா ஸ்நாநாந்தே ஸமாசரேத் ।
ஆயாமே ப்ராணமாவேஶ்ய பத்வா முத்ராம் ஸமர்பயேத் ॥

தேவநாட்யா ஸமாவர்த்ய கோஷ்டே ந்யாஸம் ந்யஸேத் ।
பஶ்சா விஸ்தாரத: கார்யா ஸ்தாநஸம் யோகமார்கஶ: ॥

ஶிவாத்யவநிபர்யந்தம் தத்த்வப்ராணாதிகம் ஸ்மரேத் ।
ஏவம் விசிந்த்ய தத்ரஸ்தம் த்ரிபக்ஷமார்கம் கல்பயேத் ॥

ஆஸநம் மூர்த்திபக்ஷஞ்ச ஶம்பவம் ஞ்சைவ ச ।
த்ரிபக்ஷக்ஷயகம் த்யாயேத்ததாக்ரம சதுர்விதம் ॥

ஸுஸ்நிக்தே ஹேமவிததை: கல்ப்ய ஶக்த்யாவ்யாஸநம் ।
மூர்த்திம் வித்யாதிநம் கல்ப்ய ஸர்வாபாஸ்ய ஶிவ ஞ்ச த: ॥

கர்ணிகாயாம் யஜேதேவம் ப்ரஹ்மாத்யைஶ்ச ஸமாவ்ருதம் ।
கணேஶாத்யாவரணைர்ஹேதிபிர்வஜ்ராதிபூர்வகை: ॥

[illegible] ௧௯௦

[illegible] ௧௯௫

[illegible] ௨௦௦

[illegible] ௨௦௫

[illegible] ௨௧௦

ஶாஙம் வாஷ்லஞ் யூவஞ் தீவஞ்வைவ ஷிவெதூகல் ।
தயிக்ஷீரவு தாதீம்ஞ் ஷொ்க்ஷயெஜ்யதயெந தா ॥
பூஜாயர்கல்பிதம் த்ரவ்யம் ப்ரொக்ஷ்யஸ்த்ரஹிதஞ்யெசு ॥
ஸுரெொவஶீரஷமெூஹயெண ஸஹிதாஃ ஸவர்ண

ஸக்தம்கரெைஃ
ஸ்ரீவஞ்ஞாமாமவத்ரகெைஞ் காஸாெெரொெொதஹி

ஸம்யாதாஃ ।
ருவொ ஜஜ்நகர்ணி ப்ராணிஹிதா ஶம்ஹொயர்யாஷாஹதஃ
ப்ரொக்தத்ரவ்யமணைஷா ஷவுஜிஹ யதம்ஶ்ராஹ்ய

ஜாவெ்யதவொஃ ॥ ௨௧௫

சவர்ணாம்ஷவொ ஜலஷவம் ஸவஷ்வம் ஹ்ருதயெந து ।
ஸ்நாநகம்ஷெஷா ஸவெர்ஷா ஷிக்ஷிவெத்வ்லிஶாஜயெ ॥
ஹ்ருதயெந வஹிவைத்ரவர்ா யதாவெஜ்ஞஸ்லஷாவவெகெஃ ।
மாஸம் வஷ்ஸம் ஹஷிஷணஞ் வைநவெத்யம் காஸாஜெயா ॥
ஸத்யொஜாதஹாவொரநரொவொரஹிஜெயெசு ।
சுவஶிஷ்ட ஞா ஶாயத்ர்யா ஜெயெசுத்ரவ்யஶாஜயெ ॥
வயொதயிவ்யக்தகெஷளத்ரஶகர்ரா மாஸவாஶி வ ।
வஹிவைத்ரஹர்ருதயாவைத்யவர்ா ஸ்நாநாயர்ஜஹிஜெ யெசு ॥
விஶாஜஜெ த்ரவ்யாணி ஜஷ்டா மாஸாதிஹிஃ கஜாசு ।
ஜாத்ரயா வாZஜ்யதீக்ஷ்ய த்ய ஹாவயெதஜ்யசாவ்யயா ॥ ௨௨௦
ரூத்ரார்ஜவர்யெசு த்ரவெ்யரெவம்ஹவைதயர்யா கஜம் ।
திஜக ஞஜநம் க்ருக்வா வஷ்ஷம் ஶிரஸி வி நயெசு ॥
ஸம்ஶ்ராஹ்ய வாம்ஹிதம் வொஜநம் தஜொ ஜ்ஞா ஜிஶாயயெசு ।
ஜாஷாவைத்யஸ்யர்ஜாஷா நி ஜ்ஞாணாம் கீதிர்தா நி வெ ॥
தெஷாம் வ்ருஷொயிநிஶக்திஶிவாஜ்ஞா ஜ்ஞஜஸூதாஃ ।
ஓம்காராதி நமொஜாஞ் வமொநஜா நவெஷதஃ ॥

ஷெலவாஷ்லாஜ்ஞிஹர்ருகவா ஶிவஸ்தாவஹாவிதஃ ।
த்ரிஜாத்ராதி க்ருஜெஜெணவ யாவஹாதாஜகம் வஜெசு ॥
ஜ்ஞ ஶாஜிஹர்வெவெதவம் ஶாஜதகவஸஜாஶ்யாசு ।
யொஜயெத்ஞஞமவ்ய ஞா தஜியாநதிஹொZவ்யெத ॥ ௨௨௫
ஜம்டவஸ்ய ஶாஜெ ஹாமெ கெஷைத்ர நவவதீக்ஷ்யெத ।
வஜதகவ்யகந்யாவெ வஜவாத்ராணி விநயெசு ॥
ஶிவெ ஸாதாவ்யவந்ராயாம் காஜெ வம்ஷி வ தெஶிகஃ ।
ஸாவ்ருதிஷ்டம் ஸாஶாஜஜ தெஜொவதஜ்யதாவ்யகல் ।
ரெந்த்ராதகஜ ஸம்கஷ்ய கூீரஜயி வ்யத ஞ்யெசு ।
மொஜயஜெவ மொஜஜ்த்ரம் ஶம்ஶாநாவைத்யஸ்லா ஜ்ஞிதல் ॥
ஹகஜிதிவதஃஜவாஜெவஃ ஷெஷாஜா காஶொதகல் ।
கஜ்யதீக்ஷ்யத்ய ஸம்வஜ்ஜ்ய ஶிவெநககவஜாதிஶெசு ॥
வயொதயிவ்யக்தகெஷளத்ரஶகர்ரா மாஸவாஶி வ ॥
வஹிவைத்ரஹர்ருதயொவைத்யவர்ா ஸ்நாநாயர்ஜஹிஜெ யெசு ॥
நிவெத்ய வைநதித்திகெ வாஷி காஜெ்ய வா காரயெசுவ்ருஹொஃ ।
ஸ்நவநஞா யாநயம் தஸ்மாநெக்ஷியம் ஜவெசு ॥
சுஷ்டு ண ஶொயயெசுஹஜிம் வாஜெவெந வைவயெசு ।
ஸஜித்ர நயாஸஜிவொரெண தாஜஜாத்ராஜாம் யயா ॥
த்ரிதாஜம் கணிர்காஜாநம் ஸவர்ஸாஜாநவ்ஜீஶிதல் ।
வகாதர்ஜம் யயா வஜகஜஶஸ்யாவநம் திஶி ॥
விதிக்ஷ்வபி நவாவ்யம் ஸ்யாஸ்தஜ்ஞாெதக்ஜாவ்யதல் ।
வஜவிம்ஶதிஸம்வ்யாதம் தஸ்ஜ்ஞாஸ்ஜாவ்யதல் ॥
ஷெகொநவஜ்ஞாஶவ்யாத ஜெஷ்டாத்ரஶதம் ஜிஜ்ஞாஃ ।
வஜவிம்ஶதிஸம்வ்யாதாந் ‘கஜஶாந் ஜய்யஜெஷ்யதாந் ॥ ௨௩௫
வஶிஹ்யத்ய ஸஜ்ஞாத்ர ஊாஹ்யாம் வெகெந ஜாமர்கஃ ।
கஷ்ட ஊாரஸஜாயாகதம் வஹிராவரணஊயல் ।

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌾𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌹𑍋𑌮𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌚 ॥

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௬௦

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿𑌃 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌣𑌃 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑍋𑌣𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌦𑌪𑌿 ।
𑌆𑌸𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌲𑌶𑍇 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௨௬௫

𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍇 ।
𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌨𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 ।
𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥

𑌨𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑌮𑌨𑌮𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥ ௨௭௦

𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌦𑌧𑌿 𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌨𑌾𑌡𑌿𑌕𑍇𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇𑌲𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶 𑌕𑌲𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶 ।
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௨௭௫

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌾𑌵𑌧𑌿 ॥

𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌶𑌂𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌧𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯 𑌬𑍀𑌜𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌰𑌾𑌵𑍇𑌣 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌾 ।
𑌏𑌕𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥

𑌆𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌹𑌿𑌤𑌸𑌕𑌲𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥ ௨௮௦

𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍀𑌪𑍈𑌰𑍍𑌧𑍂𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌚 ।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌵𑌚𑍇𑌨𑌾𑌵𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

𑌇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥

விஜெ்யா நவகளஜெளஸ்ய பக்ஷஹெ்ஷஸுதீக்ஷ்யாதிஸி ।
கஜெ வா:ஷெவாதஷா: வஞவிம்ஶதிஸவ்யகெ ॥

கஷெ மணெயா வாஹெ வாஜஷஷவ்ஹவாஸயா ।
கொயாதஷா வஸஸவ்யாதா ஸ்ததாஷா திகாஸவா ॥

ஹகொஜெந த வஞாஶஸுவநெ ஜெவதா உதா: ।
உயெ விஜெ்யா: வஜா: ஶதாஷா பஹிக்ஷதா: ॥

கஷெ தாஶதாவெ வ ஸுவநெ ஜெவதா உதா: ।
விஜெயா உயெ ஜெவாஸநூ ஶிவ ஹவ ஹி ॥

ஸ வ நாநாம் ஸஹஹெ்ஸ வஷெ தயொஷத: ।
கஷெதஸஹஸாவஷ்ஸவநெ ஜெவதா உதா: ॥

கஷதிகாதிஸம்யக ஞதயக்ஷ்ஹஸதிதழ ।
ஷாஷாஜம் வா நஷாஸாஜம் ஷணவவ்வக்ஷகழ ॥

வநிகா வஜயெஷம் ஶிவநாநஸ்ய கெவஸு ।
திஜஶஜி:கஷாகவாஷா யயாவஷஹியிஶெத ।

திஜஶிவயஉவ்யாதம் வநதாzவஜெஸாதகழ ।
ஸ்யஹெஜெஷ்வணாஷக்ஷவெஷதஷ உநெகயா ॥

ஷிஷிஜம் வஸம் வாவி திவியம் உஶஜயா ।
வடம் வா ஹிதிவிஷம் வா வீஶ வா உஜஸம்ஸ்ஹதழ ॥ ௨௭0

வஷம்பமணவ்யகஷாஷம் விஷ்யாவீஶயாவி வா ।
விஶெஷதஸ்யம்ஹியெ வாஷாணெநகெவி வா ॥

கநயா திஜகஜெஜம் ஜெஸதாஷம் விஶெஷத: ।
ஹதஷவக்ஷம் யயா யொமம் ஶிவெஜயக்ஷம் வஷயெக ॥

ஹாஉநாவக்ஷஜ ஸமதாஹெ ஆநாஜெ வ்யஷஹம் யஜெக ।
ஜொஹஜெ ஸம்யஜெகஆஜெ வஸிவாஜெ த ஶெஜெ ॥

ஸஷவமக்ஷாஷதயக்ஷம் ஸஷஸா விஹஷிதழ ।
விநநாஷஸாயகஜம் ஷஜெள ஷணவவக்ஷகழ ॥

வ்யஷஹாய நஉஷாஜெ தஷிஷஷஹாஜகஷ நா ।
ஆஶஉஜெண ஸம்ஜெ்யாகஷ ஆஶவாநவக்ஷயெகக உகு ॥ ௨௭௫

மணவம் ஹாதீஉஜெக் நதிநம் ஜாஹவீயதழ ।
உஹாகாஜெந யஉநாம ஸவெzஸவெ ஸஉவக்ஷயெக ॥

விஉயவ ஸாபாஹஜ தஷ யொஷ கஉஷஜெக ।
ஹதெ வஜா நஶொஜெஷ ஹாஜயாஜெயக்ஷயாக உழ ॥

வஸஸ்யா நஹாவெஷ மஸவஷாதிஹி: கஉக ।
வாயக்ஷதியவிஷாநாம நஸ வநஉஷம்பஜெ ॥

ஆஶவஜாவஸாஜெந த ஷாநாஜெ வ நிஜெஜெ ।
ஸஷாவஸாஜெந நிகெஷவஷம் ஷஹவடஉதழ ॥

ஸம்வஜாzzதஹம் வாஜொஷஜெ பஹண ஐதவி ।
திஜஉயமதாம் வஜாம் வவக்ஷகாஜெ ஷகதிதழ ॥ ௨௮0

மாயதா வஜயிகா த ஸாஉநாவக்ஷஜ ஷாவயெக ।
உஷாயக் வஞபஹாணி வஜாம் திஜாவிஷஜ வ ॥

ஹநஜெ ணெமஷிகாமெ வீதிகாஜெள யயாவிதி ।
வணெமாயெதி நிகஷிவ விஞ்காஉஷயொமத: ॥

விஶொஷ ஷகஹஜெந ஶிவதிஜஜ ஶொயயெக ।
கஷாம்பஜெநவ ஸம்ஶொய ஶிவதிஜம் ஸவெஷிகழ ॥

ஹாஉநாவக்ஷஜஜெ: வஷாதஹிஷெவ நஉாவஜெக ।
கூவாஹநாஸநம் வஉம் கநஜம் ஷாநகஉக்ஷணி ॥

விஉஜாzவக்ஷநெ விஷ்யாஜெஜெவெஜ யொமஉாஸநழ ।
ஷாதீநநகஉக்ஷாணி ஷிம்ஹாஸநெ ஷகஷயெக ॥ ௨௮௫

ஐதாதஷாநநவ்யாணிதிஜஶஜெள கஹதெ ஷதி ।
கவக்ஷநம் ஜெவிகம் காயக்ஷஉநயா ந வியிஶெத ॥

மணெஶம் வீஶவாயவ்யாம் மஸவஷாதிஹிஷக்ஷஜெக ।
வெஶாநாம் மஶவஷிதிஷ வஜயெஷஷயெந த ॥

ஶூல நாஸாதிஸ்ராவம் ஜ்ராங்கா யஜநோரஸே ।
ஶூலநம் த்விவிஷம் ப்ரோக்தம் ரேகாஜீவவிஷேத: ॥

பாங்கவேதாஸாத்ஞோர்நதாஸோரஸநம் பரிகீர்த்திதம் ।
ஓஹாராயாஸ்வஸாநம் தா ஶிவ்யசேஷம் விசிஷ்யதே ॥

ஜீவேஸ்வேஷ்டு ஶிவ ஸவ ஸ்யாசேஷஜீவியஸ்வநாஸ ।
யத்வா வ்யாபகம் தத்வ வ்யாப்தம் ஹி தஷயிஷிதம் ॥ ௨௧0

த்ருணவஶாயாநா ஷ்டாஸ்யம் யாயர்தே ஜாயதே வயா ।
ஸாஸ்யாரஶக்திநர்த்ஸ்வப்ய பரிவர்த் கமிஷ்டிஸிவாஸே ॥

வஜ்ராம்ஶாநிஷ்டா வௌஶ்யா வதாவர்க்தா வதாஷர்ஜா ।
ஷாஹ்ராஷ்டிஸஷ்டஶாகாரா கல்விதா ஷ்யஷயாணர்ஹா ॥

கநகம் நீலஸங்காஶம் கலேநகஷணிஷம்ஷிதம் ।
ஷ்யஷயேஞ்ஜிஸம்யாக்தம் ஸங்கக்தஷதாஷர்ஜம் ॥

க்ஷீராஷ்டித ஸ்ஷாத்வு ஸரோராஷஸஶாக்ஷிதம் ।
தத்ராஸ்யாரே ஷ்யஷா ஶம்த்ரீ விநஸ்யேஷாஸநாத்கம் ॥

தஷ்யர்ஷந்தா யஷர்ஷாஷ்யா: வதாமேஷாணஸ்வபாஷாகா ।
ஸிம்ஷாகாரராஸ்விஷாகர்ரம்ஶா வீதக்ஷ்யஷ்ணநிஷா ஶ்பாஷா: ॥ ௨௧௫

கநேத்யாநேத்ர கதேணஸ்ம்மேஹரநகே: பரிவாரிதா: ।
கயஷர்ஜ்ஞாநாஸ்ஸேவராஹ்யாஸ்தேநஶ்யர்ணி தாநி தா ॥

த்ரிதவணர்ஸ்வரமோணி ஷிக்ஷா ஶாத்ராணி கல்பயேத் ।
கயஹூஷநஷயர்ஷ ரக்தம் ஶாங்கம் விவிஷ்யதே ॥

பாயஶோவநஷேகவாதி ஶக்திஷயஷயம் ததா ।
தேநஷ்ஷ்த்யாஜீஶஷிஹாமே ஷவேஷாயோஷர்ஸம்மதம் ।

பஞ்சஷ்டஷரோபேதம் ஸிஷ்யஷ்டகஸஷ்டிதம் ।
ஶக்திகேஸரஸம்ஹிஷம் கர்ணிகாஶக்திஸம்யுதம் ॥

பில்வபத்ரஸஷா கல்ப்ய ஶிஷஷர்பே விஶேஷத: ।
வாஶோ ஜ்யேஷ்டாவரேளத்ரீ வகாஷீ சைவ தத: பரம் ॥

கமலிகாரணீ சைவ பலவிகாரணீ ததா ।
பலப்ரமதிநீ சைவ ஸர்வபூததமநீ ॥

பத்ரவர்தீஶாநபர்ஷம் கேஸரேஷு தமேஷு வ ॥
ஶநோநீம் கர்ணிகாயாம் விந்யஸேத்ஷயேந தம் ॥

வாஶாஷ்யாஸ்த்ரக்தயோ ரக்தா ஶ்யாமா ஸ்யாநேநாநீ ।
ஷண்மத்ரயஷகேர்த்ரவஹ்யாவ்யம் ஸ்வஸ்ரபேவத: ॥

ஷமாதம் கேஸராத்ஞ கர்ணிகாதம் ப்ரகல்பயேத் ।
ப்ரஹ்மா விஷ்ணுஶ்ச ருத்ரஶ்ச ஷண்முத்ரயசேவதா: ॥

ப்ரஹ்மாணம் ஸவதாவக்த்ரம் வதாபர்ஷாவிஷ்டிஷிதம் ।
கஷண்முயாரம் ரக்தம் ஷண்ஷஹஸ்தம் ப்ரஜாபதிம் ॥ ௩0௫

சக்ஷோமாயாரம் ஷிவ்யம் பஞ்சஹஸ்தம் ஸமோவநம் ।
ஷ்யாத்வா பத்ரேஷு விந்யஸ்ய ஸர்வஷிஷ்டநாஶநம் ॥

சதஸீபுஷ்பஸங்காஶம் ஶம்வசக்ரமஷாயரம் ।
பீதாம்பரயரம் ஷிவ்யம் வநமாலாவிஷ்டிஷிதம் ॥

ஷாரகடஷாணிக்கிங்கிணீஜாலஷோபிதம் ।
ஷ்யாத்வா விஷ்ணுஹஸ்தாநம் கேஸரேஷு நிவேஶயேத் ॥

ஶாவகாநேந்த்ரயவஷம் ஶஷ்டஹஸ்தம் த்ரிலோசநம் ।
ஸிம்ஹசர்மபரீயாநம் ஶராங்கஶ்யதஶோவரம் ॥

நீலகண்டம் வ்ருஷாரூடம் ருத்ரம் ஷ்யாத்வா விஶேஷத: ।
கர்ணிகாயாஷிவேஶ்யேஸ்நம் ஷாராவாதகநாஶநம் ॥ ௩௧0

தத்ரைவாத்த்ரயஷ்யஸ்ய ஶாணத்ரஷத: பரம் ।
வஹ்நித்ரயஞ்ச தத்ரைவ விந்யஸேத்ப்ரவிஶாமத: ॥

ஸவம் ப்ரய்யாஷிதகாநாம் ஶாஸவிஷ்யாஸ்வஸாநகம் ।
வ்யாப்தம் ஸம்ஹிதா தத்யேயா ஶக்திம் ஸர்வயோஸ்வி விந்யஸேத் ॥

ஶக்த்யாஷிஶக்திபர்ஷஶோஸநம் பரமேஷ்டிந: ।
கநத: கத்ர்ரவேண வீராத்தா கவ்ய திஷ்டதி ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍀𑌠𑌕𑍍𑌲𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌹𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 ।

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ।
𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍁 ॥ ௩௧௫

𑌅𑌥𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍀𑌠𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌂 [illegible] ॥

𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌕𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌧𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌕𑍇𑌸𑌰𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌧𑌶𑍍𑌛𑌦𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌸𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌬𑍀𑌜𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍀𑌠𑌮𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌨𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑌸𑌕𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌷𑍋𑌡𑌶 𑌕𑍇𑌸𑌰𑌾𑌃 ॥

𑌵𑌾𑌮𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌵 ।
𑌕𑍇𑌸𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 [illegible] ॥

𑌦𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌹𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌵𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
[illegible] 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
[illegible] ॥

[illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
[illegible] ॥ ௩௨௫

[illegible] 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 [illegible] ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌕𑌲𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌯𑍁𑌤𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌹 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 [illegible] ॥

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌾𑌭𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 [illegible] ॥

[illegible] 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 [illegible] ।
[illegible] 𑌕𑍇𑌸𑌰𑍈𑌃 [illegible]
[illegible] ॥ ௩௩௦

𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌟𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌾𑌰𑌵𑍀𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
[illegible] 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌚 [illegible] 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌅𑌭𑌯𑌂 [illegible] ॥

[illegible] 𑌨𑌿𑌗𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
[illegible] 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

[illegible] ।
𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible] ।
[illegible] ।

[illegible] ।
𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 [illegible] ॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] ।
[illegible] 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾 ॥

𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌾𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌂 [illegible] ॥

குஹ்யம் ஸர்வலோகாநாம் ஶக்திரேவ பரிவாஹிநீ ।
யஜ்ஞேந ஹ்யாத்மந: ப்ராப்திஸ்தத்தேந நியமோऽங்கமம் ॥
ஏவம் ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய ஸர்வாணி ஸ்பர்ஶே வாயவ்யாந்திகே ।
ஓம் ஶ: ஸ்ஷ்டிகர்ணேய்ய பூர்வே கம்கமேஶ்வர: ॥ ௩௪௦
த்விக்ஷிணே வாஜநவஜ்ஜ்ஞார: ஸௌம்யே வாம: கஸம்ஸவம் ।
அம் த்ருராம் ஶம நிர்மம் ஸத்யவக்த்ரம் பஶ்சிமதிக்கதம் ॥
ஸிம்ஹநாதரவம் பூர்வே மாடீ நயநம் ஶாஹம் ।
ஈஶாநம் தாஜ்ஞநாஸஞ் ஸாகலோமஸ்திதாயாம் ॥
தக்ஷிணம் ஹீஷணாகாரம் தம்ஷ்ட்ராதங்காரகர்ஶம் ।
விவ்ருதாஸ்யம் மஹாபூரணம் வ்ருத்தாக்ஷம் மேஷவாஹநம் ॥
நாநாபரணஸம்யுக்தம் கவசக்ருதமேவதம் ।
ஜாமாக்ருதிஜடாவ்யாஜமோஹிபமோஜ்வர்வபகம் ॥
வீதராகம் ப்ரஸந்நம் ஸநாதநம் ஸமமாடகம் ।
த்ர்யக்ஷம் சதுர்புஜம் காணமாமக்ருதம் ஶாஹம் ॥ ௩௪௫
ஹ்ருஜ்ஞாகாரகவச்ருதம் காஞ்சநாபரணாந்விதம் ।
மமாடிதமகோவேதம் தவர்ணாஸக்தே தஜஸம் ॥
ஜமகாவதாஸம்ஸ்யுக்தம் ஸௌம்யம் காஞ்சவபர்யந்தம் ।
தத்ரைவ ஸ்யாந்நதோ நோர்த்வ்யதஸ்ஸஹிதஹீஷணம் ॥
காண்மாமக்ருதஸ்த்ர்யக்ஷா ஶௌடீர்தாரணம் ஸ்ப்ருத: ।
ஏவம் வக்த்ராணி ஸம்ஸாவ்ய ரூபம் ஸாதாஶிவம் யஜேத் ॥
யதா தேஹே ததா தேவே மந்த்ராஸம் ப்ரகல்பயேத் ।
ஏவம் ஶாக்தம் வபு: கல்ப்ய தஸிந்துவரகாரணம் ॥
ஶிவம் தேவ ஶாஶ்வதம் ஸத்யம் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வாத்மகம் ।
வ்யாபகம் ஸர்வதத்வாநாம் ப்ரமேயநிர்வசம் ॥ ௩௫௦
வாச்யவாசகஸம்ஹிதம் வாஸிதோ நாதீதமேவம் ।
வக்த்ரம் கர்ப்பாதிபேத்ஷண நிக்ஷிப்தம் ஸகலாத்மநி ॥

இத்யாவாஹநாதிபூர்வேண ஸர்வதேவேஷு நிர்ணயஸ்ததா ।
யதா காஷ்டகதோ வஹ்நிர்வ்யஜ்யதே மதநாதிபி: ॥
ததா த்ருடப்ரபாவேண மந்த்ராதபிவ்யஜ்யதே ஶிவ: ॥
க்ருத்வா ஹ்ருதிஸ்தம் ஜீவம் ஸுஷும்நா ப்ரஸாதேந வர்த்து
மந்த்ரா நிஷ்கலரூபாஸ்தே ஸகலீபாவம் ப்ரபாஸ்ரயா: ।
த்யாயேதாகஸ்கந்ததஸ்தம் ஶக்திஸமந்விதம் ததா பிந்துகே
நிக்ஷிப்தம் ஸ்வஸ்தஸ்ஶக்திரேணஸ்யாதேவமாவாஹநம் ॥
ஸ்தாபந லக்ஷணம்—
ஸர்வகஸ்ய ஶிவஸ்யைவ கஸ்மாதாவாஹநம் ப்ரபோ ।
யத்யாவாஹநமிஷ்டம் ஸ்யாத்ஸர்வகத்வம் விஹந்யதே ॥
ஸம்ஸ்ரோதவாச—
க்ருதிப்ரோக்தவஸ்தாதேரபிவ்யக்திர்யதா ததா ।
ததோக்தா ஹ்யபிவ்யக்திர்வ்யாபகஸ்ய ந பாத்யதே ॥ ௩௫௫
யதா தந்தஸ்த நாராரா ஸ்யாத்தாதி ஸ்ம ஸமாகமே ।
ததைந்த்ரிக நாராரா ஶிவஸ்யைவ ஸமாகமே ॥
க்ரியாஶக்த்யா ஸ்துதா வ்யாபகோபவ்யாபகஸ்ய ஸ: ।
ஸுதநாஸ்த நஸ்ஹீநோ வா ஸர்வக்ருத்ஸர்வதர்ஶிவ: ॥
ஏவம் பிந்துகதம் ஸூக்ஷ்மம் ஹ்ருத்வஸ்வக்ஷகதம் ஸ்மரேத் ।
தச்ச பூரணயா காயர்ணாவ்யா ஜ்யோதிஸ்ஸம்புடயா ॥
ஸ்தாபாதாய ஜீஜ்ஞஸ்யம் ஸ்தாவிந்யா விந்யஸேத்ததே ।
யேந ஸாமர்த்ய்யதஶ்ஶம்போ: ஸ்வஸ்ய ஸ்வஸ்தாதிதா பவேத் ॥
தத்ஸந்நிதி ப்ரகடீபாவ: ஸந்நிதாநம் ஸ்மரந்த்யா ।
ஸந்நிரோபரித்யாமோ யோர்வர்காமாவஸாநக: । ௩௬௦
ஸந்நிரோதோ நிரோதிந்யா விஹோரவி விஸாவ்யதே ।
மோகே ஸ்வாத்மகம் வஸ்து மோசநீயம் யதா ததா ॥

तस्यावकुण्ठनं कार्यमवकुण्ठनमुद्रया ।
ययाऽन्तर्धारणाद्यास्स्युः स्वस्वदीप्तिभिः ॥

ततस्तु धेनुमुद्रां च दर्शयित्वाऽमृतीकृतः ।
अस्त्रेण हृदयेनास्य शिरसा शिखया ततः ॥

शिवाप्लुतं तदा तस्य कवचं योजयेत्पुनः ।
नेत्रं तस्य प्रदद्यात्तु सर्वत्र हृदयेन हि ॥

नेत्रं संयोजयेद्भक्त्या स्वस्थानप्रकाशिका ।
एवं षोडशसंस्कारं नियतं भक्तितस्सदा ॥ ४५

एतानि हृदयादीनि षडङ्गानि स्वसंज्ञया ।
हृत्स्थितान्याङ्गिकान्यत्र पूजयेत्तु विधानतः ॥

अङ्गानि नेत्रसहितान्यत्र विन्यसेत् ।
अर्घ्यं दत्त्वा प्रयत्नेन पूजयेद्गन्धपुष्पकैः ॥

पूर्णाहुतिं प्रदद्यात्तु पात्रस्थेन हविषा ततः ।
तद्भागेनाहुतीर्दद्यात्कर्मान्ते तावदन्तरे ॥

षडङ्गविन्यासं कृत्वा शक्तिसंयुतम् ।
पाशाङ्कुशधरं देवं स्मरेत्तु विधिवत्सदा ॥

प्राग्वत् पाद्यं ददेत् आचमनीयं ततः ।
अर्घ्यं दद्यात्तु देवस्य नैवेद्यं च ततः ॥

नत्वा तेन हृदा पाद्यं मुखवासं च दापयेत् ।
स्नानान्ते न हृदा चार्घ्यं दत्त्वा पाद्यं गन्धपुष्पकैः ॥

अर्चयेत्तु महादेवं सर्वाभरणभूषितम् ॥

पाद्याचमनार्घ्यगन्धपुष्पैः
स्नानादिभिः स्वस्वमन्त्रैः ।
विधिवत् तत्त्वविन्यासैः
हृदयादिभिः कारयेदवसरम् ॥

स्नानं वस्त्रोपवीतं च गन्धं
पुष्पं धूपदीपौ तथैव च
आचमनं पानीयं
मुखवासं तथा नृत्तगीतकम् ।
छत्रं चामरं दर्पणं ताम्बूलं
नैवेद्यं तथा परम्
संगीतं वाद्यघोषं च
मङ्गलाशिषं तथा ॥

धूपं दीपं च गन्धं च नैवेद्यं तथैव च ।
पञ्चोपचारसहितं स्नानीयादि समर्पयेत् ॥

स्नानं दत्त्वा ततोऽर्घ्यं च आचमनीयं तथैव च ।
कलशेन स्नापयेद्देवं सर्वालङ्कारसंयुतम् ॥

दीपानां प्रदानं पूर्वं नैवेद्यं तत्र पूजयेत् ।
बलिं च पायसं पूर्वं पूजा हि त्रिविधा स्मृता ॥

सायं प्रातस्तु मध्याह्ने तत्र निवेदयेत् ।
पुष्पाञ्जलिं ततो दद्यात् स्तोत्रपाठं निवेदयेत् ॥

एकादशे दिवसे तु शुक्लपक्षे दीपदानं कुर्यात् ।
एवमेव प्रकारेण कर्तव्यं सर्वदा ॥

प्रातःकाले च मध्याह्ने त्रिसन्ध्यं हविः ।
सायं प्रातस्समभ्यर्च्य दीपाच्छादनमेव हि ॥ ४६

पुष्पाञ्जलिं च काले तु पूजयेत् नित्यशः ।
दीपाच्छादनमेवं स्यात् स्नानादि तु विधानतः ॥

कर्तव्यं पर्वकाले तु विशेषेण तु ।
मध्याह्ने च मध्याह्ने नैवेद्यं हविः ॥

प्रातस्सायं च त्रिसन्ध्यं दीपाराधनमेव तु ।
त्रिकालं पूजयेद्देवं नित्यं नियमादिभिः ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌕𑍋𑌣𑌕𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌃 ।
𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌦𑍀𑌪𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௱௮௫

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌹𑍋𑌮𑍇 𑌚 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍀𑌪𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍋𑌣𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌮𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍋𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌂𑌧𑌿𑌷𑍁 ।
𑌕𑍋𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍀𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌕𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ॥ ௱௯0

𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌧𑌶 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌪𑍌𑌨𑌸𑌂𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌹𑍀𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌮𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌵𑌿𑌃 ॥

𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑍈𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌤𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍀𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇 ॥

𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍌 ।
𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 ॥ ௱௯௫

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌣𑍇𑌨 𑌵𑍈 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌤𑌾 𑌦𑍀𑌪𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌦𑍀𑌪𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ।
𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌣𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌤𑌃 ॥

𑌸𑌷𑍋𑌡𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾𑌨𑌃 ॥

𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨00

𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀 ॥

𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌾𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨 𑌚 ।
𑌪𑌕𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌷𑌾 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌮𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌯𑌸𑍇𑌨 𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍇𑌨 𑌚 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌮𑌾𑌷𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌮𑌯𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌕𑌾𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌪𑍂𑌪𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑍇𑌨 𑌚 ॥

𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌚𑌾𑌹𑌿𑌤𑍁𑌲𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌷𑌾𑌯𑍈𑌰𑍍𑌹𑍀𑌷𑌣𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌯𑍋𑌦𑌧𑌿𑌘𑍃𑌤𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌕𑌾𑌲𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌲𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑍈𑌤𑌵𑌾 ।
𑌪𑌂𑌚𑌾𑌹𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌜𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌵𑍇 𑌸𑌤𑌿 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌕𑍋𑌲𑌾𑌹𑌲𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 ॥

பாஷ்வாமெஜ்ஹெஹ-லஶொதாயெஶ்ரு ஈமெந்தாமெஜமான
மெதாயமெகை: ।
அஹிஷேகஞ்ச தை: காய-ரஞ காய-ராஹூந்ரஶூகந் ॥
தஜ-ந்ரஜ்ரூஷ்யோமெந பாஷ்வாண்ராதாய ஹெதிநா ।
தெந ஶூயஶமதம் பாஷ்வம் த்க்வாZந்ரத்ரு ப்ருயோஜயெத் ॥
அஷ்டபாஷ்வம் த்ரிமஸுஞ ஸதவாபி ஸாயோஜயெத் ।
க்ருவாஹநாவ-ர்ரபாமெஜ்ஷா ஸ்நாமெந யஸ்ரவெவிமெவமெந ॥
மெநவெஶ்ர வ விஸமெம-ல வ பாஷ்வஶஷ்டஸா யோஜயெத் ।
அவெர்ர-ல விமெவமெந ஸ்நாமெந த்ரிஷா மஸும் ப்ருகவ்ஶயெத் ॥
பாஷ்வஜாநாவ-ர்ரபாமெஜ்ஷா ஸ்நாமெந வாZவஶநஞயா ।
க்ஷாஊமெந ப்ரூாக்ஷமெண மெவெவ வாபி ஸ்தஸா யோஜயெத் ।
யஸ்ரவம் ஸவ-ல்த்ரு ஜாதவ்ரம் மெஶஷம் ஜ்ஞாக்வா ப்ருயோஜயெத் ॥
வாரவஸ்ரஜாவஸநாமெஞ ஸ்நாநாமெஞ வ நிமெவஶ்ரமெக ॥
ஸஸ்ராZவஸாமெந நிக்ஷிவ்ரம் ப்ருஹஞவடஶாத்ஶ்ழ ।
ஸ்யாவிமெமெத: கமெமெஶ: உஶ்ராஜஹிஷேகம் ஸஶாவமெரத் ॥
வாஶஹஸ்தமெஶ க்ருக்வா மஶ்வாகம் ஶ்ரீஜ்ஶூகாத் ।
காஸாஶம் பஸ்ரவ-லவிந்ர்ஸம் அஜமெத்ருணாZவநீய வ ॥
யௌதவாணிஸ்ரூஶமெஞ்ண மஶம்வெஶாஜ்ராவஸீ்ஶமெமெத: ।
ஜமெமெரநாஶஜ்ஜிஶ்ரு ஸ்நாவயெதீமஶஸ்துமெக ॥
மெநாவஸி ஜ்ராஶயெஜஸ்துஞஶாஜ்ராம் வஸயெஜய: ।
அஜ்ஜீரஜ்ஜுஶீதாஹிஸ்தா தஜ்ஜ்ராவ்ராணி ந ஸெவயெத் ॥
ஜயமஸ்ஜஸமெஶாவெதம் ஶிவகாமஹஞ வஜ-நீழ ।
உஜ்ரதா்ர நீக்வா மெஜவாமெஜ்ர யஜ்ஞிமெகாவஸி விந்ரஸெத் ॥
ஜக்வா வடஸ்ரமெஜவாய மெஜமெவெ்ர வாஜ்ராஜிகஞயழ ।
மஸும் பாஷ்வஞ யஸ்ரவஞதீவஶவ-ர்ரம் வியாய வ ॥
அவநீய வியாநஞஜீக்ஷஹமெஸ்தந மெஜஶிக: ।
கஸ்ரஉ-லம் ஸ்வபாஷ்வமெஜாயாஹ்ராம் ஶிவஶமெஞ ஶநாஸ்ரஸநு ॥

ஸஜ்ரூபஹ்ர தகவஹித்த்ஸா ஶ்ரீஜ்ஶஸ்ரயந்ரஶநாஞ்ரஸெத் ।
மெஜவெஶீஶஹி தஜாமெஶ மெஜவஸ்ர விநீமெவஶயெத் ॥
ஶிவஶஞம் ஸ்ராநுகாம்ஹமெதாயெந ஸ்நாவயெஜ்ஜிவழ ।
விம்விகாரஸ்ரவிணீமெநுவீம் ஸ்நாவயெஞஜநஞரழ ॥
ஸாமஸுாஶஷகாமெஜ்ரஸ்தா ஸ்நாநம் தத்ர விஶீயதே ।
மஸுாம்பாநாZஹிஷேகஞா க்ருக்வா ஶ்ரீஜ்ஞம் ஸவீம்கழ ॥
வமெக்ஷஷ்வாஉஶநந்க்வா ஶாஜ-லயெஜ்ஜ ஸவாஸஸா ;
மஸுஜ்ரமெவெ்ரஸ்ஸஶாஶ்ரீவ்ர ஶிவஶ்ரீஜம் ஸமெவஜிகழ ॥
வமெஜ்ஜ்ரந-ரநாவிமெயஜ்ர-லமெவெ்ரமெஜ-லவஶாஜ்ஜாஜ்ர நிஶ-ல
ஜக்வாZஷ்ட பாஷ்வமெநுவாய ஜஜ்ராந்ஜ ஹவிஸ்தத: ।
ஶாஜாஞம் வாய மஸாஞம் உவஜம்மாஜிஸம்யாதழ ।
மஸாஹி: பாஷ்வஶாமா ஹி: வத்ருஜ்ஜமெமெரயாவ-லயெத் ॥
ஹெஶவமெெஸ்ரு ஶகாமெெ: வமெமெண-லமெஹ-லஶ விநிஜி-லமெமெத: ।
மெஹஶஜஸ்ரவ-லம்காமெமெரமெஹ-லஶஶக்ஜிவாமெமெஷ்வரமெநகம: ॥
ஹஸ்ரஷயெஜ்ஜம்ஜ்ரவமெண்நந மெஹஶவாமெமெஷ்வரமெநகம: ।
த்ரிஸமெரமெணாத்ஶீயெண கடீஸஸ்ரமெத்ருண ஸாயக: ॥
மெமெஹமெஶந க்ருத்திவாமெஸந மெஹஶவமெஸ்த்ருண மெவெவ ஹி ।
அமெமெநரஶ-லகாடஹஸ்ரஷாமெமெஜ்ரமெம-லாமெமெகமெஹ-லஶ
நிஜி-லமெமெத: ॥
ஹஸ்ரஷயெஜ்ஜ யயாந்ராயம் ஈமெமெந்த-லநாவிமெயாரவி ।
ஶாணிக்ஷஶக-லவாமெர ஸ்ராஜ்ஜம்ஜ்ரவாமெர தா மெஶளத்திகழ ॥
காஜவாமெர ப்ருவாமம் ஸ்ராஜ்ஜ்வயெ ஶரகஜம்ஹமெவத் ।
மாமெரள தா பாஷ்வராமம் ஸ்ராஜ்ஜாமெக்ரு வஜிஶிஸ்ரதழ ॥
ஜம்ஜ்ர நீமஞ மெஸளமெர ஸ்ராஸ்தவ-லமெண்ர சாநி யாநி வ ।
ஸவ-லவாமெரஷாயோமராநிஹஸ்ரஷணாராம் விஶிஶ-லத: ॥
ஜக்வாZஜாமெதந வாஜ்ரஞா வாஜயோஸ்தந்ராமெவெஷா வ ।
க்ருஷாஶாமெஞ வ ஶஸ்ரய-லாமெஜள ஶிரஸ்ரவ-ர்ரம் ப்ருஜாவயெத் ॥

पञ्चगव्याभिषेकाच्च महापण्णासमन्वितम् ।
उद्वासनसमायुक्तं पुष्पं वा विनिवेदयेत् ॥ ௬௫௫

अपस्मारव्रतादेश्च स्नानोद्वासनं सपुष्पकम् ।
भावयेद्गानं वा वीणानादमयोऽपि वा ॥

वेदाध्ययनमन्त्रैश्च शास्त्रव्याख्यानकेन च ।
तत्प्रदं सौम्यहार्षाद्यैर्गानं पुष्पाञ्जलिं चरेत् ॥

ऊर्ध्वं नृत्तादिभाषाज्ञं गानं नृत्ययुतं तथा ।
संस्कृतादि नवह्यंशं नानास्वरसमन्वितम् ॥

पटहादशहावेशं गानं वा दशिकं चयेत् ।
नानादेशप्रसूतं च नर्तनं वशिकं च ॥

पाषण्डिसारदैश्च समञ्जावंबयेमयः ।
नियुक्तजनविज्ञानप्रणवाद्रोहरे हृदयम् ॥ ௬௬௦

दहनेन पुष्पेण पुष्पयेत्तदनन्तरम् ।
सप्तपां श्रीनिवेशां वंशं वामेन पाणिना ॥

वादयन् सर्वथा पुष्पमिश्रेदक्षोपचितम् ।
कलशावृतसंपूर्णैः कलशैरामराज्ञितिभिः ॥

कनिष्ठाण्डपूर्दीपैश्च वक्त्रदारणदीपकैः ।
त्रिपुण्ड्रदीपिकाभिश्च दीपमालाभिरेव च ॥

करैर्नृत्तनानाविधैर्दीपैः ज्वलद्भिस्तैः समन्ततः ।
मोदनदीपनैश्च सुवर्णदीपनैरेव च ॥

गवाज्यदीपकानां च कर्पूरदीपकावृतः ।
पुष्पैर्दीपैर्दिशः सर्वा प्रदीप्ताः ज्वलद्दीपवरैः
शिवैः ॥ ௬௬௫

कर्पूरादिकं पुष्पं दत्त्वा तत्पुरः प्रदीपोपयैः ।
पयोज्ञं हस्तनाऽऽनमस्य दीपकैर्नाभिदीपकैः ॥

पुष्पदीपैश्च नानावस्त्रैः पत्रावलीयैश्च ।
सकलदीपनं कृत्वा कर्पूरं करमेण वेष्टयेत् ॥

पुष्पमाल्यैः प्रयोज्यान्नं बहिरावरणं यजेत् ।
श्रोत्रं कर्णिकां यागं पूजयेत्करसम्पुटैः ॥

पायसं पुष्पवस्त्रं तत्करोपस्कृतेन यजेत् ।
वामहस्तेन धूपं च सत्यं पुष्पवस्त्रतः ॥

विन्यसेत्तत्त्वपत्राणि पञ्चवक्त्राणि तानि च ।
बाह्यान्तर्दलदीपेषु षडङ्गान्यष्टदिक्षु च ॥ ௬௭௦

ध्यात्वाङ्गानि श्रीप्रवाणि चन्द्रसूर्याग्नयाणि च ।
अनन्तादिशक्तिभिश्च तत्र तिलकं गतं यजेत् ॥

हृदि श्रीपुष्पं शिवाकारं नेत्रमेकं यथाक्रमम् ।
हृदयं चक्रवर्णाभं शिरो गौरोपवर्णकम् ॥

तदीश्वरं संस्कारं शिवानं सम्पूर्णमिहयेत् ।
कृतात्मं कवचं ह्यस्त्रं कपिलवर्णकम् ॥

ज्योतिर्लिङ्गप्रकाशश्च नेत्रं मृदुगतं सुरेश ।
पञ्चवक्त्राणि तास्त्वेन शशाङ्कार्धशोभिताः ॥

नानावर्णसमायुक्ताः नानाशृङ्गसुशोभिताः ।
चित्रवस्त्राकारा शास्त्रप्रभाः स्वरूपवराः ॥ ௬௭௫

पञ्चवदनामुखैश्च नेत्राः स्वस्तिकासनाः ।
मन्त्रराजिहस्ता हृदयादिहस्तानेत्रा पुष्पाञ्जलिः ॥

संशाचोन्नत्या शरणं ममात्मा सायकं यजेत् ।
गन्धर्वाणां देवतां पूजयेदभितोऽहरम् ॥

स्थानेऽस्मिन्सवा पूज्या मातृभ्यः शक्तियोगिनः ।
शङ्करप्रियाः पुष्पा पूज्या रात्रिशक्तिमन्नाद्धी ॥

श्वाहनाद्येतानि स्वस्थैः क्रमशोऽप्ययेत् ।
नानावर्णमदनं तथा अष्टतीकारणं विना ॥

संस्कारकर्मपूतकं पुष्पकं विहितं पादयेः ।
स्वनन्दीकसुखं नव्यकृतज्ञानतः ॥ ௬௮௦

விஜேஷூரா த்விதீயே து ஸநத்காஷ்ட்ரய ப்ராக்ருஷே ।
ஸநந்தேஸஸ்ய ஸம்ருக்ஷஸ்ய ஸிவோத்தரேகநேத்ருகள ॥
வநகாரஷ்ருஸ்ருதிவர்ருதிஸ்ய ஸ்ரீகண்டஸ்ய ஸிவம்பிகா: ।
வநதே ஜேவாஸ்ய தவர்க்ஷா ஹர்ஷவதஸ்பாஹவ: ॥
வம்பெஜோஷளஜயஷ்ஷளஸ்ரா: வஸ்ஷா விவியாயயா: ।
வர்ருவெடய நவர்ணகஸம்பக்ஷவருத்திண: ॥
வராஹயகரோவெதா: ஸம்ருவங்கஜவாணய: ।
யஷ்டஜாதிதஸம்காஸாஸம்ஸ்யஷெள ஸிவவொதிதா: ॥
ஸநத: வர்வர்த: வம்ருஜ்ஜஸம்ருக்ஷத்ஷிணதாயஜெக ।
ஸிவொத்தஜா ஓராணாம்ஸக்நேதஜெயொதரெ ॥ ௪௪௫
வநகாரஷ்ரு ஜயெஸாநாஹித்ருதிர் ஹாநிரொவரெ ।
ஸ்ரீகண்டே ஜஞ்வ ஜெரஜ்தாம் வாயவ்யாஹ ஸிவம்பிநஜ ॥
மணெஸ்யா ஸ்ரீதீயெ து கவொராஸாதித: க்ருஷிக ।
ஸிம்ஹாரவம்பிகா த்ருக்ஷா வீசாஹா ஜவர்ணொரவஹா ॥
வெனஸாநாம் ஸம்ஸ்தஸ்ஜ: ஸஜவெவரயர்ஸஹ: ।
வெயாவவஸ்நஜ்ருக்ஷ: ஸம்ருஜ்ஜகாராஹ்ரக ॥
வராஹயகாஸ்ஸம்பஸ்ஸம்பஷ்வம்பாஹிஹருஷித: ।
நதிநம் வர்வதிக்ஷாமெ வஸ்ராமவஸ்வஹஜ ॥
த்ரிநேத்ரம் ஸம்ருஹஸஜ வெளஸம் நாமொவவீதிநஜ ।
ஹரிதாஸம் ஸஹாகாஸம் ஸம்ருஹஸ ஜ்ஜிவொவநஜ ॥
நாமொவவீதிநம் ஜெள்ஜம் க்ருஷ்ஜயாநிஸி வம்ருஜயெக ।
மணெஸொ வாஸநாகாரொ மஜவக்ஷஸ்ஜதஜஜக ॥
ஜெளஷிகஹெஸ்ஸம்வர்கணர் ஸ்ரீதாமகரவஸ்வ: ।
ஸஷ்பகஹகாரொராக்ஷராஜாஹஸ்ஸ்ஜொவந: ॥
ஜிவிநீவெ த்ரஸம்காஸ: வம்ருஜெஜா வெவ யஜிகஸ்ஷித: ।
வ்ருஷொ வ்ருஷாகந்திஸ்ருக்ஷ: கஜெதுஷதஹிநஜ்ருதி: ।

க்ருயாஹம்ருஜேதா யஸர்தா வம்ருஜெஜ்ரா நிஜர்த்திமொவர: ।
நிஸர்ம்ஸவிம்ருஹொ ஸ்யம்ஜீ ஜெஸ்ஜேதா வாராணதிஜ்ஜுத: ॥
ஷஷ்ஜெக்ருா ஸாவெஷஸ்ய ஆதஸாக்ஷஸ்யா ஹஜ: ॥
ஸக்திவர்ருவதாகாஜ்ஜஜ்ஜராஸக்கர்டஸம்பஹ்யக ॥ ௪௭௫
வராஹயயநஸர்ணஸஹாவரஸாஸா நவி ।
வதஹர்ஜொ த்ரிவாஹாவர ஹவதேகா நந: ஸிஜெய ॥
ஸக்திகககடஹஸ்ஸஹ வராஹயஸஜித: ।
வாயவ்ராம் விஜ்ருஸாஹாஸ: வம்ருஜநீய: ஷமாயிர்ஹி: ॥
கயவாநருஜ்ரகாரொண வம்ருஜநீயா மணெஸ்ரா: ।
ஜெவீ வெவ த வம்வெஸொ ஸஹாகாரொ வ்ருஷஸ்யா ॥
நஜீஸஸ்ய மணாயஜ்ருக்ஷா ஸ்யம்ஜீ வஸ்ஜ வவவ ।
யாயெஜேதா நஸஹிரு: வஸ்ராமஸஜ்ருஹாநு ॥
ஜொகவாஜாஸ்ய தபெர் த க்ருஜஸ: ஸ்ஸஜிஜதாநு ।
த்ரிஜெம்ஜ்ருஸா ஸம் வீதவணர்ஜ வஜ்ருணஜ ॥ ௪௮௦
ஸஹஸ்ராக்ஷம் யஜெஜம்ஜ்ரும் வர்வர்ஹமெ வஸ்வஸ்திதஜ ।
ஜாஜாஸாஜாவ்ருதம் ஸக்தியாஸஜிஜாஸநஜ ॥
ஸஹிஷ்ஸம் யஸம் க்ருஷம் ஜகஷிணெ ஜம்பவாணிநஜ ।
ஜெநஜத்ராம் நிஜதி ஹீஸம் மஹாஹஸ்ஸ்ஜாராஸநஜ ॥
வாரணெ வாரணம் ஜெஸ்தம் ஸஷஸ்ஸம் வாஸஹஸ்கஜ ।
ஸகஸம் ஜஜஹஸ்ஜ ஜ்ருஸ்ஸஜிஜெZநிஜ ॥
வர்ருஹஸ்ஜ ஜிபாநஸ்ஸம் கவொரம் வீதஜத்தரெ ।
கவிஸம் ஸம்ருஹஸஜ வ்ருஷாஸம்ப ஜிஜொவநஜ ॥
வ்ருஸஜவஸநம் ஹஜ்ஜம் ஜாம்ஸாநம் ஸாம்கரெ யஜெக ।
விஷணம் கவயொஜதம் க்ருஷம் தாக்ஷர்ஸம் ஜக்ருவாணிநஜ ॥
ஷவ்ஹாணஸணாஹஜ ஹஸ்ஸம் வஜஹஸ்கஜ ।
ஜயர்ஜம் ஸம்யஜெகஜ்ருஜ்ஜ: ஸ்ஸநாஸஜிகாக்ஷரொ: ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌯𑌜𑍇𑌦𑍍𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌷𑌡𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।

𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 [illegible] 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑍌 𑌨𑍀𑌲𑌖𑌡𑍍𑌗𑌞𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍇 ॥

𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌮𑌾𑌭𑌾𑌂 𑌤𑍂𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌗𑌦𑌾𑌮𑍍 ।
𑌐𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 [illegible] ॥

[illegible] 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
[illegible] ॥ ௨௪௦

𑌏𑌕𑌾𑌵𑌰𑌣𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌚 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 [illegible] 𑌵𑌾 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌹𑍈𑌕𑌾𑌵𑌰𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌹𑍇𑌤𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 [illegible] 𑌵𑌾 ॥

𑌅𑌥 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌶 [illegible] ।
[illegible] ॥

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌣𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑍌 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌰𑌣𑌪𑍂𑌜𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌥𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌙𑍍𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 [illegible] 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇 ।
[illegible] 𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 [illegible] ॥

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌣𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] ।
𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 [illegible] ।

[illegible] 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌹𑍋𑌮𑍋 𑌵𑌾 [illegible] 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥

𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍇𑌨 [illegible] ।
𑌮𑍁𑌖𑌵𑌾𑌸𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌂 [illegible] ॥

[illegible] ।
𑌗𑍇𑌯𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌜𑌪𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 [illegible] ॥ ௨௫௦

𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 [illegible] 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑍂𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

[illegible] ।
[illegible] 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௫௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌨 𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌂 [illegible] ।
[illegible] 𑌜𑌪𑌂 [illegible] ॥

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕 [illegible] 𑌜𑌪𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
[illegible] ॥ ௨௬௦

[illegible] ।
𑍐 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌜𑌪𑌮𑍍 ॥

ஸந்நிஹிதத்வதோ யேந ஸ்வஸ்வரூபாத்மநி ஸ்திதே ।
யஸ்மிம்ல்லிங்கே ஹரோ தேவ: ஸதா ஸாந்நித்யமாப்நுயாத் ॥

தந்த்ரே ஶிவபதஸ்யாஸ்ய ஸாக்ஷாத்கர்தா ச ஶங்கர: ।
ஶிவோ தாதா ஶிவோ ஹர்தா ஶிவஸ்ஸர்வமிதம் ஜகத் ॥

ஶிவோ யஜதி ஸர்வத்ர யஶ்ஶிவஸ்ஸோऽஹமேவ து ।
நிவேத்ய ஸ்வாத்மநோ ஜ்ஞாநம் பூஜாங்கம் ஸக்தித: ॥

த்யாயந் திஷ்டேச்சிவம் பஶ்சாத் த்யாநபூர்வோபசாரத: ।
ஸ்வகாரநேகவிதை: ஸ்தோத்ரை: ப்ரணிபத்ய
பாஹி: பாஹி: ॥ ௫௧௫

நித்யார்ந்திகார்சநம் குர்வீத நித்யாந்தேந ஹோமத: ।
ஸ்தாநாத்யம் யதாஶக்தி வஹ்நிவிதி கூர்மத: ॥

நித்யோத்ஸவஞ்ச குர்வீத தாண்டவ ஸஹநர்தநம் ।
ததா லிங்கம் ஸமப்யர்ச்ய கந்தபுஷ்பாதிபி: க்ரமாத் ॥

உத்யாதர்சாதிஜபாவர்த்யாந்தே ஹோமாந்தம் ப்ரதக்ஷிணம் ।
ஸம்ஹாரமுத்ரயா ஶ்ரேஷ்டம் தேவாநாவாஹணஸ்திதம் ॥

உஷாபூஜாதிதிநே யோகயோகேந ப்ரதிலக்ஷணம் ।
ஹ்ருந்மந்த்ரேண து ஸம்பூஜ்ய ஸம்ஹாரமுத்ரயா கரணோஸிதம் ॥

ஸகலோபாயநிர்முக்தம் யதா நிஷ்கலதாம் கதம் ।
ஶிவதத்த்வவிஹாரேண லிங்கே யோஜ்ய திஷ்டேந ச ॥ ௫௨௦

நிரபேக்ஷா விஸர்ஜநீயம் லிங்கே ஸாயாரணோத்தம: ।
பரிக்ருஹீதலிங்கே து ஸாபேக்ஷ: ப்ராக் ப்ரதர்ஶித: ॥

அலிங்கே ஸாபேக்ஷா நாபேக்ஷஸ்ஸம்ஜ்ஞே ஸதா ।
ஸர்வத்ராவ்யநபேக்ஷஸ்ய ப்ரத்யஹம் விதீயதே ॥

ஶம்பூர்ணம் பூஜயேத்ஸம்யக் கந்தபுஷ்பாதிபி: க்ரமாத் ।
ததாத்ம ஸர்வாபேக்ஷஸ்ய நிர்மால்யஸ்ய ப்ருதக்ஸ்திதம் ॥

லிங்கமுத்ரயா ஸம்ஸ்தாப்ய ஸாந்நித்யே பிம்பிகாயாமயோஜயேத் ।
ஶைவாந்யம் பீடகஸ்தம் வா பாலேஷு ஸம்ஸ்த்ருதம் வா ॥

ப்ராயஶ்சித்தம் பரமேஶஸ்ய அந்யஸ்ய இதி கீர்தித: ।
நைவேத்யம் கந்தபுஷ்பாத்யம் த்ரவ்யம் யஜ்ஞாயதே விராத் ॥

யந்த்ராத்யுபசாராந்தம் ஜுஹ்யாந்நாத்யுபஹ்ரியதே ।
ராஜஸம்ஸ்தம் லிங்கஸ்தம் ஶிவாஜ்ஞயா ஸம்ஸ்தித ஜாயதே ॥

அம்பிகாஜ்ஞா நாராயணம் வர்ஜநீயம் ப்ரயத்நத: ।
விதாநவத்ராத்ராதி வஸ்த்ர பூஜணவாஹநம் ॥

மோக்ஷஹிரண்யவாஸாதி தேவத்ரவ்யம் ஜகத்யதே ।
தஸ்மாத்தத்ஸர்வம் த்ரவ்யம் ஶிவாய விநிவேதயேத் ॥

தேவஸ்வம் சம்பிகாஜ்யம் வா நாதோ மாய கல்பயேத் ।
விதாநதாமஸம்ஸ்பர்ஶ: பூஜாதேதோ ந தூஷ்யதே ॥

ஶிவஸ்ய தீபஜாலோகவ்ருக்ஷாதிவநா ததா ।
நிரபேக்ஷம் விஸ்ருஜேச்சம்பும் லிங்கம் ஸம்ஸாரஸ்ய பூர்வவத் ॥

பூர்ணேந யோகபீடே து ப்ரதிஷ்டாஸ்ய ததாத்மிகாம் ।
பவித்ரஸ்கந்தக்ருத்ய மாயத்ர்ய பர்யாவாஹயேத் ॥

கும்பக்ருத்ய தத்ஶஸ்த்ரா ஹோமாயாம் கலஶாதிபி: ।
வேதிகாஸஹிதம் லிங்கம் க்ஷேத்ரே ஸ்திதி ச தேவ பதேத் ॥

வ்ருக்ஷாரண்யாத்யுவாத்ராணி ஸமகாதிஷு விந்யஸேத் ।
ப்ராஸாதமர்த்யாந்தர்ஜ்ய த்ரிஹிமேர்யமநோகே: ॥

அம்பிகாஜ்யம் பஹிஸ்தஸ்தாத் க்ஷிவேதஷ்டிஷ்டாஜநே ।
ஸ்நாநபாநீயதாநாதௌ யதி ஸ்தேதா ஹவேத்ததா ॥

ஸ்நாயாத்வ்ருக்ஷாதிப்யாய நாலேரபூர்யஸ்தஜா ।
சூதத்ர ப்ரயதோ பக்தா தேவதேவம் ப்ரணம்ய ச ॥ ௫௩௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ॥

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே அர்சநாவிதி
ஶ்சதுர்த: படல: ॥

ஶ்லோகம் - ௫௩௭½ ஆ. ஶ்லோகம் - ௧0௧௫

உ
சிவமயம்

4-வது அர்ச்சனுவிதிபடல சந்த்ரிகை.

— :: —

அதன் பிறகு மோக்ஷ பலனைத்தருவதாகிய சிவபூஜா விதியைச் சொல்லப்போகின்றேன். அந்தச் சிவபூஜா விதான மானது பரார்த்த மெனவும் ஸ்வார்த்த மெனவும் இருவகையாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

தீக்ஷையின் முடிவில் ஆசாரியனுற் கொடுக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்திலாவது ம்ருத்லிங்க முதலான விடத்திலாவது பூஜிப்பது ஆன்மார்த்த மென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்தக் காரணத்தால் தனக்கிஷ்டமான பலனைத்தருமோ அந்தக் காரணத்தால் ஆன்மார்த்த மென்று சொல்லப் படுகிறது

உத்தமஜாதி சங்கரஜாதி வசிக்கும் ஊர் பட்டணம் முதலான விடங்களிலாவது, ஆற்றங்கரை மலை அறுபத்தெட்டு மஹாக்ஷேத்ரங்களிலாவது, மனதுக்கு ரம்யமான வேறு இடத்திலாவது, தானேயுற்பவித்தது தேவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது பாணலிங்கம் இருடிகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கம் இவைகளோடு கூடிய சிவாலயத்திலும், மனிதர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்திலும் பரார்த்த பூஜையானது ஸ்மரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பரார்த்த பூஜாபலன்.

பரார்த்த பூஜையானது அரசனுக்கு ஆயுள் ரோகமின்மை சத்ருஜயம் சம்பத்து இவைகளின் விருத்திக்காகவும் கிராம முதலியவைகளின் விசேஷ விருத்திக்காகவும் செய்தல் வேண்டும். பரார்த்தபூஜை சிவத்விஜர்களே செய்தல் வேண்டும். எப்பொழுதும் மிகுந்த தர்மிஷ்டரான ஆதிசைவ ப்ராம்மணர் ப்ராம்மணருக்குட் சிறந்தவரென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் காரணத்தால் சிவத்விஜர்களாலேயே பரார்த்தபூஜை அவசியம் செய்யத் தக்கது.

இதரால் பரார்த்தபூஜை செய்வதாற் பீடை.

மற்றவர்களோ வெனில், ஆன்மார்த்தத்தைப் பார்க்கினும் வேருகிய பரார்த்தத்தைச் செய்வார்களாகில் செய்கிறவர்கட்குக்

கெடுதலுண்டாகும். யாதொருவர் சிவசிருஷ்டியின்றி நான்முகனுடைய முகத்திலிருந்து உண்டானார்களோ அவர்கள் சாதாரண வைதிகர்கள்; அவர்கட்கு பரார்த்த பூஜையில் அதிகாரமில்லை. அவிவேகத்தாற் செய்வார்களாகில் அரசனுக்கும் ராஜ்யத்திற்கும் அழிவுண்டாகும். சாதாரணர்களாகிய யாதொரு பிராமணர்கள் கூலிக்காகப் பரமசிவத்தைப் பூஜிப்பாராகில் ஆறுமாதத்திற்குள் பாவும் கெடும்; ஆகையாலவர்களை பரார்த்த பூஜாவிதியில் பரித்யாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சிவத்விஜர்களின் பரார்த்தபூஜா விசேஷம்.

சிவதீக்ஷையினால் ஆசாரியாபிஷேகஞ் செய்துக் கொள்ளப்பட்டவராயும் சிவஞானவானாயு மிருக்கிற முன்கூறிய சிவசிருஷ்டியிலகப்பட்ட சிவத்விஜருக்குச் சிவாக்ஞையின் ஸ்வாதீனத்தால் பரார்த்தபூஜை குற்றத்தை யடையாது.

சிவலிங்கபூஜா பலாபலம்.

அக்நிபூஜை வேதங்கள் மிகுந்த தக்ஷிணையுள்ள யாகங்கள் இவைகளெல்லாம் சிவலிங்க பூஜையினுடைய கோடியிலோர்பங்கேனும் சமமாக மாட்டாது. ஷாட்குண்ய பரிபூரணரான சிவபெருமான், ஜநந மடைந்த எந்த ஆன்மத்ரோகியால் பூஜிக்கப்படவில்லையோ அவன் இந்தத் துக்கக்கடலாகிய சம்சாரத்தில் வெகு காலஞ் சஞ்சரிக்கின்றவனாவான்.

பிராணனை விடல் சிரசை யறுத்தல் முதலியவற்றில் துணிபுடையானேனும் ஷாட்குண்ணிய பரிபூரணனை சிவபிரானைப் பூஜியாமல் புசித்தற்குத் துணிபிலனாதல் வேண்டும். முயற்சியாலிவ்வாறறிந்து சதாசிவமூர்த்தியானவர் பூஜிக்கத்தக்கவர்.

சிவபூஜாரம்பம் - திரிவித விக்ன நிவாரணம்.

முழந்தாள் வரையில் பாதங்களையும் மணிகட்டு வரையில் இருகரத்தையும் அலம்பி பிறகு சிவாநுக்ரஹத்தால் மூவித இடையூறுகளையும் போக்கல் வேண்டும். அம் மூவித இடையூறுவன - ஸ்வர்க்கத்திலுண்டானவை, ஆகாயத்திலுண்டானவை, பூமியிலிருப்பவை.

சிவாநுக்ரஹத்தால் தேவலோகத்திடையூறுகளை ஞான திருஷ்டியாலும், ஆகாயத் திடையூறுகளை புஷ்பத்தைப் போடுவதாலும், பூமியிலுண்டா மிடையூறுகளை மும்முறை குதிகாலைத் தட்டுவதாலும் விலக்குதல் வேண்டும்.

சிவலிங்க திருஷ்டி விசேஷம்.

மேற்குமுக சிவலிங்கம் மிகவும் சிறந்தது. அஃது இல்லையேல் கிழக்குமுக சிவலிங்கம். தெற்கு வடக்கு முகமுள்ள சிவலிங்கம் புத்திமான்களால் சித்தி விஷயத்தில் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. அவ்வாறன்றிச் சாந்திகரும முதலானதில் வடக்குமுக லிங்கம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நிஷ்கள மூர்த்தியாகிய லிங்கத்திற்கு ஒரு த்வார முள்ள ஆலயத்தி லிவ்வித ஏற்பாடு. மேரு முதலிய நாலு த்வாரத்தை யுடைய ஆலயத்திலும், நான்கு முகத்தையுடைய லிங்கத்தின் விஷயத்திலும் நான்கு த்வாரம் செய்யத்தக்கது. நான்கு த்வாரமுள்ள இடத்தில் இவ்வேற்பாடில்லை. எந்த திக்கில் வழியானதிருக்குமோ அதைக் கிழக்காகக் கொள்ளவேண்டும். இலிங்கத்திற் கெதிரான த்வாரமெதுவோ அது கிழக்காகவும், அவ்விடத்தில் தத்புருஷ முகமானது மேல்முகமாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

பிராகார விசேஷம்.

பலிபீடம் ருஷபம் சூலம் இவை அந்த லிங்கத்தின் முகத்திற்கெதிராக யிருத்தல் வேண்டும். மேல்பாகத்தில் கணபதியையும் ஸரஸ்வதியையும், வலது பக்கத்தில் கங்கையையும் நந்தியையும், இடது கையடியில் யமுநா நதியையும் மஹாகாளரையும் பூஜிக்க வேண்டும். த்வாரங்களுடைய நான்கு முகத்தினும் நந்தி மாகாளர்கள் பிருங்கி விக்நேச்வரர் ருஷபம் ஷண்முகர் தேவி சண்டேசர் இவர்கள் இருபக்கங்களிலு மிருத்தல் வேண்டும்.

முறையே இவர்கள், உருவத்தையும் அவயவத்தின் பிரிவுகளையும் பாவனை செய்து நமோந்தங்களாகிய ஹ்ருதயாதி மந்திரங்களாலேயும் சந்தன புஷ்ப முதலானவைகளாலேயும் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்.

பூஜாமண்டப ப்ரவேசம்.

ஆசாரியர் சாமாந்ய அர்க்யத்தைக் கொடுத்துப் பிறகு வலது பாரிசத்தை அடைந்தவராய் வலது பாதத்தால் முன்னே மிதித்துச் சிவபூஜா மண்டபத்தை யடைதல் வேண்டும்.

கலசஸ்தாபனம்.

புத்திமான் விக்னங்களைப் போக்குவதற்காக அத்திக்கினையில் கத்தியை வைத்து "வாஸ்தோஷ்பதே ப்ரம்ஹணஹ" என்னு மந்திரத்தால் பிரமனைப் பூஜித்து சிவலிங்கத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து மஹேச்வரரைப் பக்தியினால் தோத்திரஞ் செய்து பரிசார

களாற் கொண்டுவரப்பட்ட சமஸ்த சந்தன புஷ்ப சிவபூஜாதி திரவியங்களின் குவைகளைப் பார்த்துக் கலசங்களை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

ஞான திருஷ்டியால் பார்க்கப் பட்டவைகளாயும், அஸ்திர மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷிக்கப் பட்டவைகளாயும், தட்டிப் பார்க்கப் பட்டவைகளாயும், ப்ரோக்ஷிக்கப்பட்டவைகளாயும், நன்ருகத் தலையகன்றவைகளாயும், ஓட்டையில்லாதனவாயும், மிகவும் கெட்டியாயும் இருக்கிற கலசங்களை க்ரஹித்துக் கொண்டு வெளியில் ஜலத்திற்குப் போக வேண்டும். சாத்திர விதிப்படி உம்மை நான் பூஜிக்கிறேனென்று ப்ரார்த்தித்து சிவ தீர்த்தத்தை யடைந்து ஆறங்க மந்திரங்களினுல் மந்திரித்துக் கலசங்களையும் ஈரவஸ்திரத்தையும் அஸ்த்ர மந்திரத்தா லலம்பிச் சோதித்து ருத்ர காயத்ரியாலும் இருதய மந்திரத்தாலும் வஸ்திரத்தால் வடிகட்டின ஜலத்திஞல் நிறைத்துப் பிறகு அந்த வஸ்திரத்திஞல் துடைக்கப்பட்டவைகளாயும், இரட்டைநூற் சுற்றப்பட்டவைகளாயும் ஜலம் நிறைந்த அந்தக் கலசங்களை ஆசாரியர் கிரஹித்துக் கொண்டு கர்ப்ப கிரஹத்தின் மூன்ருவது மண்டபத்திலாவது ஒவ்வொரு கையாலுமடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

தெரிந்தவன் தொடைகளிலும் த்வாரத்தி னிருபக்கமுள்ள கிளை முதலானவைகளிலும் கலசங்கள் படாமலும், பூமியில் ஜலம் சிதருமலும் ஸ்தாபிதம் செய்யவேண்டும்.

மெழுகின பூமியில் தர்ப்பை புஷ்ப முதலானவை பரப்பி இருதய மந்திரத்தால் எட்டு வித்யேச்வர கலசங்களை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

ஒன்று, இரண்டு, ஏழு, இருபத்தைந்து, ஐம்பது இவைகளையாவது ஸ்தாபித்தல் வேண்டும் அல்லது கலசங்களின் விகார சங்கியையினு லாவது இரட்டித்த சங்கியையினுலாவது ஸ்நபநகலச விதிப்படியாவது கலசங்களை ஸ்தாபித்துப் பிறகு நித்யாபிஷேக விதியைச் செய்ய வேண்டும்.

பஞ்சசுத்தி.

முதலாவது ஆன்மசுத்தி, இரண்டாவது ஸ்தானசுத்தி, மூன்ருவது திரவியசுத்தி, நான்காவது மந்திரசுத்தி, ஐந்தாவது லிங்க சுத்தி. இவ்விதமாய் ஐந்து சுத்திகள் கூறப்படுகின்றன.

ஆசநம்.

விவேகியானவன் சுத்தி செய்யப்பட்டும் மெழுகப்பட்டுமிருக்கிற வீட்டிலாவது வேறிடத்திலாவது ருஷியாசநமாகிய தர்ப்பாசனமாவது, மான்தோலாவது இஷ்டம்போலாசன மிட்டுச் சரீரத்தை

நேராக வைத்து வடக்கு முகமாக இருத்தல் வேண்டும். அதன்பிறகு சந்தனத்தால் பூசப்பட்ட கைகளை அஸ்திர மந்திரத்தால் சோதித்தல் வேண்டும்.

அம்ருதீகரணம்.

புறங்கைகளையும் உள்ளங் கைகளையும் ஒன்றுக்கொன்று தொட்டு மூலமந்திரத்தால் அமிருதீகரணஞ் செய்து வௌஷட்டை முடிவாயுடைய மந்திரத்தால் சத்தி சிவத்தினுடைய வித்யா சரீரத்தை தியானித்து, உத்தமமாயும் சத்தி தத்துவத்தின் முடிவிலு மிருக்கிற சிவத்தை மூலமந்திரத்தால் ஆவாஹித்துப் பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரங்களையும் அங்கமந்திரங்களையும் அதிற் பதியவைத்தல் வேண்டும்.

சிருஷ்டி சம்ஹார கரந்யாச விபரம்.

கிரஹஸ்தன் கரநியாசத்தை சிருஷ்டிக் கிரமத்திஞலும் வானப்பிரஸ்தன் சங்கார நியாசத்தாலும் செய்தல் வேண்டும். பெருவிரல் முதல் சுண்டுவிரல் வரை ஈசான மந்திர முதல் சத்தியோஜாதமீருக சிருஷ்டி ந்யாசம் சொல்லப்படுகிறது. சுண்டுவிரல் முதற் பெருவிரல்வரை சத்தியோஜாத முதல் ஈசான மந்திர முடிவாக சங்கார ந்யாசம் சொல்லப்படுகிறது. உலகத்தின் சிருஷ்டி சங்காரக் கிரமமே கரந்யாசமாகிய இவ்விடத்துங் கொள்ளக் கிரமம்.

அங்கந்யாசம் செய்யவேண்டிய முறைமை.

நேத்திர மந்திரத்தை உள்ளங்கையில் ந்யாசஞ் செய்து பிறகு அங்கமந்திரங்களைப் பதிதல் வேண்டும். பெருவிரல் முதற் சுண்டு விரல் வரை சுண்டு விரல் முதற் பெருவிரல் வரை சுட்டு விரலினுற் பெருவிரலிலும், பெருவிரலினுற் சமஸ்த விரல்களிலும் பதிதல் வேண்டும். புத்திமான் சுட்டுவிரல் முடிவாய் ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும். சுட்டு விரலினுற் சிரசை நியாசம் செய்தல் வேண்டும். அப்படியில்லாவிடினும் அஸ்திரம், கவசம், சிகா, சிரஸ், ஹ்ருதயம் என்கிற மந்திரங்களைப் பெருவிரல் முதலாக விரல்களிற் பதிதல் வேண்டும். சிருஷ்டி மார்க்கத்திற் ப்ரதிலோமமாய்ப் பதியவைத்தலும் முக்தி காமிகளுக்குச் சங்கார ந்யாசமுமாகும். சிரசு முதலானது சிருஷ்டியும், பாதமுதலானது சங்காரமுமாகும்.

அஷ்ட வித்யேச்வரர்களின் பீஜங்களைப் பெருவிரல் முதல் மீட்டும் பதிவித்தல் வேண்டும். பாவிப்பதால் அம்ருதீகரணஞ் செய்து, கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனம் செய்தல் வேண்டும்.

களாற் கொண்டுவரப்பட்ட சமஸ்த சந்தன புஷ்ப சிவபூஜாதி திரவியங்களின் குவைகளைப் பார்த்துக் கலசங்களை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

ஞான திருஷ்டியால் பார்க்கப் பட்டவைகளாயும், அஸ்திர மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷிக்கப் பட்டவைகளாயும், தட்டிப் பார்க்கப் பட்டவைகளாயும், ப்ரோக்ஷிக்கப்பட்டவைகளாயும், நன்றுகத் தலையகன்றவைகளாயும், ஓட்டையில்லாதனவாயும், மிகவும் கெட்டியாயும் இருக்கிற கலசங்களை க்ரஹித்துக் கொண்டு வெளியில் ஜலத்திற்குப் போக வேண்டும். சாத்திர விதிப்படி உம்மை நான் பூஜிக்கிறேனென்று ப்ரார்த்தித்து சிவ தீர்த்தத்தை யடைந்து ஆறங்க மந்திரங்களினுல் மந்திரித்துக் கலசங்களையும் ஈரவஸ்திரத்தையும் அஸ்த்ர மந்திரத்தாலலம்பிச் சோதித்து ருத்ர காயத்ரியாலும் இருதய மந்திரத்தாலும் வஸ்திரத்தால் வடிகட்டின ஜலத்தினுல் நிறைத்துப் பிறகு அந்த வஸ்திரத்தினுல் துடைக்கப்பட்டவைகளாயும், இரட்டைநூற் சுற்றப்பட்டவைகளாயும் ஜலம் நிறைந்த அந்தக் கலசங்களை ஆசாரியர் கிரஹித்துக் கொண்டு கர்ப்ப கிரஹத்தின் மூன்றுவது மண்டபத்திலாவது ஒவ்வொரு கையாலுமடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

தெரிந்தவன் தொடைகளிலும் த்வாரத்தி னிருபக்கமுள்ள கிளை முதலானவைகளிலும் கலசங்கள் படாமலும், பூமியில் ஜலம் சிதருமலும் ஸ்தாபிதம் செய்யவேண்டும்.

மெழுகின பூமியில் தர்ப்பை புஷ்ப முதலானவை பரப்பி இருதய மந்திரத்தால் எட்டு வித்யேச்வர கலசங்களை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

ஒன்று, இரண்டு, ஏழு, இருபத்தைந்து, ஐம்பது இவைகளையாவது ஸ்தாபித்தல் வேண்டும் அல்லது கலசங்களின் விகார சங்கியையினுலாவது இரட்டித்த சங்கியையினுலாவது ஸ்நபநகலச விதிப்படியாவது கலசங்களை ஸ்தாபித்துப் பிறகு நித்யாபிஷேக விதியைச் செய்ய வேண்டும்.

பஞ்சசுத்தி.

முதலாவது ஆன்மசுத்தி, இரண்டாவது ஸ்தானசுத்தி, மூன்றுவது திரவியசுத்தி, நான்காவது மந்திரசுத்தி, ஐந்தாவது லிங்கசுத்தி. இவ்விதமாய் ஐந்து சுத்திகள் கூறப்படுகின்றன.

ஆசநம்.

விவேகியானவன் சுத்தி செய்யப்பட்டும் மெழுகப்பட்டுமிருக்கிற வீட்டிலாவது வேறிடத்திலாவது ருஷியாசநமாகிய தர்ப்பாசனமாவது, மான்தோலாவது இஷ்டம்போலாசன மிட்டுச் சரீரத்தை

நேராக வைத்து வடக்கு முகமாக இருத்தல் வேண்டும். அதன்பிறகு சந்தனத்தால் பூசப்பட்ட கைகளை அஸ்திர மந்திரத்தால் சோதித்தல் வேண்டும்.

அம்ருதீகரணம்.

புறங்கைகளையும் உள்ளங் கைகளையும் ஒன்றுக்கொன்று தொட்டு மூலமந்திரத்தால் அமிருதீகரணஞ் செய்து வௌஷட்டை முடிவாயுடைய மந்திரத்தால் சத்தி சிவத்தினுடைய வித்யா சரீரத்தை தியானித்து, உத்தமமாயும் சத்தி தத்துவத்தின் முடிவிலு மிருக்கிற சிவத்தை மூலமந்திரத்தால் ஆவாஹித்துப் பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரங்களையும் அங்கமந்திரங்களையும் அதிற் பதியவைத்தல் வேண்டும்.

சிருஷ்டி சம்ஹார கரந்யாச விபரம்.

கிரஹஸ்தன் கரநியாசத்தை சிருஷ்டிக் கிரமத்தினுலும் வானப்பிரஸ்தன் சங்கார நியாசத்தாலும் செய்தல் வேண்டும். பெருவிரல் முதல் சுண்டுவிரல் வரை ஈசான மந்திர முதல் சத்தியோஜாத மீறுக சிருஷ்டி ந்யாசம் சொல்லப்படுகிறது. சுண்டுவிரல் முதற் பெருவிரல்வரை சத்தியோஜாத முதல் ஈசான மந்திர முடிவாக சங்கார ந்யாசம் சொல்லப்படுகிறது. உலகத்தின் சிருஷ்டி சங்காரக் கிரமமே கரந்யாசமாகிய இவ்விடத்துங் கொள்ளக் கிரமம்.

அங்கந்யாசம் செய்யவேண்டிய முறைமை.

நேத்திர மந்திரத்தை உள்ளங்கையில் ந்யாசஞ் செய்து பிறகு அங்கமந்திரங்களைப் பதிதல் வேண்டும். பெருவிரல் முதற் சுண்டுவிரல் வரை சுண்டு விரல் முதற் பெருவிரல் வரை சுட்டு விரலினுற் பெருவிரலிலும், பெருவிரலினுற் சமஸ்த விரல்களிலும் பதிதல் வேண்டும். புத்திமான் சுட்டுவிரல் முடிவாய் ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும். சுட்டு விரலினுற் சிரசை நியாசம் செய்தல் வேண்டும். அப்படியில்லாவிடினும் அஸ்திரம், கவசம், சிகா, சிரஸ், ஹ்ருதயம் என்கிற மந்திரங்களைப் பெருவிரல் முதலாக விரல்களிற் பதிதல் வேண்டும். சிருஷ்டி மார்க்கத்திற் ப்ரதிலோமமாய்ப் பதியவைத்தலும் முக்தி காமிகளுக்குச் சங்கார ந்யாசமுமாகும். சிரசு முதலானது சிருஷ்டியும், பாதமுதலானது சங்காரமுமாகும்.

அஷ்ட வித்யேச்வரர்களின் பீஜங்களைப் பெருவிரல் முதல் மீட்டும் பதிவித்தல் வேண்டும். பாவிப்பதால் அம்ருதீகரணஞ் செய்து, கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனம் செய்தல் வேண்டும்.

கரந்யாச விசேஷம்.

இவ்வாறு சிகீகரணம் செய்யப்பட்ட விருகரங்கள் சமஸ்த கர்மங்களிற் சாமர்த்திய முள்ளதாக ஆகும். சகளீகரணத்திலும் சந்த்யாகாலத்திலும் ஆசமனத்திலும் அவ்வாறே அந்தக் கர்மத்தின் விசேஷ விதிகளிலும் கரந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

சிவத்யானம்.

மனிதன் தேஹத்தில் வியாபாரித்த மனதைச் சங்கார முத்திரையால் தகைந்து ஹ்ருதயகமல குஹையை ஆதாரமாக வுடைய பரம சிவத்தினிடத்திலாவது, பரிசுத்தமாகிய சிதாகாசத்திலாவது, குடிலை வ்யாபினி, தந்வி, சமநா, உன்மனு என்னும் ஐந்து சத்திகள் முறையே இருதயம், கண்டம், தாடை, புருவம், நெற்றி என்னும் ஐந்திடங்களைத் தனிந்து கொண்டிருக்கவும் அவைகளின் மேல் யாதொரு ப்ரம்மரந்திரத்தி லிருக்கிற சத்தியி னிடத்திலாவது சேர்ப்பித்தல் வேண்டும்.

முதலில் த்யானத்தைச் செய்து பிறகு தேஹத்தைத் தஹித்து போககர்மங்களின் ரக்ஷார்த்தம் ஆசாரியர்களால் மீட்டும் தேஹத்தைக் கற்பித்தல் வேண்டும். ஞானக்நி சமஸ்த கர்மங்களையும் நிஃஷேஷமாய்ப் பஸ்பமாகச் செய்யும், முக்தி கர்மத்தில் அந்தத் தேஹமான து சிவாஞ்ஞையின் சுவாதீனத்தால் லயமாவதில்லை.

சிகாக்ர த்வாதசாந்தத்தி லிருக்கிற உலகத்தினுடைய சிருஷ்டி லய போகாதிகளுக்குக் காரணமான த்ரோபாவகரி யென்னும் சிவத்தினுடைய சத்தியானது அவ்வாஞ்ஞையை நடத்தச் சித்தமாயிருக்கிறது.

எவ்விதம் அழுக்கோடு கூடின பொன் நெருப்பினுற் சோதிக்கபடுமோ அவ்விதமே இந்தப் புருஷனுனவன் நாசம செய்யப்பட்ட சமஸ்த குற்றங்களை யுடையவனும் மலரஹிதனும் மிகுதியாகின்றான். அவ்விதமே தாரண யோகத்தினுல் நாசஞ் செய்யப்பட்ட பாவங்களை யுடையவனுகவும் மலரஹிதனுகவும் அதிகாரத்தி னதீனத்தால் மீட்டுஞ் சரீரத்தை டைகின்றான்.

யாதொரு புருஷன் தீக்ஷை செய்விக்கப்பட்டானே அவன் ப்ரத்யக்ஷமான ஜீவன் முத்தனுகச் சொல்லப்படுகிறான். பிறகு இவ்வாறு சித்தலயத்தைச் செய்து அதன் பிறகு தத்துவங்களைப் பாவனை செய்தல் வேண்டும்.

ஆன்மசுத்தி - கலாசோதனை.

ஒன்று மூன்று ஐந்து ஒன்பது இருபத்தைந்து முப்பத்தாறு என்கிற தத்வங்களில் தீக்ஷாவிதியில் யாது சொல்லப்பட்டதோ அது

போல் இவ்விடத்திலும் செய்தல் வேண்டும். பஞ்சதத்வத்தின் முறையாக தேஹ சுத்தியின் பொருட்டுச் சோதிப்பதைச் சொல்லப் போகின்றேன்.

நிவிர்த்தி, ப்ரதிஷ்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியாதீதம் எனக் கலைகளிருக்கின்றன, அந்தக் கலைகளாலேயே ஸமஸ்த வுலகங்களும் வ்யாபரிக்கப்பட்டன. இவ்விஷயத்தில் மந்திரங்களும் பதங்களும் வர்ணங்களினுல் வ்யாபரிக்கப்பட்டன, வர்ணங்கள் உலகங்களால் வ்யாபரிக்கப்பட்டன, உலகங்கள் தத்வங்களால் வ்யாபரிக்கப்பட்டன, தத்வங்கள் கலைகளால் வ்யாபரிக்கப்பட்டன, இந்தக் கலா சோதனை விஷயத்தில் இருபத்தைந்து மார்க்கங்களால் கற்பிக்கப்பட்ட கலைகள் இவ்வாறு முறையாக யோஜித்துச் சோதிக்கத்தக்கன.

மந்திரம் மந்திரதேவதை முதலானவைகளாலேயும் வர்ணத்தின் அடையாளம் உருவம் குணம் இவைகளாலேயும் விரலின் கணுக்கடோறும் ப்ராணுயாமத்தோடு கூடின யாதொரு த்யானமோ அதுவே இந்த விஷயத்தில் விஷத்தைப் போக்குவது போல் தாரணை யாகச் சொல்லப்பட்டது.

அடியிற் கூறியவண்ணம் (தாரணை) தரிக்க.

பூதம்	ப்ருதுவி	அப்பு	தேயு	வாயு	ஆகாயம்
உருவம்	நாற்கோணம்	மூன்றும் பிறை வட்டம்	முக்கோணம	அறுகோணம்	வட்டம்
நிறம்	பொன்மை	வெண்மை	சிவப்பு	கறுப்பு	புகை
குறி	வஜ்ரம்	தாமரைப் பூ	ஏழுசிகை	ஆறு புள்ளி	அடையாள மில்லை
பீஜம்	ல	வ	ர	ய	ஹ
தெய்வம்	பிரம்மா	விஷ்ணு	ருத்ரர்	மஹேச்வரர்	சதாசிவர்
மந்த்ரம்	சத்யோஜாதம்	வாமதேவம்	அகோரம்	தத்புருஷம்	ஈசாநம்
அங்கம்	ஹ்ருதயம்	சிரசு	சிகை	கவசம்	அஸ்த்ரம்
கலை	நிவிர்த்தி	ப்ரதிஷ்டை	வித்தை	சாந்தி	சாந்தியாதீதம்
உத்காதம்	ஹ்லாம்-5	ஹ்வீம்-4	ஹ்ரூம்-3	ஹ்யைம்-2	ஹௌம்-1

ப்ருதிவிதத்வம் - ஹ்ருதயஸ்தானம், அப்புதத்வம் - கண்டம், தேயுதத்வம் - இரண்டுகபோலங்கள், வாயுதத்வம - புருவநடு, ஆகாசதத்வம் - பிரமரந்திரம். இதுவன்றி வேறுமதம், ப்ருதிவி - முழங்கால் வரை, அப்பு - நாபி வரை, தேயு - கண்டம் வரை, வாயு - முகம் வரை, ஆகாசம் - முகத்திற்குமேல்.

ப்ராணுயாமம்.

இனி ப்ராணுயாமம் சம்க்ஷேபமாகச் சொல்லப்படும். முக்கியமாய் ரேசகம் பூரகம் கும்பகம் என மூவிதமா யப்யசித்தல் வேண்டும். அவை முறையே அ, உ, ம என்கிற அக்கரங்கள் கூறப்பட்டன, அவைகட்கு முறையே ப்ரம்மா விஷ்ணு ருத்ரர் அதிதேவதைகள். ஆன்மா வித்யா சிவமென்னும் பெயருள்ள தத்துவங்கள் அம்முறையே கொள்ளப்படும்.

ரேசக முதலான கிருத்தியங்களில் வெவ்வேருகப் பண்ணிரண்டு மாத்திரைகள் அதமகாலம். இருபத்துநான்கு மத்திமம். முப்பத்தாறு உத்தமமாகும்.

அசுத்தமாகிய தேகத்தை யடைந்திருக்கிற தகராகாசத்திலிருக்கிற வாயுவை (ரேசித்து) வெளிவிட்டு, சுத்தவாயுவை மெள்ள (பூரகத்தால்) உள்ளேவாங்கிச் சேர்த்து (கும்பகத்தால்) நீர் நிறைந்த குடம்போலசைவற்றிருந்து பின்பு மீட்டும் வெளியே ரேசித்தல் வேண்டும்.

ரேசிக்குங்கால் பட்காரத்தை யுச்சரித்துத் தாடையினுல் கண்டிகையைக் கட்டிக்கொண்டு பசுபதியாற் கூறிய சாத்திர விதிப்படி பந்தத்தை விடுவித்து ரேசித்தல் வேண்டும்.

பிறகு அப்போதைக் கப்போது நாடி முடிச்சுகளின் பிரிவுகளையும் பாவித்தல் வேண்டும். இந்த ஜீவனுக்கு அம் முடிச்சுகளை அதிக்ரமிப்பதால் ஓரிடத்திருந்து வேறிடமடையப் பட்டதாகும். சூக்ஷ்மப் பிராணுயாமத்தைச் செய்து தேஹத்திலிருக்கிற சக்கரம் போல் அநுஷ்டித்தல் வேண்டும். த்வாதசாந்தத்தைப் பிளந்து செல்லும் (உத்காதக்ரந்தி) மேல்நோக்கும் க்ரந்திகளால் சிவத்தோடு கலந்ததாகும்.

ப்ராசாதமந்திர த்யாநம்.

விடவேண்டுவனவும் பெறவேண்டுவனவும் அறிந்த புத்திமான் பூரகத்தின் முற்பாதியில் ப்ருதுவி தத்துவத்தால் சம்சாரமென்னும் விருக்ஷத்தை வேர்மேலாகக் கிளைகள் கீழாகச் செய்து, பூரகத்தின் பிற்பாதியால் ஜலதத்துவத்தால் ஜலம் பாய்ச்சி, பத்ர புஷ்ப பலங்களோடு கூடி ரம்யமாக விருக்கிற அந்தச் சம்சார விருக்ஷத்தை வைராக்ய மென்னும் கத்தியாற் சேதித்து, கும்பகத்தால் அக்நி தத்துவத்தால் உலர்த்தி ஞானுக்நியாற் காற்பெருவிரல் முதல் உச்சந்தலை வரை தஹிக்கப் பட்டதாய்ச் செய்து, பின்பு ரேசகத்தின் முற்பாதியால் வாயுதத்துவத்தாற் பத்துத் திசைகளினும் பஸ்மமாகப் ப்ரவச் செய்து, முடிவாகிய ஆகாயதத்துவத்தால் ரேசகத்தின் பிற்பாதியால் சுத்தமாயும் மலரஹிதமாயும் இருக்கிற சிதாகாசத்தில் ஒடுங்கினதாகப் பாவித்து மஹாமாயா சரீரத்தை நீக்கிச் சத்தி சம்பந்தமான சரீரத்தை யுண்டாக்குதல் வேண்டும்.

அதனை அம்ருதத்தால் ஸ்நாநஞ் செய்வித்துப் பிறகு வித்யா தேஹத்தை விந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மாத்ருகைகளின் ஸ்வரூபமாயும் இச்சா ஞான க்ரியா சக்திகளைக் கண்களாகவு முடைய ஆன்மாவை யவ்விடத்து ஆவாஹித்து மந்திர புஷ்பங்களை யடைந்தவனுய் முத்திரையால் சிரசில் - ஈசான மந்திரம், முகத்தில் - தத்புருஷ மந்திரம், ஹ்ருதயத்தில் - அகோர மந்திரம், குஹ்யத்தில் - வாமதேவ மந்திரம், பாதத்தில் - சத்தியோ சத்தியோஜாத மந்திரங்களை அம் முத்திரைகளோடு ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மாலாமந்திர த்யாநம்.

சிரசுமுதல் பாதம் வரை மாலாமந்திரங்களை விந்யசித்தல் வேண்டும்.

மேல்நோக்கு கிழக்கு தெற்கு வடக்கு மேற்கு முகங்களில் முறையே ஈசாநாதிகளால் நியசித்தல் வேண்டும்.

அறிந்தவன் பீஜாக்ஷரத்தை யாகிலும் முப்பத்தெட்டுக் கலைகளையாகிலும் நியசித்தல் வேண்டும்.

மேனேக்கு சிரஸில் — ஈசாநஸ் ஸர்வ வித்யாநாம் நம:
கிழக்கு சிரஸில் — ஈச்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் நம:
தெற்கு சிரசில் — (ப்ரஹ்மாதிபதிர்) ப்ரஹ்மணேzதிபதிர்ப்ரஹ்மா நம.
வடக்கு சிரஸில் — சிவோமேஅஸ்து நம:
மேற்கு சிரஸில் — ஸதாசிவோம் நம: என்னும்

முடிவை யுடையதாய் விந்யசித்து, ஈசாநாதி சிரஸிற் குரிய சசிநீ, அங்கதா, இஷ்டா, மரீசி, ஜ்வாலிநீ என்னும் ஐந்து கலைகளை அவ்வ நாமங்களாலேயே ப்ரணவத்தோடு விந்யசிக்க.

கிழக்கு முகத்தில் — தத்புருஷாய வித்மஹே நம:
தெற்கு முகத்தில் — மஹாதேவாயதீமஹி நம:
வடக்கு முகத்தில் — தந்நோருத்ர நம:
மேற்கு முகத்தில் — ப்ரசோதயாத் நம: என்னும்

முடிவை யுடையதாக ந்யாசித்து சிரஸில் வியக்தகலை (மேனேக்கு முகத்தில் அவ்யக்தகலாயை சாந்தியதீதை) என்னுமோர் கலையை

ந்யாசித்து தத்புருஷாதி முகத்திற் குரிய சாந்தி, வித்யை, பிரதிஷ்டை, நிவிர்தி என்னும் நான்கு கலைகளை அவ்வ நாமங்களாலேயே ப்ரணவத்தோடு விந்யசிக்க.

தெற்கு —

அகோரம் ஹ்ருதயம் – தமை – அசோரேப்ய நம:
கண்டம் – மோஹா – அதகோரேப்யோ நம:
வலது புஜம் – ரக்ஷா – கோர நம:
இடது புஜம் – நிஷ்டா – கோரதரேப்யோ நம:
நாபி – ம்ருத்யு – ஸர்வதஸ்ஸர்வ நம;
வயிறு – மாயை – சர்வேப்யோ நம:
புட்டம் – அபயா – நமஸ்தேருத்ர நம:
மார்பு – ஜரா – ரூபேப்யோ நம:

இவ்விதமாய் பகுரூப கலைகள் எட்டையும் பிரணவத்துடன் வித்யா தேகத்திற் கற்பிக்க.

வடக்கு —

வாமம் குஹ்யம் – ரஜா – வாமதேவாய நம:
இலிங்கம் – ரக்ஷா – ஜ்யேஷ்டாய நம:
வலது தொடை – ரதி – ருத்ராய நம:
இடது தொடை – பால்யா – காலாய நம:
வலது முழங்கல் – காமா – கல நம:
இடது முழங்கால் – சம்யமீ – விகரணுய நம:
வலதுகண்ட சதை – கிரியா – பல நம:
இடதுகண்ட சதை – புத்தி – விகரணுய நம:
வலது இடுப்பு முட்டி – கார்யா – பல நம:
இடது இடுப்பு முட்டி – தாத்ரீ – ப்ரமதநாய நம:
இடுப்பு – ப்ராம்மணீ – ஸர்வபூததமநாய நம:
வலது பார்சம் – மோஹினி – மநோ நம:
இடது பார்சம் – பவா – உந்மனுய நம:

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட வாமதேவத்திற்குரிய பதின்மூன்று கலைகளைப் பிரணவத்தோடு ந்யாசிக்க வேண்டும்.

மேற்கு —

சத்யோஜாதம் வலது பாதம் – சித்தி – ஸத்யோஜாதம் ப்ரபத்யாமி நம:
இடது பாதம் – ருத்தி – ஸத்யோஜாதாயவை நம:
வலது கை – த்யுதி – பவே நம:

இடது கை – லக்ஷ்மி – அபவே நம:
மூக்குநுனி – மேதா – அநாதிபவே நம:
சிரசு – காந்தி – பஜஸ்வமாம் நம;
வலது புஜம் – ஸ்வதா – பவ நம:
இடது புஜம் – த்ருதி – உத்பவாய நம:

இவ்வாறு சத்யோஜாத கலைகள் எட்டையும் மற்றவற்றையும் அவ்வவற்றின் முத்திரையால் பிரணவத்தோடு ந்யாசிக்க வேண்டும். ஆக முகம்—ஐந்து, இடம் முப்பத்தொன்று, கலை—முப்பத்தெட்டு.

இவ்வாறு முப்பத்தெட்டு கலா ந்யாசத்தால் வித்யா தேஹத்தைச் செய்து, மூல மந்திரத்தையும் ஒன்ருக ஆவாஹித்துப் பிறகு அங்கந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஹ்ருதயத்தில் — ஹிருதய மந்திரம்
சிரஸில் — சிரோ மந்திரம்
சிகையில் — சிகா மந்திரம்
ஸ்தனமத்தியில் — கவச மந்திரம்
கைளில் — அஸ்த்ர மந்திரம்

இவ்வங்க ந்யாசம் செய்து பிறகு அக்ஷர ந்யாசம் அநுஷ்டித்தல் வேண்டும். அவை வருமாறு :

(இடம்)	(அக்ஷரம்)	(ருத்திரர்)	(ருத்ரி)
கேசங்களின் நுனி	ஓம் அம்	ஸ்ரீகண்டாய	பூர்ணோதர்யை நம:
நெற்றி	ஓம் ஆம்	அநந்தாய	விரஜாயை நம:
வலது நேத்ரம்	ஓம் இம்	சூக்ஷ்மாய	சால்மல்யை நம:
இடது நேத்ரம்	ஓம் ஈம்	த்ரிமூர்த்தயே	லோலாக்ஷ்யை நம;
வலது செவி	ஓம் உம்	அமரேச்வராய	வர்த்துளாக்ஷ்யை நம:
இடது செவி	ஓம் ஊம்	அர்க்கீசாய	தீர்க்ககோணையை நம:
வலது நாசித்வாரம்	ஓம் ரும்	பாரபூதயே	தீர்க்கமுக்யை நம:
இடது நாசித்வாரம்	ஓம் ரூம்	நிதநேசாய	கோமுக்யை நம:
வலது கன்னம்	ஓம் லும்	ஸ்தாணவே	தீர்க்கஜிஹ்வாயைநம:
இடது கன்னம்	ஓம் லூம்	ஹராய	குண்டோதர்யை நம:
மேலுதடு	ஓம் ஏம்	சண்டீசாய	ஊர்த்வகேச்யை நம:
கீழுதடு	ஓம் ஐம்	பௌதிகாய	விக்ருதிமுக்யை நம:
மேற்பற்கள்	ஓம் ஓம்	சத்யோஜாதாய	ஜ்வாலாமுக்யை நம:

(இடம்)	(அக்ஷரம்)	(ருத்திரர்)	(ருத்ரி)
கீழ்ப்பற்கள்	ஓம் ஔம்	அநுக்ரஹேசாய	உல்காமுக்யை நம:
சிரசு	ஓம் அம்	க்ரூராய	ஸ்ரீமுக்யை நம:
முகம்	ஓம் அ:	மஹாசேநாய	வித்யாக்யை நம:

இதுவரை உயிரெழுத்துக்களின் ந்யாசம்.

வலதுகை	ஓம் கம்	க்ரோதீசாய	மஹாகாள்யை நம:
வலது முழங்கை	,, ஖ம்	சண்டேசாய	சரஸ்வத்யை நம:
வலது மணிக்கட்டு	,, ௨ம்	பஞ்சாந்தகாய	சர்வசித்திகௌர்யை நம:
வலது உள்ளங்கை	,, ஘ம்	சிவோத்தமாய	த்ரைலோக்ய வந்த்யாயை நம:
வலதுகை நுனி	,, ஙம்	ஏகருத்ராய	மந்த்ரசத்யை நம:
இடதுகை	,, சம்	கூர்மாய	ஆத்மசக்த்யை நம:
இடது முழங்கை	,, ஛ம்	ஏகநேத்ராய	பூதமாத்ரே நம:
இடது மணிக்கட்டு	,, ஜம்	சதுர்முகாய	லம்போதர்யை நம:
இடது உள்ளங்கை	,, ஝ம்	அஜேசாய	த்ராவிண்யை நம:
இடதுகைநுனி	,, ஞம்	சந்த்ராய	நகர்யை நம:
வலது தொடை	,, டம்	ஸோமேசாய	கேசர்யை நம:
வலது முழங்கால்	,, ௦ம்	லாங்கலிநே	மஞ்ஜர்யை நம:
வலது கணுக்கால் முட்டி	,, ஡ம்	தாருகாய	ரூபிண்யை நம:
வலது பாதம்	,, ஢ம்	அர்த்தநாரீச்வராய	வீராயை நம:
வலது உள்ளங்கால்	,, ணம்	உமாகாந்தாய	காதிர்யை நம:
இடது தொடையடி	,, தம்	ஷடீசாய	பூதாயை நம:
இடது முழங்கால்	,, ௰ம்	டிண்டிநே	பத்ரகாள்யை நம:
இடது கணுக்கால் முனை	,, ௨ம்	அத்ரயே	கோமத்யை நம:
இடது பாதம்	,, ௰ம்	ஈசாநாய	சங்கின்யை நம:
இடது உள்ளங்கால் நுனி	,, நம்	மேஷாய	கர்ஜின்யை நம:
வலது பார்சம்	,, பம்	லோஹிதாய	காளராத்ரியை நம:
இடது பார்சம்	,, ஃபம்	சிகிநே	குப்ஜின்யை நம:
புட்டம்	,, ஬ம்	ஜலகண்டாய	காமிந்யை நம:
நாபி	,, ஭ம்	த்விரண்டாய	வஜ்ராயை நம:
ஹ்ருதயம்	,, மம்	மஹாகாளாய	ஜயாயை நம:
த்லக்கு	,, யம்	த்வகாத்மனே பாலிநே	சுமுகேச்வர்யை நம:

ரக்தம்	ஓம் ரம்	ரக்தாத்மனே புஜங்காய	ரேவத்யை நம:
மாம்சபிண்டம்	ஓம் லம்	வசாத்மனே பிநாகிநே	மாதவ்யை நம:
கொழுப்பு	ஓம் வம்	மேதோமயாய கட்கீசாய	வாருண்யை நம:
எலும்பு	ஓம் ஶம்	அஸ்தியாத்மனே பேகாய	வாயவ்யை நம:
மஜ்ஜை	ஓம் ஷம்	மஜ்ஜாத்மனே ஸ்வேதாய	ரக்ஷோபதாரிண்யை நம:
ரேதசு	ஓம் ஸம்	சுக்லாத்மனே ப்ருகவே	ஸஹஜாயை நம:
ப்ராணன்	ஓம் ஹம்	ப்ராணாத்மனே லகுளீசாய	லக்ஷ்யை நம:
லிங்கத்தடி	ஓம் ளம்	லிங்காத்மனே தமோரூபாய	வியாபிந்யை நம:
லிங்கநுனி	ஓம் க்ஷம்	க்ரோதாத்மனே வர்த்தகாய	மாயாயை நம:

இவை மெய்யெழுத்துக்களின் ந்யாசம்.

இவ்வாறு ஹ்ருதயம் முதலான ஸ்தானங்களை யடைந்திருக்கிற வர்ணங்களால் மாத்ருகாவயவங்களைக் கற்பித்தல் வேண்டும்.

ப்ரணவத்தையும் ஹம்ஸம் என்பதை ஆதியிலும் ஐம் என்பதை நடுவிலும் ஶம் என்பதை அந்தத்திலும் ந்யாசிக்க.

ஷடங்கம்.

ஓ ருஷீச்வரர்களே! மாத்ருகை ஸ்தனம் இரண்டுகண்கள் சிரசு ஹ்ருதயம் முதலாகிய ஜாதிகளோடு கூடினது. இதை ஷடங்கமென்று சொல்லப்படும்.

முதலிற் கூறிய ப்ரணவம் நடுவிற் கூறிய அக்ஷரம் இவைகளைச் சேர்த்துச்சரிக்கத் தக்கது. அல்லாவிடில் தனியே ப்ரணவமாவது அல்லது தனியே அக்ஷரமாவது சேர்க்கவேண்டும். இவைகளின் லோபம் கீலகமென்று நினைக்கப்படுகிறது. சஞ்சரிக்கிற யாதொரு அந்த மந்த்ரதேவதையின் ரூபத்தை யெழுதுவனோ அவன் கீலகத்தைச் சேர்த்தாவது லோபிக்கச் செய்தாவது உச்சரித்தல் வேண்டும். சமஸ்த மந்திரங்களை யுச்சரிப்பதில் அந்த அக்ஷரம் சேர்ப்பதினாலும் யுக்தியினாலும் மற்றிவைகளின் சித்தியின் பொருட்டுக் கீலகத்தை ஜபித்தல் வேண்டும்.

இந்த சமஸ்தமாகிய இருதயம், சிரோ, சிகா, கவச, நேத்ர, அஸ்த்ரம் என்னும் ஆறு மந்திரங்களையும் முறைதவறுமற் கீலக ப்ரயோகத்தினுல் அறிந்து அநுஷ்டித்தல் வேண்டும்.

கீலகம்—நம:, ஸ்வாஹா, வஷட், ஹும், வௌஷட், பட் என்ற ஜாதிகள்.

இவ்வாறறிந்து அக்ஷர ந்யாசத்தைச் செய்து பிறகு தத்வங்களொன்பதையும் ந்யாசிக்க.

தத்வ ந்யாசம்.

சந்த்ர பிம்பத்திற்குச் சமமாகிய நாதத்திலும் புருவ மத்தியிலும் தாலுவின் ரந்த்ரத்திலும் கண்டம் இருதயம் நாபி இவ்விடங்களிலும் சாச்வத ஸ்தாநத்திலும் மூலஸ்தாநத்திலும் சாத்திரப்படி கண்டத்திலுச்சரிக்கப்பட்ட மந்திரத்தையே ந்யாசம் செய்க.

நாபியிலும் ஹ்ருதயத்திலும் நெற்றியிலும் மௌனயோடு கூடிய த்ரியாக்ஷரத்தை ந்யாசம் செய்க.

பிறகு வ்யோம வ்யாபினி மந்திரத்தைச் சிரசுமுதற் காற்பெருவிரல் அளவாய் ந்யாசம் செய்க,

இவ்வாறு திவ்ய தேஹத்தில் மந்த்ர சமூகத்தை யடைந்தவனாய் முறையாகப் பூஜை ஹோம சமாதிகளுக்கு இடங்களைச் செய்தல் வேண்டும்.

பூஜை ஹோம சமாதி.

பூஜை ஹ்ருதயத்திற் செய்யத் தக்கது. ஹோமம் நாபியிற் செய்யத் தக்கது. சமாதி புருவமத்ய மாகிய லலாடத்திற் செய்யத் தக்கது.

சமாதி எங்கும் வ்யாபகராயும் வரத்தைக் கொடுப்பவராயும் இருக்கிற ஈச்வரனை த்யாநித்தல்.

ஈச்வரனை ஆவாகிப்பதற்குத் தகுதியாகிய ஹ்ருதயத்தில் இடத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்விடத்திற் கூறும் ஏற்பாட்டின் வண்ணம் ஆசநமமைத்தல் வேண்டும்,

சந்தன முதலாகியதால் தேவனை ஆவாஹித்து மாநசமாய்ச் சிவத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

ஸ்வபாவமா யுண்டான நாபிகுண்டத்தில் உயர்ந்த அம்ருதங்களால் ஓமித்து திருப்தி செய்தல் வேண்டும்.

அடக்கப்பட்ட அபானவாயுவின் தொழிலினுல் இயற்கையாயிருக்கிற நெருப்பைச் சோபிக்கச் செய்து சிவஸ்தானமாகிய புருவமத்தியில் படிகம் போன்ற நிறமுடையதும் மிகுந்த காந்தி யுடையதுமான சிவலிங்கத்தை த்யானித்து, அந்த லிங்கத்தில் மனமொருமித்தவனாய் அதன் மத்தியில் இருக்கிற பரமசிவத்தை த்யானித்து இடைநாடியில் வாயுவைப் பூரித்தல் பூஜையாகும்.

பிங்கலை நாடியில் ஞாநாமிருதத்தை ஓமம் செய்தல் வேண்டும். மூலாதாரத்தில் ப்ராணவாயுவை ப்ரவேசிப்பித்து மூலகுண்டலினியோடு முடிச்சைப் பிகிந்து கும்பித்து தேவநாடியில் பூரித்து கோதண்டத்தில் (புருவமத்தியில்) த்யாநத்தை அப்யாசிக்க.

அவ்வாறன்றி ஆசையான் மிகுந்த மானத யாகத்தைச் செய்வானுகில் சிவதத்வ முதற் பூமி தத்வம் வரையுள்ள தத்வக் கூட்டங்களின் ஸ்வரூபத்தை யுடைய தனது தேகத்தை த்யானித்து அவ்விடத்துள்ள மூன்று பக்ஷங்களையுஞ் செய்தல் வேண்டும். ஆசனம் மூர்த்தி சம்பு வென்னும் மூன்று பக்ஷத்தையும் அவ்வாறே மூன்று பக்ஷத்தின் ஸ்தாநத்தை யடைந்திருக்கிற நான்குவித தத்வ சமூகங்களையும் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

மிகவும் விஸ்தாரமாகிய இந்தத் தேகத்திற் சிவசத்தியால் பத்மாசநத்தைச் செய்து அஷ்ட வித்தியேசுரர்களையும் சரீரமாகச் செய்து சிவத்தை ஆவாஹனஞ் செய்து கர்ணிகையிற் பஞ்சப்ரம்ம அங்கமந்திரங்களாற் சூழப்பட்டவராயும் ப்ரமத கணேசுரர்களாலும் திக்பாலகர்களாலும் வஜ்ர மந்திரத்தை முன்பாகவுடைய அஸ்த்ர மந்திரங்களாலும் சூழப்பட்டவராயும் வுள்ள மஹாதேவரைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

இருபத்தேழு அல்லது மூன்று அல்லது ஓராவரணத்தாலாவது சத்தியைத் தவருமற் பூஜித்தல் வேண்டும்.

மானதமா யியற்றிய வீட்டில் மானத கற்பித வவயவங்களால் மானதமாய்ப் பாவித்து பரமசிவத்தைச் சதா பூஜை செய்தல் வேண்டும்.

காருட மந்திரத்தை த்யாநிப்பவ னெவ்வாறு பெரிதாகிய விஷபீடா நிவாரண பலனை யடைகின்ருனே அவ்வாறே இந்தச் சிவத்தியான விஷயத்தில் தன்னு விச்சிக்கும் பலனைப் பெறுவான்.

ப்ராணவாயுவின் விருத்தியால் பூஜையைச் செய்வதெவ்வாருே அவ்வாறே முக்யமாகிய ஆவ்ருத்தி தோறும் வாயுவை வெளியிடல் வேண்டும்.

சத்திகளால் பஞ்ச ப்ரம்ம மந்திரங்களையும் சிவாங்கத்தையும் சிவமூர்த்தியையும் மஹேசுரர் சதாசிவர் சிவரென்னு மவரையும் பூஜித்துப் பிறகு ரேசகம் செய்க. அஷ்ட வித்யேசுரர், ப்ரமத கணேசுரர், லோகபாலகர், அஸ்திர தேவர்கள் ஆவரணங்களிலும் பிறகு ருத்ராவரணங்களிலும் ரேசகம் செய்க. மறுபடியும் ஆவரணத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

இடை பிங்கலை நாடிகளின் முகத்தால் வீண் சிரம முண்டாகும். சூரிய சந்திர நாடிகள் கெடின் பூஜையானது இஷ்ட சித்தியைத் தரும்.

சுஷும்னை நாடியின் நடுவே யடைந்திருக்கிற ப்ராணனிடத்தில் சமஸ்த தேவர்களையும் பூஜித்தல் வேண்டும். அவ்வாறன்றி அறுகுணமுள்ள தேகத்தின் பொருட்டாவது, அதன் பிறகு சத்தி சரீரத்தை யுடைத்தாகிய ஆசிரியர் ப்ருதிவீதத்துவ முதலான எட்டு வித புஷ்பங்களாகிய தத்வ சமூகங்களைச் சமர்ப்பித்தல் வேண்டு மென்பது. பூமிதத்வம் - கந்தமாகும், ஜலதத்வம் - அபிஷேகமும் தாகத்திற்குத் தீர்த்தமும் நைவேத்தியமு மாகும், தேயு தத்வம்- தீபங்களின் வரிசை, வாயுதத்வம் - விசிறி முதலாயின, ஆகாயம்-இதிலுற் பவித்த சப்தம் பாட்டு முதலாயின.

இவ்வாறு வேறு தத்வங்களையும் யுக்திக்குத் தக்கபடி நிவேதித்துச் சிவத்தினுற் சொல்லப்பட்டது போல் த்யாநிக்கில் த்வந்த்வ ரஹிதனுய் மோக்ஷத்தை அடைகின்ருன்.

இவ்வாறு ஆன்ம சுத்தியைச் செய்து பிறகு ஸ்தான சுத்தியைச் செய்தல் வேண்டும்.

பூசுத்தி.

தாளமுத்திரையைச் செய்து அஸ்த்ர மந்திரத்தால் ப்ராகாரத்தை ஸ்மரித்தல் வேண்டும், அதற்கு வெளியிற் கவசமந்திரத்தினுலேயே தாப்பாளை த்யாநித்து அதற்கு வெளியில் விக்கினத்தைப் போக்குவதற்காக அஸ்திர மந்திர சமூகத்தை ந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

திரவிய சுத்தி.

பிறகு ஆகாயத்தின் ஸ்தானத்தை த்யாநித்து திரவியங்களின் சுத்தியைச் செய்தல்வேண்டும். அதன் பிறகு அஸ்த்ர மந்திரத்தால் கந்தோதக பாத்திரத்தில் ஜலத்தைப் பூரித்து அந்தத் தீர்த்தத்தால் சுத்திக்காக அஸ்த்ர மந்திரத்தை யுச்சரித்து ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும். அர்க்ய பாத்திரம் சங்கு பாத்ய ஆசமன பாத்திரம் உபயோகமுள்ள

வேறு பாத்திரங்கள் என்பவைகளை அஸ்த்ர மந்திரத்தால் அலம்பல் வேண்டும். அதன் பிறகு இருதய மந்திரத்தால் பார்த்துக் கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனஞ் செய்தல் வேண்டும். பொன், வெள்ளி, செம்பு, நாரிகேளம், சங்கு, முருக்கு தாமரை இலைகளாற் செய்தது, மரப்பாத்திரம். மண்பாத்திரம், வேறு யந்திரம் முதலானவைகளிற் செய்த பாத்திரம் சிவ பூஜையிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பிறகு (சந்தன) தீர்த்த பாத்திரத்தில் அஸ்த்ர மந்திரத்தினுல் ஜலத்தைப் பூரித்துப் பரிசாரகர்களாற் கொண்டுவரப்பட்ட சந்தன புஷ்ப முதலான யாவற்றையும் புண்யாஹவாசநம் செய்து, இருதய மந்திரத்தால் புரோக்ஷித்தல் வேண்டும்.

பாத்யபாத்ர ஜலம்.

பாத்திய பாத்திரத்தை யலம்பி சந்தன வாசனை ஜலத்தினுல் நிறைத்தல் வேண்டும். வெட்டி வேரும் சந்தனமும் பாத்யபாத்திரத்தில் சேர்க்க வேண்டும்.

ஆசமனபாத்ர ஜலம்.

அவ்வாறே ஆசமநத்திற்காக ஆசமன பாத்திரத்தை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும். முப்பழம், கற்பூரம், கிள்ளுபத்ரம், கோஷ்டம் ஆசமன பாத்திரத்தில் ஹ்ருதய மந்திரத்தினுலேயே சேர்த்தல் வேண்டும்.

அர்க்யபாத்ர ஜலம்.

பிறகு அர்க்கிய பாத்திரத்தில் வேறு சந்தன தீர்த்தம் ந்யாசம் செய்ய வேண்டும். ஜலம், பால், தர்ப்பை நுனிகள், அரிசி, புஷ்பம், எள்ளு, கோதுமை, (வெண்) கடுகுகளோடு கூட எட்டங்கம் அர்க்கிய பாத்திரத்தில் சேர்க்கவேண்டு மென்று சொல்லப்பட்டது.

விசேஷார்க்கியத்தைச் செய்து அந்த அர்க்கிய பாத்திரத்தில் மந்திர சமூகங்களை ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும். அம்ருத மந்திரத்தினுல் பரமீகரித்துக் கவச மந்திரத்தினுல் மறைத்துப் பூஜை செய்தல் வேண்டும்.

அர்க்கியஜல ப்ரோக்ஷண விபரம்.

அந்த அர்க்ய ஜலத்தால், கவச மந்திரத்தால் தர்ப்பையோடு சந்தனத்தையும், புஷ்பத்தையும், தூபத்தையும், தீபத்தையும், அர்க்கியத்தையும், நிவேதனத்தையும் புரோக்ஷித்தல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முதலியவைகள் ஹ்ருதய மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷித்தல் வேண்டும். பூஜைக்காகச் சேர்க்கப்பட்ட த்ரவ்யத்தை வெவ்வேருக மந்திரிக்க வேண்டும்.

ஏலம் வெட்டிவேர் முப்பழங்கள் சூடம் குங்குமப்பூ சந்தனம் அகில் பத்திரங்களும் வாசனையுள்ள புஷ்பங்களும் கூடின ஜலம் கிடைத்தற்குத்தக்கபடி பரமசிவத்தினுடைய அபிஷேக காரியத்தில் விதிக்கப்பட்டது.

இவ்விதியில் ஏழைகளால் முற்கூறிய திரவிய சமூகங்களில் யாதொன்று சேகரிக்கக் கூடியதோ அதனை க்ரஹித்தல் வேண்டும். புஷ்பங்களோடு கூடிய அற்க்ய ஜலத்தை அதன் சுத்திக்காக இருதய மந்திரத்தால் சகல ஸ்நாந கும்பங்களில் நிறைத்தல் வேண்டும்.

அவ்வாறன்றிச் சந்தனம் வஸ்த்ரம் பூஷணம் நைவேத்யம் புஷ்பம் இவைகளை ஹ்ருதயத்தில் பரிசுத்தமா யிருக்கிற அந்த ஸ்வ பாவமுடைய அங்க மந்திரங்களாலும் ஸத்யோஜாத வாமதேவ அகோர தற்புருஷ ஈசான மந்திரங்களாலும் அபிமந்திரித்து மிகுந் திருப்பதை த்ரவ்ய சுத்திக்காகக் காயத்திரியால் மந்திரித்தல் வேண்டும்.

பால் தயிர் நெய் தேன் சர்க்கரை சந்தனஜலம் இவைகளை ஸ்நாநத்திற்காக இருதய மந்திர முதலானவைகளாலாவது மந்திரித் தல் வேண்டும்.

சோதிக்கப்பட்டதாயும் மந்திரிக்கப்பட்டதாயு மிருக்கிற திரவி யங்களை முறையாக சந்தன முதலானவைகளாற் பூஜித்து அம்ருத மென்னும் பெயருள்ள முத்திரையால் அம்ருதீகரித்துப் பாவித்தல் வேண்டும்.

கிரமப்படி இவ்வாருகிய த்ரவ்யங்களால் ஆன்மாவைப் பூஜித் தல் வேண்டும் சந்தனப் பொட்டிட்டுச் சிரசிற் புஷ்பத்தை வைத்தல் வேண்டும்.

மந்த்ர சுத்தி.

இஷ்டமாக மௌனத்தைக் கிரஹித்து அதன்பிறகு மந்திரங் களைச் சோதித்தல் வேண்டும். மந்திரங்கட்டு மாலை முதலாகிய ஐச் வர்ய சமூகங்கள் சொல்லப்பட்டன. அம் மாலை முதலிய மந்திர ஜாலங்களை யெழுப்புவதாகிய சிவாஞ்ஞா சத்தியானது ஓம் நம: என்று ஸ்மரிக்கப் பட்டது. ஓங்கார முதல் நமோந்தமாக விருக்கிற மந்திரங்களை முழுமைக்கும் படித்தல் வேண்டும். புஷ்பாஞ்சலி செய்து சிவாபிப்பிராயமாகப் பாவிக்கப்பட்டவராயும் மும்மாத்திரை முதலிய க்ரமத்தினுலேயே எவ்வளவு பர்யந்தம் நாதத்தின் முடிவை யடைவானே அதுவரைப் படித்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு சுத்தமாகிய தத்துவத்தைச் சேவிப்பதால் மந்திர சுத்தி ஆகும்.

பஞ்ச கவ்வியம்.

பிறகு பஞ்சகவ்வியத்தைச் சேர்க்க வேண்டும். இந்தப் பிர கரணத்தில் அதன் செய்கை சொல்லப்படுகிறது. (சொல்லப்படுகிற தென்பதனுல் இதனை உத்தர காமிகத்துட் கூறியிருப்பதனைச் சந்தர் பாநு கூலமாக யிவ்விடம் கூறப்படுகிற தென்பது கருத்து. இப்படலம் 125-வது ஸ்லோக முதல் 267-வது ஸ்லோகம் வரை வருவித் துரைத்திருப்பதைக் கண்டு கொள்க.)

மண்டபத்தின் மங்களகரமாகிய விடத்தில் ஒன்பதரையாகச் செய்யப்பட்ட க்ஷேத்திரத்தில் ஐந்து பாத்திரங்களை ஐந்து தத்துவங் களாற் செய்யப்பட்ட ந்யாசத்தில் வைத்தல் வேண்டும். ஆசாரியர் புருஷகாலத்தில் சாதாக்ய தத்வத்திலிருக்கிற சிவத்தில் நன்ருக ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாயும் மிகவுங் குளிர்ச்சியாயும் நல்ல நிற முள்ளதா யும் அமிருத ஸ்வரூபமாயு மிருக்கிற கும்ப ரத்நோதகத்தைச் சங்கற் பித்துப் பால் தயிர் நெய் பசுவின் சாணம் கோமூத்திரம் வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு ஸ்தாபித்தல் - ஈசாநாதி மந்திரங்களால் ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்துமுறை மந்திரிக்கப்பட்டதாயு மிருக்கிற தருப்பை ஜலத்தை ஆறுமுறை அம்ருதீகரித்துப் பூஜித்துச் சிவமந்திரத்தால் அவ்வாறையும் ஒன்ருகச் சேர்த்தல் வேண்டும்.

பால் தயிர் நெய் தேன் சர்க்கரை சந்தனதீர்த்தமாகியவற் றைப் பரிசுத்தகரமான இருதய முதலான மந்திரங்களால் ஸ்நாநத்திற் காக அபிமந்திரித்தல் வேண்டும்.

கூறிப்போந்த பஞ்சகவ்யத்தை நித்யமாயாவது, விசேஷ காலத்திலாவது இஷ்டசித்தியைக் குறிக்குங் காலத்திலாவது சிவபிரா னுக்கு அபிஷேகஞ் செய்வித்தல் வேண்டும்.

ஸ்நபநம்.

இனி விதிப்படி ஸ்நபந கலசஞ் செய்யத்தக்கது. அதுவு மனேகவிதமாகும். அஸ்த்திர மந்திரத்தாற் பூமியைச் சோதித்தல் வேண்டும். வாமதேவத்தால் மெழுகுதல் வேண்டும். அகோரத் தால் எப்படித் தாலப்ரமாணமோ அப்படி சூத்திர ந்யாசஞ் செய்யத் தக்கது. மூன்று தாலப் பிரமாணம் கர்ணிகையளவு எவற்றினும் சாதாரணமாகச் சொல்லப்பட்டது.

எப்பொழுது திக்கில் நான்கிதழை யுடைத்தாயிருக்கிற ஐந்து கலசங்களை ஸ்தாபிப்பதுண்டாகுமோ அப்பொழுது நான்கு பக்கத்

திறு மொன்ருகச் சூழப்பட்ட விதிக்குகளிலும் ஒன்பது கலச ஸ்தானங்கள் உண்டாகும்.

ஓ அந்தணர்களே ! பிறகு இருபத்தைந்து கணக்குள்ளது. அதற்கு நான்கு பக்கத்திலும் சூழப்பட்டது நாற்பத்தொன்பது. பின் நூற்றெட்டு.

இருபத்தைந்து கணக்குள்ளதாய் மத்யபாகத்திலிருக்கிற கலசங்களை விட்டு நான்கு பக்கத்திலும் இரண்டு மார்க்கத்தோடாவது, ஓர் மார்க்கத்தோடாவது கூடியிருத்தல் வேண்டும். வெளியிலிரண்டாவரண மிருத்தல் வேண்டும். எட்டு த்வாரங்களோடு கூடினதாயு மிருத்தல் வேண்டும். மத்தியிலிருக்கிற கலசங்கள் பதினைந்து சங்க்யை யுள்ளதாகவும், விதிக்கில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கலசங்கள் ஒன்பதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். பதினைந்து சங்க்யையுள்ள மத்யபாகத்தில் அதன் மத்தியிலிருக்கிற மூன்றையும் விடல் வேண்டும். இது நூற்றெட்டின் விவரமல்லவா ! ஆயிரமாயின் ஒன்பததிகமாகும்.

ஒன்றரை முழமகலமாவது அவ்வாறன்றி ஒரு அஸ்தப் பிரமாணமுள்ளதாயாவது இருக்கிற இரண்டு நூல் கிழக்கு மேற்காகவும், தெற்கு வடக்காகவும் சுற்றல் வேண்டும். வெளியிற் சுற்றினுல் பதினன்கு கணக்கிடப்பட்ட ஆவரணம் இருத்தல் வேண்டும். மார்க்கத்துக் குள்ளிருப்பதை ஆவாகனம் செய்யச் சாத்திரத்தி லேற்பாடானது சொல்லப்பட்டது. நடுவிலிருக்கிற வ்யூகத்திற்கு நான்கு பக்கத்திலும் நான்கு குண்டமாவது, எட்டு குண்டமாவது, நாற்பது வ்யூகத்திற்கு வேருக இருபத்தைந்து குண்டமாவது ஆகும்.

ஆசாரியர் ஆயிரத்தெட்டுக் கலசங்களைப் பார்க்கினும் வெளியிலிருக்கிற ஆவரணத்தை விடவேண்டும். அந்தக் கலச ஸ்தாநங்களில் ஆக்நேய முதலான மூலைகளிலிருக்கிற நான்கு வ்யூகத்தைச் செய்யவேண்டும். மற்றவை யாவும் முன்கூறியதற்குச் சமமாகும். பிறகு ஐம்பது நூற்றெட்டு ஆகும். எட்டு சங்கியையோடு கூடினதாயும் மத்திம பக்ஷமாயு மிருக்கிற இருநூறு கலசங்களில் எட்டு குண்டமாகும். ஆவரணத்திற்கு வெளியில் பதினறு கணக்கிடப்பட்ட கலசங்களைக் திக்கு விதிக்குகளை யடைந்திருக்குப்படி கிரஹித்தல் வேண்டும். அவ்வாருயின் அவ்வெட்டு வ்யூகமானது முற்கூறிய சங்கியையோடு கூடினதாகும்.

தற்புருஷ மந்திரத்தால் நாலுபடியளவு ஜலம் மேடையானது பூரிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு அதற் கிரட்டிப்பா யாரம்பித்து ஒன்றை விருத்தி செய்து பத்து பங்கு வரையிலும் சிவகும்பத்தில் அளவாகும். கலசத்தில் நிறைப்பதில் நான்கு மூன்று இரண்டு

ஒன்று சங்க்யைகள் செய்யப்பட்ட படியளவு சம்மதிக்கப்பட்டதாக ஆகும்.

கலசத்தில் மூன்று இரண்டு ஒரு சூத்திரங்களால் முறையாகச் சுற்றல் வேண்டும்.

லவங்கம் பச்சை கற்பூரம் ஆலம்பழப் விலாமிச்சை வேர் இந்த ஜாதிகளோடு கூடின சிவதீர்த்தம் சிவமந்திரத்தினுல் மத்திரிக்கப்பட்டதாக ஆகவேண்டும். அந்தச் சிவ தீர்த்தத்தாலேயே கும்பத்தையும் அம்மன் கலசங்களையும் நிறைத்தல் வேண்டும். பிறகு மும்முதலாகவும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் முடிவாகவும் இருக்கிற தர்ப்ப கூர்ச்சங்களை ஈசான மந்திரத்தால் த்ரவ்யமூலமாக விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும். சிவகும்ப சத்திகும்பங்க ளிரண்டையும் வஸ்திரத்தினுற் சுற்றி சிவகலச சத்திகலசத்தில் நவரத்ந பஞ்சரத்நமிவற்றை விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

நான்கு திக்குகளிலும் பாத்ய மாசமனம் அர்க்யம் பஞ்சகவ்யம் இவை இருத்தல் வேண்டும். பிறகு விதிக்குகளில் தர்ப்போதகம் பால் தயிர் நெய் இவைகளிருத்தல் வேண்டும்.

இரண்டாவது ஸ்தாபனம் சொல்லப்பட்டது.

நித்தியம்.

இனி மூன்ருவது சொல்லப்படுகிறது. தேன், பொரி, கேழ்வரகு மா. பொரிமா, மஞ்சள், பூலாக்கீரை, கருப்பங்கிளை, வாழை, எள், வெண்கடுகு, பலாமரத்தின் வேர், தேங்காய், இரண்டு நாவல் கொடி மாதுளை யென்பவைக ளிருத்தல் வேண்டும்.

இருபத்தைந்து கலசத்தி னடுவில் உள்ளாவரணத்தைத் தள்ள வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் இவ்விடத்திற் கலசங்கள் பதினுருகும்.

நான்கு திக்குகளிலும் விதிக்குகளிலும் பாத்திய முதலான அஷ்டகமானது சொல்லப்பட்டது. நடுவில் தேன்முதலெட்டு சங்கியை சொல்லப் பட்டது.

முன் சொல்லப்பட்ட இம் மூன்று கலசவிதானம் நித்ய கர்மத்தில் விசேஷமாகச் சொல்லப்பட்டது. இந் நித்ய கர்மத்தில் இருபத்தைந்து கணக்குள்ள கலசம் ப்ரசம்சை செய்யப் பட்டது. மிகவும் உத்தமமாகிய பூஜைகள் நூற்றெட்டுகலசத்தை முடிவாக வுடையன.

நைமித்திகம்.

நைமித்திகமானது அதற்கு மேற் முன் சொல்லப்பட்டவைகளென்று ப்ரசித்தமாகச் சொல்லப்பட்டது. இந்தச் சமஸ்த திரவியங்களையும் மூலமந்திரத்தினுல் விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

முக்கியமான விதைகளை மடக்குகளாலாவது தளிர்களாலாவது மறைத்து இருதய மந்திரத்தால் நாலுவிதங்களான வஸ்திரங்களைக் கொடுத்து ஆசமன மந்திரத்தைக் கற்பித்து, இந்தக் கும்பத்தில் மூர்த்தியை ஸ்மரிக்க வேண்டும். பஞ்ச பிரம்ம மந்திரங்களால் சகளீ கரித்து, அதன் கலைகளை அவ்விடத்தில் விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

குருவானவர் ந்யாசம் செய்யப்பட்ட வித்யாதத்வ சரீரத்தை யுடைத்தான அந்த ரூபத்தைத் தியானித்துச் சிவத்தை ந்யாசம் செய்தல் வேண்டும். கலச ஸ்தாபன முதலானதைச் செய்து, இருதய மந்திரத்தால் பாத்ய முதலாகியதைக் கொடுத்து, சந்தன புஷ்பங்களை யும் தூப தீப அர்க்கியத்தையும் சமர்ப்பித்து இலிங்க முத்திரையைக் காண்பித்து கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டர்களே! வர்த்தநீ கலசத்தில் கௌரியைப் பூஜித்து யோநி முத்திரையைக் காண்பித்து பஞ்ச பிரம்ம மந்திரங் களை ஈசான மந்திரத்தை விட்டு ஐந்து முறை ஸ்மரித்தல் வேண்டும்.

வெளியில் வித்யேஸ்வரர்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டனர். திக்குகளில் ஒன்பது மூர்த்தீசுரர்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டனர். இருபத்தைந்து கணக்குள்ள மத்தியில் வாமதேவர் முதலானவர்கள் ஸ்மரிக்கப்பட்டனர். வெளியில் அங்குஷ்டர் முதலான எட்டு கணே சுரர்கள், அவ்வாறே குரோதர் முதலான எண்மர், சதருத்ரர் முதலான வர்கள்.

ஸ்நபந கலச விஷயத்தில் நாற்பத்தொன்பது தேவதைகள் சம்மதிக்கப் பட்டனர். நடுவில் வித்யேசுரர்கள் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள் வெளியில் சதருத்ரர்கள் சம்மதிக்கப் பட்டனர். நடுப் பாகத்தில் வித்யேசுரர்களாகிய தேவர்கள் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள். அதற்கப்பால் சிவமேயல்லவா! அவரும் ஸஹஸ்ர நாமங்களால் அதனினும் விசேஷமாகப் படிக்கப் படுவர்.

ப்ரணவ முன்பாகவும் கூடாக்ஷரத்துடன் கூடினதாகவும் நான் காவது வேற்றுமையை யடைந்த ஸ்வாஹா நம: என்னும் அந்தங் களாயுள்ள சிவநாமத்தை மாத்திரம் படித்துச் சிவபிரானைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

இலிங்க சுத்தி.

இலிங்க சுத்தியானது எவவாறு சாத்திரம் விதிக்கப்படுகிறதோ அவ்வாறே முறையாக அடையப்படுகிறது.

சிவலிங்க வியக்தம், அவ்யக்தம் வியக்தா வியக்தம் என மூவிதமாகச்சொல்லப்பட்டது. ஸ்வயம்பு, தேவம், பாணம், ஆருஷம்,

மானுஷம் என அநேக விதங்களாக இலிங்கங்கள் சொல்லப்படுகின் றன. ஸ்திரம் சரம் மூவித மண்டல லிங்கங்களாவது, சித்ர படம் சுவரிலெழுதும் சித்திரம் மந்திர பீடம் அக்நி ஜலம் ஆசாரியர் மர முதலியவும், அவ்வாறன்றி வித்யாதத்வ பீடம் அல்லது பெரும்பாலும் தானே தோற்றிய (சித்தமாக விருக்கிற) சிவலிங்கம் அல்லது ரத்நம் மற்றும் வேறு விதாயகமாய் காரணகம முதலிய வற்றிற் கூறப்பட்ட விசேஷமாகிய மணல், தண்டுலம், அன்னம், ஆற்றின் மண் பசுவின் சாணம் முதலிய சமஸ்தமும் சிவ பூஜைக்காகப் பூஜாக்ரியை கட்குச் சித்தமானபடி செய்தல் வேண்டும்.

சாமான்ய மாகிய அர்க்யத்தைக் கிரஹித்துக் கொண்டு த்வாரத் திற்கு முன் இடபத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும். த்வாரத்தில் எழுகு லிங்கத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும். பரிவாரத்திற் சிவலிங்கத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும். ஏழு வர்க்கத்தில் நாலாவதாயும் ஏழு ஸ்வரங் களாற் பூஜிக்கப்பட்டதாயும், விந்து நாதங்களோடு கூடினதாயும் முதலிற் ப்ரணவ முன்பாக வ்ருஷபாய நம: என்று அதன் முடிவில் பிரம மந்திர அங்க மந்திரங்களைக் கற்பித்தல் வேண்டும். த்வாரத்தை அஸ்திர மந்திரத்தாற் ப்ரோக்ஷித்து த்வாரபாலகர்களை விக்னேச்வர சரஸ்வதி, நந்தி, கங்கை, யமுனை இவர்களை முறையாகப் பூஜித்தல் வேண்டும்;

கும்பத்திற்கு மேல் கணபதியையும் ஸரஸ்வதியையும் கங்கை யோடு கூடின நந்தியையும் மஹாகாளரோடு யமுனையையும் வலது பக்கத்திலும் இடது பக்கத்திலும் பூஜித்தல் வேண்டும்.

விமலரையும் சுபாஹுவையும் மேடைகளில் முறையாகப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

இவர்கள் இருதய மந்திர முதலானவைகளாலும் நமோந்தங் களாலும் கிரமப்படி பூஜிக்கத் தக்கவர்கள். அத்திமரத்தால் ஞான வாளை வைத்து உருவம் அவயவத்தின் பிரிவு இவற்றின் பாவனை யாலும் சந்தன முதலானவைகளாலும் முறையாக மூவித விக்நங்களைப் போக்கல் வேண்டும். த்வார பூஜையின் முடிவிலும் அபிஷேக முடி விலும் நைவேத்தியத்திலும் சந்தியின் முடிவிலும் சிறந்ததாகிய திரையிடல் வேண்டும்.

வாஸ்தோஷ்பதே ப்ரம்மணஹ என்று ப்ரம்மாவைப் பூஜித்து முற்காலத்திற் செய்திருக்கப்பட்டதாகிய லிங்கத்தினடுவை யடைந் திருக்கிற பூஜையை, காயத்திரியாற் பூஜித்து சாமாந்யார்க்யத்தைக் கொடுத்தல் வேண்டும். பஞ்சப்ரம்ம மந்திரங்களை யுச்சரித்து இலிங் கத்திலிருந்து பூஜையை நீக்கி இருதய மந்திரத்தினால் ஈசான்ய

திக்கில் பீடிகை முதலானவைகளால் சாத்திரப்படி சண்டேசாய நம; என்று பிண்டிகையை வைத்து அஸ்திரப் பிரயோகத்தாற் சோதித்து வலதுகையிற் சிவலிங்கத்தை சோதித்தல் வேண்டும். அஸ்திர மந்திரத்தாலேயே சிவலிங்கத்தை வேதிகையுடன் சோதித்துப் பிறகு சாமான்யார்க்ய ஜலத்தால் அபிஷேகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஆசனம்.

ஆவாஹனத்திற்கு	ஆசனம்	பத்மம்
ஸ்நாநத்திற்கு	,,	அநந்தம்
அர்ச்சநத்தில்	,,	விமலம்
நைவேத்தியத்தில்	,,	யோகம்

என்னும் ஆசனங்களை யறிந்து உபயோகித்தல் வேண்டும். வஸ்திரம் முதலிய வேறு கர்மங்களை சிம்ஹாசனத்திற் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு ஆன்மா இடம் த்ரவ்யம் மந்திரம் லிங்கம் இவைகளின் சுத்தியைச் செய்து பிறகு சிவார்ச்சனம் செய்யத் தக்கது. பஞ்ச சுத்திகளின்றிச் சிவபூஜை செய்வதற்கு விதி விதிக்கப்படவில்லை.

லிங்க பீடம்.

பீடத்திற்கு வாயுதிக்கில் கணேசரைச் சந்தன புஷ்பாதிகளால் பூஜித்தல் வேண்டும். ஈசான்ய திக்கில் குரு பரம்பரையை இருதய மந்திரத்தால் பூஜித்தல் வேண்டும். ஆசனம் ஆசன தேவதை யிவைகளின் சத்தியை யறிந்து பூஜையைத் தொடங்குதல் வேண்டும்.

ஆசனம் ஜீவ தேகபேதம் என இருவகைப்படும், சுத்தவித்யா தத்துவத்தின் முடிவில் அநந்தாதி ஆசனம் சொல்லப்பட்டது. மஹாமாயையின் முடிவில் திவ்யதேகத்தை த்யாநித்தல் வேண்டும். இந்தத் தேகத்தில் இவ்வாறு தேக ஜீவ சிவ மென்னும் மூவித கற்பனையால் ஜீவனே சிவமாகும். யாதொன்று லேசாய் வியாபாரிக்குமோ அது அந்தத் தேகத்திற் கூடியிருப்பதாயும் வியாபாரிக்கப்படுமல்லவா!

பார்க்கப்படுகிற வஸ்துக்கள் வாயுவால் த்ருணம் போல் யாதொரு சத்தியால் தரிக்கப்படுகிறதோ, அன்றியும் உண்டாக்கப்படுகிறதோ சந்திர கிரணம் போல் நிர்மலமாயும், சாந்தமாயும், நான்கு முகங்களையும் நான்கு புஜங்களையும் வுடையதாயும், பால்

சமுத்திரத்திற் கொப்பான உருவத்தை யுடையதாயும், கற்பிக்கப்பட்ட இருதய மந்திரத்தை யுடையதாகவும் இருக்கிற அந்த ஆதார சத்தி முன்னமே கூர்மாசனத்தில் ந்யாசம் செய்யத் தக்கது.

நீல வர்ணத்தோடு சமமான வர்ணத்தை யுடையவராயும், அனேக படங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டவராயும், இருதயத்தின்கண் கையைக் கூப்பிக் கொண்டவராயும், ஒரு முகத்தையுடையவராயும், நான்கு புஜத்தினை யுடையவராயும், பால் சமுத்திரத் துண்டான தாமரைப் புஷ்பத்திற்குச் சமமான உருவத்தை யுடையவராயும், ஆசனமந்திர ஸ்வரூபராயுமுள்ள ஆதிசேடரை மந்திர யோகியாகிய ஆசிரியர் இருதய மந்திரத்தால் அவ்வாதாரத்தில் ந்யாசிக்க வேண்டும்.

அவ் வாதிசேடருடைய தேஜோ பூதர்களாயும், க்ஷேமத்தைத் தருபவர்களாயும், சிங்கத்தி னுருவம் போல் வெண்மை யாயும் சூரிய கிரணம் போன்றவர்களாயும், மஞ்சள் கறுப்பு நிறங்களோடு கூடினவர்களாயு மிருக்கிற தர்ம ஞான வைராக்ய ஐச்வரியங்கள் நான்கு மூலைகளி லிருக்கிற நான்கு பாதங்களாவார்கள். அநேக சிம்ஹங்களாற் சூழப்பட்டவைகளாயும், ஒன்றுக் கொன்று பார்த்துக்கொண்டு மிருப்பவைகளுமாகும்.

அதர்மம் அஞ்ஞான அவைராக்ய அநைச்வரிய மென்று ப்ரசித்தங்களாகிய அந்த நானுவர்ண சொரூபத்தையுடைய அவயவங்களைத் திக்குகளில் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

கட்டுப்படுதல் விடுதல் என்று மிவைகட்குக் காரணமாயும் சிவப்பு வெண்மையாயும் இச்சாசத்தி கிரியாசத்தியாயு மிருக்கிற இரண்டு சக்திகளையும் மேலே த்யாநித்தல் வேண்டும்,

இலிங்கத்தின் நடுவில், நிருதி முதல் ஈசானதிக்கு வரை மேகலைக்கு மேற் சம்பந்தித்துள்ளதாயும், எட்டிதழோடு கூடினதாயும், அணிமாதி சித்திகளோடு கூடினதாயும், வாமாதி அஷ்ட சத்திகளுக்கு அதிஷ்டானமாகிய தாதுக்களோடு கூடினதாயும், கர்ணிகைகளிலிருக்கிற சத்திகளோடு கூடினதாயும், கர்ணிகைகளி லிருக்கிற சத்திகளோடு கூடினதாயும் தமரச புஷ்பாகிருதி இருதய மந்திரத்தால் வில்வபத்திரங்கால் விசேஷமாக அர்ச்சித்தல் வேண்டும்.

வாமை, ஜ்யேஷ்டை, ரௌத்ரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி, பலப்ரமதனி. சர்வபூததமனி, என்னுமிச்சத்திகளைக் கிழக்கு முதல் ஈசாந்ய திக்குவரை தாதுகளிலும் இதழ்களிலும், மனோன்மனியை கர்ணிகையிலும் இருதய மந்திரத்தால் விந்யசித்தல் வேண்டும்.

வாமை முதலிய சத்திகள் சிவப்பு வர்ணங்களாகும் மனோன் மணி வெண்மை நிறம்.

சூரிய சோமாக்நியின் மும்மண்டலங்களைத் தத்சமுருவங்களோடு இதழ்களின் முடிவாகவுந் தாதுகளின் முடிவாகவும் கர்ணிகையின் முடிவாகவும் த்யானித்தல் வேண்டும்.

பிரம்ம விஷ்ணு ருத்ரர்கள் மூவரும் மும்மண்டலத்திற்கு மதி தேவர்கள். நான்கு முகமும் நல்லகண்களும் சிவந்த நிறமும் நான்கு கைகளிலும் கமண்டலம் தண்டம் ஜபமாலை தாமரைகளை யுடையவராயும் ப்ரஜாபதியாயும் அமாநுஷராயும் சமஸ்த பாபங்களைக் களைகிறவராயு மிருக்கிற ப்ரம்மாவைப் பத்திரங்களில் த்யானித்தல் வேண்டும்.

காசாம்பூ வர்ணராயும் காந்தியை யுடையவராயும் மஞ்சட் பட்டாடையைத் தரித்தவராயும் பிரகாசிக்கிற கிரீடத்தினாலும் மாணிக்கமய சலங்கைகளின் சமூஹத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும் சங்கு சக்கரம் கதை என்பவைகளைத் தரித்தவராயும் துளபமாலை யணிந்தவராயும் வுள்ள மஹாத்மாவாகிய திருமாலை த்யானித்து இதழ்களில் ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

சங்கு குருகத்திப்பூ சந்திரன் இவைகள் போன்ற வெண்ணிற முள்ளவராயும் சந்திர சேகரராயும் சிம்ஹத்தின் தோலைத் தரித்தவராயும் திரிநேத்ரராயும் காளகண்டராயும் சூலக் கையினராயும் வ்ருஷபாரூடராயும் பெரும்பாப நாசராயுமுள்ள ருத்திரரை த்யானித்துக் கர்ணிகையில் ஸ்தாபித்து அவ்விடத்திலேயே ஆன்மா பரமான்மா ஜீவான்மா இவைகளைத் தியானித்து நியாசஞ் செய்து சத்வ ரஜசு தமசு என்னும் முக்குணங்களையும் காருஹபத்யம் ஆகவநீயம் தக்ஷிணாக்நி என்னு மூன்றையும் அவ்விடத்திலேயே பிரிவாக விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு சுத்தவித்யா தத்வம் வரையில் ப்ருதிவி முதலிய தத்வங்களுடைய வ்யாபகத்தைச் சிந்தித்து அந்த தத்துவங்களின் மத்தியில் மறுபடியும் சத்தியைப் விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு ஆதிசத்தி முதல் அந்திய சத்திவரை பரமசிவத்திற்கு ஆசனம் கூறப்பட்டது. இவ்வாசனத்தில் பீடத்தின் ஸ்வரூபராகிய ஆதிசேஷர் கர்த்தாவின் ரூபமாகவிருக்கின்றார். ஓ அந்தணர்களே! இவ்விடத்துச் சுருக்கமாகப் பீடத்தின் ஏற்பாடிவ்வாறு கூறப்படுகின்றது.

ஆசனத்திற்கோ வெனில் தர்ம ஞான வைராக்ய ஐச்வர்யங்களும் ஆதிசேஷன் சத்தி என்பதும் சேர்ந்து ஆறங்கங்களாகும்.

பரமசிவத்திற்கு ஆசனமாவது ஆறுமார்க்கத்தை யுடையது. பூஜையோ வென்றால் இருதய மந்திரத்தால் ஆகவேண்டும். இவ்வாறன்றிப் பீடத்தின் கற்பனை வேறுவிதமாகவும் கூறப்படும்.

சமஸ்த மார்க்கங்களாலும் நிர்மிக்கப்பட்ட பீடமானது தர்ம ஞான வைராக்ய ஐச்வர்ய மென்னும் நான்கு யுகங்களையே நான்கு பாதங்களாக வுடையது. பூமியை கிழங்காகவும் அவ்வாறே கால தத்துவத்தின் அந்தத்திலிருக்கிற தத்துவத்தை ஊர்த்வ நாளமாகவும், ஐம்பது அக்ஷரங்களி னுற்பத்தியோடு கூடின ஆவரணங்களாற் பிரகாசிக்கப்பட்டதாயும். மாயா தத்வ ஸ்வரூபமாய பெரிய முடிச்சை யுடையதாயும், சுத்த வித்யா பீடத்தையே பெரிய தாமரைப் புஷ்பமாக வுடையதாயும், எட்டு வித்யேச்வர தளத்தை யுடையதாயும், சக்திகளாகிய கேசரங்களாற் பிரகாசிக்கப்பட்டதாயும, இச்சாசத்தி கிரியாசத்தி யாகிற சிவ சத்தித்வயங்களாலாரம்பிக்கப்பட்டதாயும் கர்ணிகாபீஜத்தினால் பிரகாசிக்கப்பட்டதாயும். மாத்ருகாக்ஷர சம்பவமாயு மிருக்கிற பீடத்தை இவ்விதமாக த்யானித்தல் வேண்டும்.

தர்ம முதலானவைகளை நபும்ஸகாக்ஷரங்களினாலேயே கற்பித்தல் வேண்டும்.

கற்பத்தை யுணர்ந்த ஆசிரியர் அநந்தாசனத்தைச் சிருஷ்டிக்கு முன்பாகவும், பத்மசானத்தை யதற்கு முன்பாகவும் கர்ணிகையின் முடிவை ஸப்தஸ்வராந்தத்தினாலும் கற்பிக்க வேண்டும்.

ஓங்காரத்தை ஆதியாகவும் அகாரத்தை முடிவாகவும் விடப்பட்ட நபும்ஸக ஸ்வரங்க ளொன்பதும் வாமா ஜ்யேஷ்டாதி சத்திகளுக்கு க்ரமமாகவும் கிரம மின்மையாகவும் ஒன்பதாகும்.

க காரம் முதல் ஊ காரம் வரை யுள்ள அக்ஷரங்களை இருபத்து நான்கு தாதுக்களாகவும், மகாரம் முதல் ஹகார முடிவாக வுள்ள அக்ஷரங்களை ஒன்பது பீஜங்களாகவும் கற்பித்தல் வேண்டும். அவ்விடத்திலேயே முன்போல் மூன்று மண்டலம் கற்பித்தல் வேண்டும். இவ்வாறு மாத்திருகையினாலுண்டான பீடத்தை யுண்டாக்கிப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

சோம சூரியாக்நி மண்டலத்தி லுண்டாகியும், அக்நி ஸ்தம்பத்திற்குச் சமானமாயும், ஈச்வரதத்வம் வரை முடிவாயுமிருக்கிற சரீரத்தை (மூர்த்தியை) லிங்கத்தின் நாபியில் விந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இருதயத்திற்கு சம்புடமாகிய சத்தியோஜாத மந்திரத்தை மூர்த்தி மந்திரமாக உதாஹரிக்கப் படுகிறது. அவ்வாறே இம் மூலமந்திரமே சாதாக்ய மந்திரமெனச் சொல்லப்படுகிறது.

லிங்கத்தின் சிரசில் வித்யா ஸ்வரூபமாசிய சதாசிவ தேவரை ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சிவலிங்க ஆரோஹணத்திற் பரிசுத்த ஸ்தான ரூபமாயும் பிரபுவாயும் முப்பத்தெட்டுக் கலைகளோடு கூடினதாயும் பஞ்சபிரம்ம அங்க மந்திரங்களாற் செய்யப்பட்ட சரீரத்தை யுடையதாயும் இருக்கிற சதாசிவனுடைய ஸ்வரூபத்தை த்யான நிமித்தம் இவ்விடத்திற் சொல்லப்படுகிறது. சகல சித்திக்காகப் படமுதலானவற்றி லெழுதப்பட்டதையாவது த்யானஞ் செய்யத் தக்கது.

சதாசிவ த்யானம்.

ஐந்து முகங்களை யுடையவராயும், பத்து புஜதண்டங்களை யுடையவராயும், ஸ்படிகத்தினொளி போன்றவராயும், மூன்று கண்களை யுடையவராயும், சாந்தராயும், சந்திரகலையை சிரஸில் தரித்தவராயும், சர்பத்தினுற் கட்டப்பட்ட சிறந்த ஜடையை யுடையவராயும், மந்திர சிம்ஹாசனத்தில் வீற்றிருப்பவராயும், வெண்டாமரைப் புஷ்பத்தின்மேல் இருப்பவராயும், ஹாரம் அரைஞாண் ஒட்டியாணம் குண்டலம், கடுக்கன், தோள்வளை, கங்கணம், போர்வை வஸ்திரங்களோடு கூடினவராயும், பதினாறு வயதுடையவராயும், அழகுள்ளவராயும், மிகவும் பிரசன்னராயும், புன்சிரிப்புடையராயும்,

வலது பக்கத்தில்,	அவ்வாறே இடதுபக்கத்தில்
சூலம்	அபயஹஸ்தம்
கோடாலி	பாசம்
வாள்	மணி
வஜ்ராயுதம்	சர்ப்பம்
அக்நி	அங்குசம்
இவைகளையும்	இவைகளையும்

உடைய சதாசிவ தேவரை த்யாநித்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறன்றி வேறுவிதமாக சொல்லப்படுகிறது.

வலது பக்கத்தில்,	அவ்வாறே இடதுபக்கத்தில்
அநுக்கிரகம்	டமருகம்
அபயம்	சர்ப்பம்
தண்டாயுதம்	ஜபமாலை
சத்தி	கருநெய்தல்
சூலம்	மாதுளம்பழம்

இச்சாஞானக்கிரியா சக்திகளென்னுந் திரிநேத்திரங்களோடு கூடினதாயும் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

சந்திரன் - அவருடைய ஸர்வஞ்ஞத்வ ஸ்வரூபம். பத்தும் கைகள் - பத்துத் திக்குகள். மூவிலைச் சூலம் - முக்குண வடிவம். கோடாலி - சத்தி. வாள் - ஈச்வரருடைய பராக்கிரமம். வஜ்ராயுதம் - பிளக்கப்படாத தன்மை, சங்கார சத்தியாகிய அக்நி - மஹாமாயையின் மேலிருக்கிற பதார்த்தங்களை விளக்குவதும், பாசங்களைப் பஸ்மீகரிப்பதும். கம்பீரவடிவமான சத்தியின் ஸ்வரூபமாகிய நாகம்-யாவும் நியமிப்பது. பாசம் - ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மூன்று பாசங்கள். ஓசையின் ஸ்வரூபமாகிய மணி - மந்திர ரூபத்தை அறிவிப்பது. அபயம் - சமஸ்த உலகங்களையும் காப்பாற்றும் சத்தி. அங்குசம் - தனக்கு அடைய வேண்டுவதையும் அடையப் படுவதையும் உணர்த்துவது. இவ்வாறு பருத்த ஸ்வரூபங்களை யுள்ளதாய் ஆயுதங்கள் நினைக்கப்படுகிறது.

ஈசானம் - நடுவில் படிகம் போன்றது. தற்புருஷம் - கிழக்கில் குங்குமம் போன்றது. அகோரம் - தெற்கில் மைபோன்றது. வாமதேவம் - வடக்கில் குங்குமப்பூப்போன்றது. சத்யோஜாதம் - மேற்கில் சந்திரகிரணம் போன்றது.

கிழக்கு சிரசு - சிங்கத்தின் நாதத்தையுடைய முகத்தை யுடையதாயும், நெற்றியில் மங்களகரமான நேத்திரத்தை யுடையதாயும், புருவமில்லாததாயும், உயர்ந்த நாசி அழகிய கண்ணம் சிரித்த வுதடு இவைகளை யுடையது.

தெற்கு சிரசு - பயங்கரமான வுருவம், மேடு பள்ளமான முகம் கடினமான கோரப் பற்கள், திறந்தவாய், பருத்த மூக்கு, உருண்ட கண், நீட்டி உள்வாங்கு நாக்கு. சர்பாபரணம், கபால மாலை, அக்நி ஜ்வாலை போன்ற சடைகளை குரூரமான சர்ப்பங்களாற் கட்டப்பட்ட மேற் குடுமி இவைகளை யுடையது.

மேற்கு சிரசு - மஞ்சள் நிறமானதும், தெளிவானதும், நல்ல நெற்றி த்ரிநேத்திரம் நல்ல மூக்கு க்ரீடதாரணமும் குண்டலத்தாலலங்கரிக்கப்பட்டதும், அழகிய வண்டுகளினுருவம் போன்ற கேசங்களை யுடையதும். பொன்னாபரணங்களை யுடையதும், நெற்றியிற் றிலகத்தோடு கண்ணாடியிற் பிரதிபலிக்கப்பட்ட தேஜஸையும் வுடையது.

வடக்கு சிரசு - முன் நெற்றியிற் சுருண்டு தொங்குகிற கேசமாகிய சிரோபூஷணம் அழகிய சரீரம் இவைகளை யுடையது

மேலிருக்கும் ஈசான சிரசு - மிகவும் பயங்கரமானதும், குண்டலங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டதும், த்ரிநேத்திரம் பால சந்திர சேகரம் இவைகளை யுடையது.

இவ்வாறு சதாசிவதேவரின் திருமுகங்களை த்யானித்து அவ்வுருவத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

ஆவாஹனம்.

தேஹத்தில் எவ்வாறோ அவ்வாறே ஈச்வரரிடத்தில் மந்திர ந்யாசத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு சத்தி சரீரத்தைக் கற்பித்து அந்தச் சரீரத்தில் மூல காரணமாயும் சிவமாயும் சாச்வதமாயும் சத்யமாயும் சச்சிதாநந்த சுகஸ்வரூபமாயும் சமஸ்த தத்துவங்களுள்ளும் நிறைந்ததாயும் அளவிடப்படாததாயும் உவமான மற்றதாயும் வாச்ய வாசகமற்றதாயும் வாங்மனோதீத கோசரமாயும் மிகவும் நிஷ்களமாயும் உள்ள சிவத்தை சகள ஸ்வரூபத்தில் தெளிவாக த்யானம் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு ஆவாஹனத்தை முன்னே யுடைத்தாகிய மூல மந்த்ரங்களாற் சேர்ப்பதால் விறகை யடைந்த நெருப்பானது எவ்வாறு கடைதல் முதலியவற்றால் தோற்றுகின்றதோ அவ்வாறு மந்திரங்களின் மகிமையாற் பரமசிவமானவர் பக்தியினாற் ப்ரத்யக்ஷமாய்த் தோற்றுகின்றார்.

மனமொருமித்த ஆசிரியர் புஷ்பங்களோடு கூடிய அஞ்சலியை இருதயத்தை யடைந்ததாகச் செய்து பக்தியாற் ப்ராசாத மந்திரத்தைப் படித்துக் கொண்டவராய் நிஷ்கள சிவத்தை த்யானித்தல் வேண்டும். தன் சக்திக் கிருப்பிடமாகிய நாதத்திலும் அவ்வாறு பிந்துவிலும் கிரமமாயு மதிக்கிரமமாயும் தன் சத்தி ப்ரகாசங்களால் அதிக்கிரமிக்கப் பட்டதாகக் கற்பித்து ஆவாஹனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஓ ப்ரபுவே! சர்வஞ்ஞராகிய சிவத்திற்கு ஆவாகித்தலெவ்வண்ணம்? ஆவாகித்தலே ப்ரியமாகுமாகில் ஸர்வவ்யாபகத் தன்மை கெடுகிறது என ருஷிகள் கூற; பரசிவமானவர் கூறுகின்றனர்.

விருக்ஷத்தின் வேர் முதல் முனைவரையிலுள்ள அக்நிக்கு ஸ்பஷ்டமாக வோரிடத்திற் றோற்றுவ தெவ்வாறோ அவ்வாறே வ்யாபருக்கு ஓரிடத்திற் றோற்றுவது பாதிக்கப்பட மாட்டாது. எவ்வாறு தான் நினைத்தபடி தன் சரீரத்தின் வழியாக கமனம் கமனமின்மை யாகுமோ அவ்வாறே சிவத்தின் இஷ்ட ப்ராப்தியும் மந்திரிப்பவரின் பக்திக்குத் தக்கபடி சரீரத்தின் மார்க்கமா யுண்டாகும். சமஸ்தமும் செய்தவராயும் சமஸ்தமு மடைந்தவராயு முள்ள அச் சிவன் சரீரத்தோடு கூடினவராயினும் கூடாதவராயினும் அளவிடப் படாத சத்தியையுடையவ ராகையால் வ்யாபகராயும வியாபகமில்லாதவராயு மிருக்கிறார். இவ்வாறு விந்து ஸ்தானத்தை யடைந்திருக்கிற ஈச்வரரை, கையிற் புஷ்பத்தை யடைந்தவராய் ஸ்மரித்தல் வேண்டும். அந்த த்யானமும் ஜ்யோதி ஸ்வரூபமாகிய ப்ராண நாடியிற் செய்யத்தக்கது. ஆகையால் சிவலிங்கத்தி லிருக்கிற சிவத்தை க்ரஹித்து ஸ்தாபனையால் சரீரத்தில் விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

எந்த சாமர்த்தியத்தால் தன்னுடைய சிவத்தைத் தனக்கு யஜமானத்வம் ஆக்குமோ அந்தச் சத்தியின் ப்ரகாச பாவமான சாந்நித்யம் செய்வது அதன் முத்திரையால் செய்யத்தக்கது. சத்தி சாந்நித்யத்தை பரித்யாகஞ் செய்யாவிடில் பூஜை பலமின்றித் தன்காலமுற்றும் அபலமே செய்யும். பூஜா நிமித்தம் தடைசெய்வது, சிவபெருமானிடத்தும் நிரோதினி சத்தியின் வல்லபமே வென பாவிக்கப் படுகிறதாகும்.

உலகத்திற் சுகசொரூபமான பொருள் எவ்வாறு காப்பாற்றத் தக்கதோ அவ்வாறே அந்தச் சிவத்திற்கு அவகுண்டன முத்திரையால் அவகுண்டனஞ் செய்யத் தக்கது.

எவ்வண்ணம் அக்நி சூரியர் முதலானவர்கள் தத்தம் காந்திகளால் ஸமர்த்தர்களோ அவ்வண்ணமே சமஸ்தத்தையுஞ் செய்தவரான சிவத்தின் ஸ்வரூபமான அங்கமந்திரங்கள் சாமர்த்திய முடையன; ஆதலால் அவ் வங்க மந்திரங்கள் நீக்கற்பால தன்று.

அச் சிவத்திற்கு இருதய மந்திரம் அஸ்தித்வம், சிரோமந்திரம் மேற் குடிமி, சிகா மந்திரம் ஸ்வாதீனம், கவச மந்திரம், காப்பாற்றுதல், அஸ்த்ர மந்திரம் பாவனையைப் போக்கடிக்கும் சக்தி, நேத்ர மந்திரம் சமஸ்த பொருள்களையும் ப்ரகாசிப்பிக்குஞ் சக்தி.

இவ்வாறு அறுகுணத் தன்மை லோகநாயகராகிய பரசிவத்திற்குச் சொல்லப்பட்டது, இவ்விருதய முதலான ஆறங்கமும் தத்தம் நாம மந்திரத்தால் ப்ரயோகிக்கத் தக்கது.

இருதயம் சிரசு சிகை அங்கம் நேத்திரம் கரத்வயம் இவைகளில் அங்கமந்திரங்களை ந்யாசஞ் செய்க. அங்காங்கிகட்கு வேறுகிய ஞானம் அபேத ஞானமாகும்,

சிவபெருமானுக்கு அம்ருத முத்திரையால் அம்ருதீகரித்தல் சொல்லப்பட்டது. அச் சிவபெருமானுக்கு அழகான அங்கத்தை விருத்தி செய்வது உச்சாகமாகும். அன்னம் தனம் இவைகளை, ப்ரயோஜிக்கப்பட்ட மஹா முத்திரையால் செய்தல் வேண்டும். ஆறு அத்வாக்களையே சரீரமாக வுடையவராயும், அநுகூலராயும், சத்தியோடு கூடினவராயும், மிகுந்த ஆனந்தத்தின் சமூகத்தினால் வெண்

மையாகச் செய்யப்பட்ட திக்குகளை முகத்தை யுடையவராயும் இருக்கிற அந்தச் சிவத்தை த்யானித்து பாதங்களில் பாத்யத்தையும், முகங்களில் ஆசமனத்தையும் கொடுத்தல் வேண்டும்.

பாத்யம் இருதய மந்திரத்தால் நமோந்தமாகவும், ஆசமனம் ஸ்வதாந்வமாகவும், அர்க்யம் ஸ்வாஹாந்தமாகவும் அறுகு புஷ்ப முதலானவை வௌஷட் முடிவாகவும் இருதய மத்திரத்தாலேயே கொடுத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு உபசாரத்துடன் பத்து சமஸ்காரங்களையும் செய்து பூஜித்தல் வேண்டும்.

ஸ்நாந முதலானதாயும் விபவத்தை யனுசரித்ததாயும் மிகவும் பெரிதாயும் மிகவும் குறைவாயு மிருக்கிற பூஜையின் உபசாரங்கள் நித்ய பூஜாவிதியில் விதிக்கப்படுகிறது. காம்ய விதியில் மாலை முதலான சமஸ்தமும் முக்யமாகும்.

ஸ்நானம் வஸ்த்ரம் சந்தனம் புஷ்பம் தூபம் தீபம் அவிசு முகவாச கந்த தாம்பூலம் சங்கீதம் நாட்டியம் பூதங்களுக்கு பலியோடு கூடிய ஓமம் நித்யோத்ஸவம் இவை முதலிய சமஸ்தமும் ஐச்வரிய முள்ளவனுயின் சிவபிரானுக்குச் செய்யத் தக்கது. அற்றேல் கேவலம் பலியாவது செய்யத் தக்கது.

சந்தனம் புஷ்பம் தூபம் தீபம் நைவேத்யமாசிய இவை ஐந்தும் பஞ்சோபசாரங்களாகும். தீபம் முடிவிற் செய்யத் தக்கது. பிரதி பிம்பிக்கப்பட்ட கத்தி கண்ணாடி மணி சித்திர முதலானவை ப்ரோக்ஷிக்கத் தக்கவை. அவையல்லாத ஸ்நானத்திற் குறியவைகட்கு ஸ்நாநஞ் செய்து வைக்கத் தக்கது.

தீபம் வரையிலும் அர்ச்சனமாகவும், நைவேத்தியம் வரையிலும் பூஜையாகவும், பலிவரையிலும் சாந்திகர்மமாகவும் சொல்லப்பட்டது.

பூஜை மூவிதமாகும் - அதமா அதமம்.

உதயமும் சாயுங்காலமும் பூஜித்து அவ்வாறே மத்யாந காலத்தில் பூஜையுடன் இரண்டுபடி அமுது நிவேதனமும் செய்தல் வேண்டும். உதய மத்யானங்களில் ஒவ்வோர் விளக்கும் இராத்திரியில் இரண்டு விளக்கும் மிகவுங் குறைந்ததாய் எண்ணி அநுஷ்டிக்கப்படுவது.

அதமத்தில் மத்திமம்.

உதய மத்யானங்களின் அவிசு இரண்டிரண்டுபடி அரிசி யிருத்தல் வேண்டும். உதய சாயந்தரத்திற் பூஜித்தல் வேண்டும். முக்காலங்களிலும் தீபங்கள் நான்கு, சாயங்காலத்தில் அர்க்யத்தோடு பூஜித்தல் வேண்டும்.

அதமம்.

முக்காலங்களிலும் இரண்டிரண்டுபடி அரிசியும், உதய மத்யானங்களில் தீபங்கள் நாலும், சாயரக்ஷையில் தீபங்கள் எட்டு மிருத்தல் வேண்டும். புத்திமான் முக்காலமும் வாத்யத்துடன் பூஜிக்க வேண்டும்.

மத்திமத்தில் அதமம்.

மத்யாநத்தில் ஒரு மரக்கால் அவிசும், உதய சாயந்தரங்களில் இரண்டுபடி அவிசும் தீபங்கள் பன்னிரண்டும் இருத்தல் வேண்டும், ஓ அந்தணர்களே! முக்காலமும் பலியுடன் புஷ்பாகார லிங்கத்தாற் பூஜித்தல் வேண்டும்.

மத்திமத்தில் மத்திமம்.

முக்காலத்திலும் ஒரு மரக்கால் அரிசியும் நாலாங் காலமாகிய அர்த்தராத்திரியில் அதிற்பாதியாகிய நாலுபடி அரிசியும், தீபம் இருபத்துநாலு மாகும்.

மத்திமம்.

முக்காலமும் பலியோடு கூடினதாயும், பலிக் கிரமத்திற் புஷ்பத்தோடு கூடிய அர்க்யமும், சங்கு காளமென்கிறதோடு கூடிய வாத்யத் தொனியோடு மிருத்தல் வேண்டும். நடுப்பகலில் சிவமந்த்ரத்தோடு கூடிய நித்ய ஹோமமும் அநுஷ்டித்தல் வேண்டும்.

உத்தமத்தில் அதமம்.

முக்காலங்களிலும் இரண்டு மரக்கா லரிசியும், அர்த்த ராத்திரியில் ஒரு மரக்காலரிசியும், எழுபது தீபங்களும் இருத்தல் வேண்டும். முக்காலமும் பலியிடுதலும் ஓமித்தலும் வேண்டும். ஆறு காலமும் சமஸ்த வாத்யங்களோடு கூடினதாகக் கோஷிப்பித்தல் வேண்டும்.

உத்தமத்திற்கு ஆறுகாலமாகும். அதற்குக் கால அளவு இல்லை. எவ்விடத்தில் அதமமோ அவ்விடத்தில் முக்காலங்களிலும் இரண்டு மரக்கால் அரிசியாலேயே அவிசு செய்யத் தக்கது. அர்த்த ராத்திரியில் ஒரு மரக்கால் அரிசி. தீபங்கள் நூற்றெட்டு. முக்காலமும் பலியிடுதலும் ஓமஞ் செய்தலும் வேண்டும். இருபத்து நான்கு வாத்தியம் சமஸ்த வாத்யங்களோடு கூடியதாயிருத்தல் வேண்டும். ரூபயௌவன சம்பத்தை யுடைய உருத்திர கணிகைகள் முப்பத்து நான்கு

அல்லது இருபத்து நான்கு, அல்லது பத்தாவது இருத்தல் வேண்டும். அவ்வக் காலங்களுக் கியைந்த ஐந்தாசிரியர்களோடு கூடிய நிருத்தனத்தை மூன்று காலங்களிலும் அநுஷ்டித்தல் வேண்டும்.

உத்தமத்தில் மத்திமம்.

முக்காலங்களிலும் நான்குபடி அவிசு பாயசமுதலிய பண்டங்கள் இரண்டு மரக்கால் அரிசியால் விதியோடு வெவ்வேருகவும், இரண்டு மரக்கால் சுத்தான்னத்தை வெவ்வேருகவும் சமயல் செய்வித்து நிவேதனஞ் செய்தல் வேண்டும். அர்த்த ஜாமத்திற்கு இரண்டு மரக்காலாகும். தீபங்கள் இருநூறு. முக்காலங்களிலும் பலி ஓமம் தூப தீபம் ஐம்பது உருத்திரகணிகைகளோடு கூடின முப்பத்துநான்கு வாத்யம் இவைகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

காலமாவது இரண்டு ஜாமமென்று சொல்லப்பட்டது மூன்று சந்திகளிலும் நிருத்தனத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

உத்தமத்தில் உத்தமம்.

இனி உத்தமோத்தம பக்ஷத்தை யுத்தேசித்து அவிசின் கிரமம் சொல்லப்படுகிறது. பக்குவஞ் செய்யப்பட்ட பாயசம் முதலான பதார்த்தங்கள் வேருகப் பத்துமரக்கால் செய்தல் வேண்டும். அர்த்த ராத்திரியில் அதிற் பாதியாகும் ஐந்நூறு. மூன்று காலமும் பலி, ஓமம் ஐம்பது வாத்யங்களோறு கூடிய முப்பத்திரண்டு உருத்திரகணிகைகள் நிருத்தனஞ் செய்தல் வேண்டும். இவற்றின் காரியம் ஓர் ஜாம அளவாகும். பாயச முதலிய ஐந்து வர்ண அவிசுகள் முறையாக இரண்டு மரக்கால் அரிசியிலாவது அதிற்பாதியிலாவது செய்தல் வேண்டும். இவைகளுள் ஒன்று இரண்டு மூன்றுவிதமாவது; ஸமஸ்தமுமாவது விசேஷமாகும் அவ்வாறன்றி மறுபடியும் ஒரு காலத்திலாவது அவிசைக் கொடுத்தல் வேண்டும். சுத்தான்னம் இரட்டிப்பாக சொல்லப்பட்டது. இது சாதாரணம்.

இவ்வாறு ஒன்பது விதமாக உத்தமோத்தம முதல் அதமாதமம் ஈருக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அபிஷேக விதி.

சந்தன தீர்த்தத்தின் பரிமள வாசிதமுள்ள ஸ்நாந ஜலகும்பத்தை சம்ஹிதா மந்திரத்தினுல் ஜபித்து, புஷ்பத்தால் அர்ச்சித்து தூபமிட்டு சுபகரமாகப் பூஜிக்க வேண்டும். கையந்திரத்தால் பிழியப்பட்டதாயும் புதிதாகவு மிருக்கிற எண்ணெயாலும், பரிமளமாய்க் காய்ச்சப்பட்ட பசுவின் நெய்யாலும் பீடத்தோடு கூடின சிவலிங்கத்தில் லேபித்துப் பின்பு தூபமிடல் வேண்டும். மங்களகரமான மஞ்சட் பொடியோடு கூடின நெல் மாவினுலும் உளுந்தமாவினுலும் தேய்த்துப் பிறகு ஸ்நாநஞ் செய்விக்க வேண்டும். இவ்விடத்தில் நெல்லிக்கனி முதலிய பரிமள திரவியங்களாலும் தேய்த்து ஸ்நானஞ் செய்விக்க. பசுவின் அம்சமான வஜ்ர முதலான கற்களா லிழைக்கப்பட்ட வர்ணமுள்ள மடக்குகளில் வைக்கப்பட்ட மாவுகளாலும் கடுகு உப்பு சேர்ந்த சிறிது சிவந்த சந்தன வெந்நீராலும் அபிஷேகஞ் செய்க. பால் தயிர் நெய் தேன் சர்க்கரை முதலானவைகளால் தன் சக்தியாநுசாரமாக உழக்கிலிருந்து விருத்தி செய்யப்பட்ட, உழக்கு முதல் மரக்கால் முடிவான ப்ரமாணங்களால் அபிஷேகஞ் செய்க. சர்க்கரையில்லாவிடில் கருப்பஞ்சாறு, தேனில்லாவிடில் நெய்யுமாகும். செல்வமுள்ளவன் இவையாவும் குறைவின்றி ஜல தூப முடிவாக அபிஷேகஞ் செய்யக் கடவன். இளநீர் ருசியுள்ள ரசவர்க்கங்கள் புஷ்ப முதலானவைகளாலும், ஸ்வர்ணத்தோடு கூடிய ஜலம் ரத்னத்தோடு கூடிய ஜலம் சந்தன ஜலம் இவைகளாலும் அபிஷேகஞ் செய்க. சூந்ய சிரசாக அபிஷேகம் செய்யற்க.

சுட்டுவிரல் பெருவிரல் சேர்த்து அஸ்த்ர மந்திரத்தால் சிரசிலிருக்கிற புஷ்பத்தை யெடுத்து அவ்வஸ்த்ர மந்திரத்தாலேயே அப்புஷ்பங்களை யவ்விடம்விட்டு வேறிடத்தில் சேர்த்தல் வேண்டும்.

புஷ்பக் குடலை அர்க்ய பாத்ய ஆசமந ஸ்நாந சோதக ப்ரோக்ஷண பாத்திரங்களேழினு ஜலம் நிரப்புதல் வேண்டும்.

தூபத்தை அபிஷேக மொவ்வொன்றினும் மற்ற தீப முதலியவைகளை அவ்வற்றிற் குரிய சமயங்களினு மறிந்து உபயோகித்தல் வேண்டும்.

த்வாரபூஜை அபிஷேகம் சந்த்யாகாலம் இவைகளின் முடிவிலும் நிவேதன காலத்திலும் உத்தமமாகிய திரையிடல் வேண்டும். பிறகு ஸ்தாபிக்கப் பட்ட கலசங்களால் அபிஷேகம் செய்தல் வேண்டும். முச்சந்தனம் அஷ்ட புஷ்பம் சப்த தீர்த்தங்களைச் சேர்த்தல் வேண்டும்.

ஆவாஹனம் அர்க்யம் பாத்யம் ஆசமனம் தூபம் சந்தனம் நைவேத்யம் விஸர்க்க மென்னும் எட்டு சமயங்களினும் புஷ்பம் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும்.

இடது உள்ளங்கையில் தட்டை வைத்துக் கொண்டு சிவலிங்கத்தின் மஸ்தகத்தில் இருக்கும் முன் அர்ச்சித்த புஷ்பத்தை அஸ்த்ர மந்திரத்தால் விசர்ஜனம் செய்து, பரிசுத்தமான கைகளையுடையவனுய் மந்திரத்தோடு கூடிய சங்க முத்திரையால் நனைக்கப்பட்டு அசையாமலிருக்கிற ஜலங்களாற் பரமசிவத்தின் சிரஸில் ஸ்நாநம் செய்வித்தல் வேண்டும்.

கைகளை மேலே சுற்றக் கூடாது. முத்திரைகளை கீழே காட்டக் கூடாது. தளும்பிய ஜலத்தால் திரவியங்களை நனைத்தல் கூடாது.

ஐயசப்தத்தோடு சிவ கும்பத்தையும் சக்தி கலசத்தையும் எடுத்து ஸ்வாமியின் முன் யந்திரிகையின் மேல் வைத்து விந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சந்தனம் புஷ்பம் தூபம் தீபம் அர்க்யம் என்பவைகளைச் சமர்ப்பித்து அந்த விதானங்களை ஆசிரியர் வலது கையினுல் வாங்கி சிவ மந்திரத்தை ஸ்மரித்தவராய் புஷ்பத்தோடு கூடின கூர்ச்சத்தை கலசங்களோடு பிடித்துக் கொண்டு தத்வத்தில் மனதை வைத்தவராய்ச் சிவலிங்கத்தின் சிரஸில் மந்திரத்தை ந்யாசம் செய்தல் வேண்டும். பார்வதியை பரமசிவத்திற் கிடது பாகத்தில் ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

சிவமந்திரத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு சிவ கும்ப ஜலத்தால் சிவத்தை ஸ்நாநம் செய்வித்தல் வேண்டும். நல்ல பரிமள முள்ள நெல்லிக்கனி முதலானவைகளால் அபிஷேகம் அவ்விடத்திற் செய்வித்தல் வேண்டும்.

பீடத்தோடு கூடின சிவலிங்கத்தைச் சந்தன ஜலத்தால் அபிஷேகத்தைச் சேய்து, முகங்களில் ஆசமனத்தைக் கொடுத்து பரிசுத்த வஸ்த்ரத்தால் துடைத்தல் வேண்டும்.

அலங்கார நைவேத்யம்.

வேதிகையோடு கூடின சிவலிங்கத்தைப் பரிமள த்ரவ்யங்களாற் பூசி வெளுப்பான வஸ்திரங்களாலும் அனேகவித த்ரவ்யங்களாலும் மறைத்து அத்தேவரின் பொருட்டு எட்டுவித புஷ்பத்தைக் கொடுத்து பிறகு மந்திரத்தோடு கூடிய அவிசைக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

பயற்றம் பருப்புப் பொங்கலாவது சுத்தான்னமாவது வ்யஞ்சன முதலானவைகளோடு கொடுத்தல் வேண்டும்.

பரிசுத்தமான புஷ்பமாலைகளாலும் கிள்ளுபத்திரங்களாலும் பூஜித்தல் வேண்டும்.

பொன்பட்டங்களோடு கூடிய கிரீடங்கள், பொன்னுலாகிய பத்திரங்கள், பொன் அறுகுமுனைகள், லக்ஷ்மியின் வுருவமமைந்த ஸ்வர்ண புஷ்பங்கள், அர்த்த சந்திர வடிவமமைந்த பொன்னுபரணம் அநேக ஸ்வர்ணபுஷ்பம் என்பவைகளால் அலங்கரித்தல் வேண்டும்.

ஆதிவாரத்தில் மாணிக்கமும், சோமவாரத்தில் முத்தும், மங்களவாரத்தில் பவழமும், புதவாரத்தில் மரகதமும், குருவாரத்தில் புஷ்பராகமும், சுக்கிரவாரத்தில் வஜ்ரமும், சனி வாரத்தில் இந்திர நீலமும் இவ்வாருக சமஸ்தமும் அவ்வவ் வாரங்களுக்குத் தக்கபடி யுபயோகிக்கத் தக்கது. ஆபரணங்களின் விதி இந்தப்படி சம்மதிக்கப் பட்டது.

பிண்டிகையின் ரூபமான தேவியை, சிவத்தியாநம் செய்து கொண்டு ஸ்நாநம் செய்வித்தல்வேண்டும்.

சத்யோஜாத மந்திரத்தால் பாதங்களில் பாத்யத்தையும், சிரோமந்திர முதலியவற்றுல் முகங்களில் ஆசமனமும், முடிவில் சிரரில் அர்க்யத்தையும் கொடுத்தல் வேண்டும்.

பஞ்சகவ்ய முதலான அபிஷேக சமயத்தில் பெருத்த மணியினேசையுடன் உபஸ்தாநத்தோடு கூடினதாயும் தூபத்தை நிவேதிக்க. ஒவ்வொரூவ்ருத்தியின் முடிவில் முக்கியமாய் உபஸ்நாநம் தூபத்தோடு கூடினதாயிருத்தல் வேண்டும்.

உபசாரம்.

மந்த்ரகானம் வீணுநாதம் வேதாத்யயநம் சாஸ்திர பாட முதலானவற்றி லொன்றைச் செய்வித்தல் வேண்டும். பிறகு கௌடபாஷை முதலானவைகளால் கானத்தைத் தூபமுடிவு வரையில் அநுஷ்டிக்க வேண்டும். அதற்குமேல் தமிழ் பாஷையினுடைய அங்கமான கானத்தை நிர்த்தனத்தோடு கூடினதாகவும், அநேக ஸ்வரங்களோடு கூடின ஸமஸ்கிருத பாஷா கானம் அல்லது பதினெண் பாஷா கானத்தையாவது செய்தல் வேண்டும்.

அநேக தேசபேத நாட்டியங்களைச் செய்து புஷ்பமாலை முதலானவைகளால் நாலு பக்கத்திலும் தொங்கவிட்டு அலங்கரித்தல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு புகையில்லாம லெரிகிற நெருப்பினுல் நிறைந்த பாத்திரத்தின் மத்தியில் தூபத்தால் தூபமிடல் வேண்டும். அழகிய ரூபமும் கெம்பீரமான ஓசையுடையதுமான மணியை இடது கையினுல் வாத்யம் செய்துகொண்டு எப்பொழுதும் அஸ்திரமந்திரத்தாற் போடப்பட்ட தூபத்தை உயர வெடுத்து காட்டல் வேண்டும்.

காராம் பசுவின் நெய்யினுல் நிறைந்ததாயும், கற்பூரம், அகரு இவைகளோடு கூடின வர்த்திகளையுடையதாயும்; அணையாத் தீபங்களை யுடையதாயும்; விருத்தாகார தோரணத்தை முன்பாக வுடையதாயும்; த்ரிசூலாகிருதியாகிய தீபங்களை யுடைத்தாயு மிருக்கிற தீப

மாலைகளாலும்; மற்றும் அநேகவித தீபங்களாலும் நான்கு பக்கத்திலும் ப்ரகாசிப்பித்தல் வேண்டும்.

கோதானம் திலதானம் ஸ்வர்ணதானம் பசுக்கட்குப் புல் முதலான தானம் இவைகளை லோகோபகாரமாகச் செய்தல் வேண்டும்;

பிறகு பெரிதாயும் எண்ணெயால் நிறைந்ததுகளாயும் அவியாததுகளாயும் நல்ல வர்த்தியால் தூண்டப்பட்டிருக்கிறதாயுமுள்ள ப்ரகாசிக்கிற தீபங்களால் ஆராத்திரிகத்தைச் செய்யவேண்டும்.

எவ்விதமாய் அவயவமானது விபூதியாற் பூசப்படுமோ அவ்விதமாய்த் திலகவடிவமல்லது திரிபுண்டராகிருதியாகவாவது பூசிப் பிறகு தூப தீப நைவேத்யம் பலியிடுதல் செய்து நடுவே ஆசமநங்கொடுத்து அருகில் நின்று நமஸ்கரித்துப் பின்பு செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

ஆவரண பூஜை.

பின்பு ஆஞ்ஞையுடன் வெளியில் ஆவரணத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

கர்ணிகையில் ஈசான மூர்த்தியையும், கிழக்கிதழில் தத்புருஷ மூர்த்தியையும், தெற்கிதழில் அகோரமூர்த்தியையும், வடக்கிதழில் வாமதேவமூர்த்தியையும், மேற்கிதழில் சத்யோஜாத மூர்த்தியையும் புஷ்ப முதலியவைகளாற் பூஜித்தல்வேண்டும். இவ்விதமாய் ஐந்திதழ்களையும் ஐந்து முகங்களோடு கூடியதாய் விந்யசித்தல் வேண்டும்.

பத்துக் கைகளோடும் சந்திர கிரீடங்களோடும் சிறந்த ஆயுதங்களையுந் தரித்திருக்கிற சதாசிவ ஸ்வரூபங்களை த்யானிக்கத் தக்கது.

ஈசான்யத்தில் நேத்ர மந்திரத்தையும், ஆக்நேயம் ஈசான்யம் நைருதி வாயு வென்னும் நான்கு உபதிக்குகளிலும் இருதயம் சிரோ சிகா கவசம் என்னு மந்திரங்களையும், கிழக்கு முதலாக நான்கு திக்குகளிலும் அஸ்த்ர மந்திரத்தையும் க்ரமந்தவருமற் பூஜிக்க வேண்டும்.

இருதய மந்திரம் சந்த்ரவர்ணம், சிரோமந்திரம் கோரோசனை நிறம், சிகாமந்திரம் மின்னல் நிறம், கவச மந்திரம் நாலு பக்கமும் சூழ்ந்த புகை நிறம், அஸ்த்ர மந்திரம் கபிலநிற மென்றுந் தியானிக்க வேண்டும். நடுவிலுள்ள நேத்திர மந்திரத்தைச் சோதிரூப ப்ரகாசமாகத் தியானித்தல் வேண்டும்,

இம் மந்திர தேவர்கள் யாவரும் ஐந்து முகங்களும் பத்துக் கைகளும் வுடையவர்கள். சந்திரனுலும் அநேக ஆபரணங்களாலும் அநேக மாலைகளாலும் சந்தனத்தாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டவர்கள்;

பதினறு வயதையும் நல்ல ரூபத்தையும் தளராத யௌவனத்தையும் நிர்மலமான முகத்தையும் சாந்தத்தையும் மூன்று நேத்திரத்தையும் ஸ்வஸ்திகாசனத்தையு முடையவர்கள்.

இவர்கள் பரமசிவத்தின் சிரோ மந்திரம் இருதய மந்திரம் முதலானவைகளால் வரவழைக்கத் தக்கவர்கள். இவர்களை இவ்வாறு பூஜிக்காவிடின், ஆசிரியர் ஈசானதிக்கில் நேத்ரமந்திர ஸ்வரூபமான ஈசான மந்திரத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு பரமசிவத்திற்கு நான்கு பக்கத்தினும் கர்ப்பக்ரஹ ப்ராகாரத்தைப் பூஜித்தல்வேண்டும். அன்றியும் இவ்விடத்து வாம முதலான நவசக்திகள் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்.

பரமசிவத்தின் மடியில் வீற்றிருக்கிற மனோன்மனி யென்னும் ஆதிசக்தியைப் பூஜித்தல் வேண்டும். இந்த ஆவாஹன முதலிய சமஸ்தங்களையும் அதனதன் மந்திரங்களால் முறையாகப் பூஜித்தல் வேண்டும். இவைகட்கு அவகுண்டனம் அமிருதீகரணமின்றி ஆறுவித ஸம்ஸ்காரமெ பண்டிதர்களால் வெவ்வேருக ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது.

ஸ்நபனமும் தீபங்களினேற்பாடும் அங்கபாவத்தைக்கட்டுவது; வேறன்று.

இரண்டாவது ஆவரண பூஜை.

இரண்டாம் ஆவரணத்தில் அநந்தாதி வித்யேசுரர்கள் முறையாகப் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள். அநந்தர் சூக்ஷ்மர் சிவோத்தமர் ஏகநேத்ரர் திரிமூர்த்தி ஸ்ரீகண்டர் சிகண்டி இந்த தேவர்கள் நான்கு முகமுள்ளவர்கள்; பரமசிவம்போல் பத்து புஜங்களை யுடையவர்கள்; அர்த்த சந்திரனைச் சிரசி லுடையவர்கள்; சாந்தர்கள்; தாமரச புஷ்பத்தி லிருப்பவர்கள்; நானுவிதமான ஆயுதங்களை யுடையவர்கள்; கத்தி கேடயம் வில் பாணம் கமண்டலம் ஜபமாலை சூலம் தாமரச புஷ்பம் வரம் அபயம் இவைகளோடு கூடின கைகளையுடையவர்கள்; பூணூல்களை யுடையவர்கள்; ப்ரளயகாலச் சூரியர்களுக்குச் சமானமானவர்கள்; சிருஷ்டியில் பரமசிவத்தால் ஏவப்பட்டவர்கள்.

அநந்தர் கிழக்கு, சூக்ஷ்மர் தெற்கு, சிவோத்தமர் மேற்கு, ஏகநேத்ரர் வடக்கு, ஏக ருத்ரர் ஈசானம், திரிமூர்த்தி ஆக்நேயம், ஸ்ரீகண்டர் நிருதி; சிகண்டி வாயு என்னும் திக்குகளில் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்

மூன்றாவது ஆவரண பூஜை.

மூன்ருவது ஆவரணத்தில் பிரதமகணேசுரர்கள் குபேர திக்கு முதலாக வரிசையாய்ப் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்.

வடக்கில் – சிங்கவாகனத்தையும், மூன்று கண்களையும், மஞ்சள் நிறத்தையும் கண்ணாடியை உத்வகித்துக் கொண்டு மிருக்கிற அம்பிகையைப் பூஜிக்க.

ஈசானத்தில் – சுத்தமான வைடூர்ய நிறமும், உக்ரமும், புலித் தோலும், மூன்று கண்களும், சூலதண்ட கோடாலி வரம், அபயம் இவைகளைக் கையிலுடையவரும், அர்த்த சந்த்ரன் சர்பம் இவைகளால் பூஷிக்கப்பட்டவருமான சண்டேசரைப் பூஜிக்க.

கிழக்கில் – பத்மராகத்திற் கொப்பான காந்தி ; முக்கன் ; கையிற் சூலம் ; நாகயஞ்ஞோபவீதம் இவைகளையுடைவராயும், சாந்தராயு மிருக்கிற நந்தியைப் பூஜிக்க.

ஆக்நேயத்தில் – பச்சை நிறம், கையிற் சூலம், முக்கண், நாக யஞ்ஞோபவீதம் இவைகளையுடைய ருத்ர சம்பந்தமான மஹா காளரைப் பூஜிக்க.

தெற்கில் – குள்ளமான வுருவம், யானை முகம், தன்னுடைய தந்தத்தைப் பிடித்தகை, கும்பச்சிரம், முறம் போன்ற காதுகள், மூன்று ஒட்டைச்சாண் பிரமாணமுள்ள மிருதுவான தும்பிக்கை, லட்டுபக்ஷணம், கோடாலி, ஜபமாலை யிவைகளையுடைய கைகள், மூன்று கண்கள், தாமரைப் பூவின் இலை நிறம் இவைகளையுடைய விநாயகரைப் பூஜிக்க.

தென்மேற்கில் – ருஷப வடிவம், முக்கண், குருக்கத்தி சந்திரன் பனி யிவைகளைப் போன்ற நிறம், சமஸ்த ஆதாரபூதத்தன்மை, தர்மாத்ம வடிவம் என்னும் இவைகளை யுடைய இடப தேவரைப் பூஜிக்க.

மேற்கில் – மாமிச மில்லாத சரீரமும், வெண்ணிறமும் உள்ள ப்ருங்கியைப் பூஜிக்க.

வாயுவில் – ஆறுமுகம், இளமைப் பருவம், பன்னிரண்டு கண்கள், பன்னிரண்டு புஜங்கள், சக்தி மணி கேடயம் தாமரைப்பூ பல்லவம் கோழி தண்டம் வரம் அபயம் வில் பாணம் பெரிய கோடாலி என்பவைகளை யுடைய சுப்பிரமணியரைப் பூஜிக்க.

சம்பத்தின் பொருட்டு ஒரு முகம் இரண்டு கைகள் அல்லது நான்கு கைகளோடு சக்திவேல் கோழி வரம் அபயம் இவைகளோடு கூடியவராகவும், பவளம் போன்ற காந்தியை யுடைய அந்தச் சுப்பிரமணியர் பலாபேக்ஷிகளால் பூஜிக்கத்தக்கவராக ஆகின்றார்.

இவ்வாறன்றி வேறுவிதமாயும் கணேச்வரர்கள் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள். தேவி, சண்டேச்வரர், மஹாகாளர், இடபம், நந்திகேச்வரர், கணேசர், ப்ருங்கி, சுப்பிரமணியர் இவர்களை பத்மராகத்தோடு சமமான காந்தியை யுடையவர்களாகப் பூஜிக்க.

நான்காவது ஆவரண பூஜை.

நான்கா மாவரணத்தில் தத்தம் திக்குகளை யடைந்திருக்கிற திக்கு பாலகர்களை முறையே பூஜித்தல் வேண்டும்.

கிழக்கில் – ஐராவத வாகனம், மஞ்சள் நிறம், வஜ்ராயுதம், ஆயிரங் கண்கள் என்னு மிவைகளையுடைய தேவேந்திரனைப் பூஜிக்க.

தென்கிழக்கில் – ஒளி வீசுகிற மாலை, சத்தியாயுதம், ஆட்டுக்கிடா வாகனம் என்னு மிவைகளையுடைய அக்நி தேவனைப் பூஜிக்க.

தெற்கில் – எருமைக்கடா வாகனம், கறுத்த நிறம், கையிற் றண்டம என்னு மிவைகளையுடைய யமனைப் பூஜிக்க.

தென் மேற்கில் – கறுத்த நிறம், கையிற் கதை, நரவாஹனம் (பல்லக்கு) என்று மிவைகளையுடைய நிருதியைப் பூஜிக்க.

மேற்கில் – வெண்ணிறம், முதலை வாகனம், கையிற் பாசம் என்னு மிவைகளை யுடைய வருணனைப் பூஜிக்க.

வாயு திக்கில் – சித்திர வர்ணம், கையில் த்வஜம், மான் வாகனம் இவைகளை யுடைய வாயுவைப் பூஜிக்க,

வடக்கில் – மஞ்சள் நிறம், கையிற் கத்தி, குதிரை வாகனம் என்று மிவைகளையுடைய குபேரனைப் பூஜிக்க.

ஈசானத்தில் – கோரோசனை வர்ணம் (கபிலவர்ணம்), கையிற் சூலம், ருஷப வாகனம், முக்கண், தெளிவான திருமுகம், சந்தோஷப் பார்வை என்னு மிவைகளையுடைய ஈசானமூர்த்தியைப் பூஜிக்க,

கீழே பூமியில் – (கிழக்கிற்கும் ஈசானத்திற்கும் இடையே) கறுத்த நிறம், கருடவாகனம், கையிற் சக்கரம் என்னு மிவைகளை யுடைய திருமாலைப் பூஜிக்க.

மேலே ஆகாயத்தில் – (நிருதிக்கும் மேற்கிற்குப் இடையே) சிவந்த நிறம், அன்னவாகனம், கையிற்றாமரையு முடைய ப்ரம்மாவைப் பூஜிக்க. தத்தம் நாம முதலிய அக்கரங்களால் இவர்கள் யாவரும் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்.

ஐந்தாம் ஆவரணப் பூஜை.

ஐந்தா மாவரணத்தில் அஸ்திர சமுகங்களைச் சாத்திரவிதிப் படிப் பூஜிக்க வேண்டும்.

கிழக்கில் – மஞ்சள் நிறம் அறுகோண வஜ்ராயுதம்,
ஆக்நேயத்தில் – மிகவும் சிவந்த நிறமுள்ள சத்தியாயுதம்,

தெற்கில் – கறுத்த நிறமுள்ள தண்டம்,

தென்மேற்கில் – கறுத்த நிறமுள்ள கத்தி,

மேற்கில் – வெளுத்த நிறமுள்ள பாசம்,

வாயுவில் – சித்திர த்வஜம்,

வடக்கில் – பொன்னிறமான கதாயுதம்,

ஈசானத்தில் – ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற சூலாயுதம்,

அடியில் – சூரியனைப் போன்ற காந்தியை யுடைய சக்ராயுதம்,

மேற்பாகத்தில் – வெண்டாமரைப் பூ இவைகளை முறையே ஜிக்க. இவ்வாறு பஞ்சாவரண பூஜையானது சுருக்கமாகச் சால்லப்பட்டது.

ஏகாவரணமானது அங்கமந்திரங்களாலும் பஞ்ச ப்ரம்ம மந்தி ங்களாலும் பூஜிக்கவேண்டும். அற்றேல் தனியே அங்கமந்திரம் ல்லது தனியே பஞ்ச ப்ரம்ம மந்திரம்; அல்லது பஞ்சப் பிரும்மாங்க ன்னும் இரண்டுஞ் சேர்ந்த மந்திரம் என்பவைகளாலும், லோக லகர்கள் அஸ்திரங்கள்; அல்லது அஸ்திரங்களோடு சேர்ந்திருக் ற லோகபாலகர்கள் என்னும் ஆவரணத் திரயம் பூஜித்தல் வண்டும்.

பிறகு பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரம் அங்கமந்திரம் அஷ்ட வித்யேசர் காதச ருத்ரர் இவர்களை சந்தனம் முதலானவைகளால் உள் வரணக் கிரமமாகப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

வெளியாவரணப் பூஜையைப் பரிவார தேவதையின் பூஜா தியில் புத்திமான் அறிகிருர்கள்.

இவ்வாறு ஆவரணத்தைப் பூஜித்து உத்தமமான நைவேத் த்தைக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

நைவேத்யம்.

நைவேத்யம் ஐந்துமுகங்களிலும் கொடுத்தல் வேண்டும், அவ் றன்றி மேல்முகத்திலும் கொடுக்கலாம். சமஸ்த அங்கங்களுக்கும் நவெத்யம் முன்னிற் பாயதிளவாக வேருனதாகும். ப்ரத்யேக த்திரங்கள் கிடைக்குமானுல் அவிசைத் தனித்தனியே பாகஞ் சய்யத் தக்கது. அவ்வாறு ப்ரத்யேக பாத்திரங்க ளில்லாவிடின் பரி த்தமான ஏக பாத்திரத்தில் சமைத்த அன்னத்தைத் தனித்தனியே வத்தல் வேண்டும்.

த்வாரபாலகர் முதல் வெளியாவரணத்தி லிருக்கிற தேவதை ட்கு, வேவ்வேருக சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளால் பூஜிக்க வண்டு மென்று விதிக்கப்படுகிறது.

பலி ஹோம தாம்பூலம்.

பூத முதலான கணங்களின் பொருட்டு பலியைக் கொடுத்துப் பிறகு மந்திர பூர்வமான நைவேத்யம் சொடுக்கவேண்டும். அதன் முடிவில் மறுபடியும் உள்ளாவரணத்தை யடைந்து நிந்ய ஹோமம் செய்யத்தக்கது. பிறகு ஹஸ்த ப்ரக்ஷாளன பூர்வமாக ஆசமனத்தைக் கொடுத்து, தேவர்கட்குத் தகுதியும் முகப்பழக்கமுமான தாம்பூலத் தையும் கொடுக்கவேண்டும்.

உபசாரம்.

அப்பொழுது ஸ்ரீமத் பஞ்சமஹா சப்தம் கண்ணுடி கொடை விசிறி வெண்சாமரங்களாலும், பாட்டு நிருத்தம் ஜபம் தோத்திரங் களாலும் அந்தச் சிவபெருமானை சந்தோஷிப்பித்தல் வேண்டும்.

பவித்ரம்

சந்தோஷமுள்ள உமையவளோடு வீற்றிருப்பவராயும், சக்தி ஸ்வரூபராயுமுள்ள சதாசிவரை த்யானித்து அவர் சிரஸில், கர்மங் களைப் பூர்த்தி செய்வதான பவித்திரத்தைச் சாற்றல் வேண்டும்.

எந்தக் காரணத்தால் நாடோறும் மனோவாக்குக் காயங்களா லுண்டாகிற பாவத்தினுல் விழுகின்ற நரகத்தினின்றும் காப்பாற்று கிறதோ அந்தக் காரணத்தால் பவித்திரம் என்றும் பெயரை யுடையது.

ப்ராசாத மந்திரோச்சாரணம்.

யாவும் சம்பூரணமாகும் பொருட்டு முதலிற் சகலத்திற்கும் முடி வான பரமீகரணத்தை (மூலமந்திரத்துடன் பஞ்ச ப்ரம்ம மந்திரங் களை) யுச்சரித்துப் பிறகு ப்ராசாத மந்திரத்தை முன்போல் ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஜபம்.

புத்திமானுனவன் முன்னமே ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட முத்திரையால், இன்னது இன்ன பிரயோஜனம் கொடுத்தல் வேண்டு மென்று பிரார்த்தித்து ஜபமாலையால் ஜபித்தல் வேண்டும்.

யாது காரணத்தால் ருத்ர நேத்ரங்கட்குச் சமானமாகிய ருத்தி ராக்ஷங்களுக்குக் கட்டுக் கட்டப்படுகிறதோ அந்தக் காரணத்தாலும், காணப்பட்டதும் காணப்படாததுமான பலனை யடைவிப்பதாலும் ருத்திராக்ஷ ஜபமாலை யென்று சொல்லப்படுகிறது. சிவதீர்த்தத்தால் நன்ருகச் சுத்தி செய்யப்பட்ட அந்த ஜபமாலையானது நூற்றெட்டு

அல்லது ஐம்பத்து நான்கு அல்லது இருபத்தேழினுலாவது செய்யத் தக்கது.

இச்சிக்கப்படுகின்ற, நடுவிரல் பவித்ரவிரல் பெருவிரல்களால் (ருத்ராக்ஷத்தை) நடத்துவதால் உத்தமமாகிய சித்தியும்; பெருவிரல் சுட்டுவிரல் சம்பந்தத்தால் மத்திமமாகிய சித்தியும், சிறுவிரல் பெருவிரல்களுடைய சம்பந்தத்தால் அதமமாகிய சித்தியும் கூறப்படுகிறது.

மூலமந்திரத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கு ஜபம் பஞ்சப்ரம்ம அங்க மந்திரங்களின் ஜபம் புத்திமானுல் செய்யத்தக்கது.

புத்திமானுனவன், ஆலச்யம் விபரமின்மை ஒருவரிடத்திருந்தும் நேரே யடையாமை சீக்கிரமின்மை மனப்ராந்தியால் கணக்கிடப்படாமை யாகிய ஜபத்தை நித்யகர்ம முதலிய சகல கர்மங்களிலும் செய்யப்படாது.

நித்யகர்ம முதலிய கர்மபேதத்தாற் சொல்லப்பட்ட ஜபத்தைச் செய்து தீவேதனம் செய்தல் வேண்டும்.

பிரார்த்தனே.

ஆசாரியரானவர் சாதிக்கத்தக்க காரியத்தின் முடிவிற்காகவும், மற்ற ஜன விருத்திக்காகவும் மூன்று உள்ளங்கை ஜலத்தினுல் புஷ்ப தர்ப்ப முதலானவற்ருேடு–

“ரகஸ்யம் அதிரஹஸ்யம் முதலிய மந்திர தத்துவங்களனைத்தையுங் காப்பவர் நீரே; ஆகையால் தேவரீர் அனைத்தையுங் காக்கின்றமைப்பற்றி எம்முடைய ஜபத்தையும் ஏற்றருளல் வேண்டும். எந்தச் ஜெபமானது உம்மிடத்தில் இருக்கின்றதோ அந்தச் ஜெபத்தைக் கொண்டு உம்முடைய பிரசாதத்தால் எங்களுக்குப் போக மோக்ஷங்கள் சித்திக்கவே செய்யும், ஆகையால் அடியேனிடத்திற் கிருபை வைத்து ஜெபத்தை ஏற்ற்ருளல் வேண்டும்.” என்றும்,

“ஹே சங்கரனே! சிவபதத்தி லிருக்கும் என்னுடை புண்ணிய ரூபமான கன்மத்தைக் காப்பாற்றும்; பாவரூபமான கன்மத்தை நாசஞ் செய்யும்” என்றும் பிரார்த்திக்க.

பின்னர், “பலன் தருபவன் சிவனே பலனை யனுபவிப்பவன் சிவனே, எல்லா ஜெகத்துக்களும் சிவனே, பூஜிப்பவன் சிவனே, இவ்வாறு சிவன் எல்லாமா யிருத்தலால் நான் சிவமாயிருக்கின்றேன்” என்று இவ்வாறு தியானித்து தனது ஆன்மாவையும் ஜெபத்தையும் பூஜையையும் பக்தியுடன் நிவேதித்தல் வேண்டும்.

அநேகவித தோத்திரங்களால் அடிக்கடி தோத்திரஞ் செய்து நமஸ்கரித்து ஹோமம் செய்கிற கிரஹத்தில் நித்ய சிவாக்நியில் நித்யமாகிய அக்நிகார்யத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

நித்யஹோமம்.

யாகசாலையின் ஆக்னேய குண்டத்தில் அக்நிகார்யமானது வரிசையாகச் செய்யத்தக்கது.

உத்ஸவம்.

நித்யோத்சவத்தையும் அதன் பிறகு தாண்டவோத்சவத்தையுஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு சிவலிங்கத்தை யர்ச்சித்துச் சந்தனம் புஷ்பம் முதலானவைகளால் முறையே பராங்முகார்க்யங் கொடுத்து மஹாமுத்திரையுங் காண்பித்தல் வேண்டும்.

அஸ்திரமந்திரத்தால் சங்கார முத்திரை காட்டி ஆவரணங்களிலிருந்து தேவர்களை யெழுப்பி மூர்த்தி மந்திரத்தால் அவ்வ மூர்த்திகளை யடைந்தவர்களாகச் செய்தல் வேண்டும்.

தியானம்.

சாதகரஹிதமாயும் சகளோபாதியிலிருந்து விடப்பட்டதாயும் எவ்வாறு நிஷ்களத்தை யடைந்திருக்குமோ அவ்வாறே இருதய மந்திரத்தை யநுசரித்திருக்கிற மூலமந்திரத்தை யுச்சரித்து இருதயத்திற் சிவத்துடன் பேதமற்றிருப்பதாய் த்யானித்தல் வேண்டும்.

விஸர்ஜனம்

தன் குரு மூலமாகப் பெற்ற சல லிங்க பிம்பங்களில் பூஜை முடிந்தபாவனையின் பேரில் க்ஷமஸ்வ என்றும் முன்போல பெற்ற க்ஷணிகலிங்கங்கள் (உருத்ராக்ஷம் நீங்கியது) மறுதினம் பூஜைக்கு வேறு வைத்துக்கொள்ளவேண்டியதால் பராங்முகார்க்யம் கொடுத்தல்; ருத்ராக்ஷத்தை தீர்த்தத்தால் சுத்தி செய்து மறுபடியு மெடுத்துக் கொள்ளல்.

சண்டேச பூஜை.

ஈசானத்தில் சண்டேசரை சந்தனபுஷ்பம் முதலானவைகளால் முறையே யஜித்து அவர் பொருட்டு சிவ நிர்மால்யம் சகலமும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் பின் கைகளில் மும்முறை கொட்டி சிவபூஜா பலனைத் தருமாறும் வேண்டவும்.

பரமசிவத்தின் கோபாம்சமான சண்டேசரை சிலர் சிவலிங்க மூர்த்தத்தில் இருப்பவரென்றும் பிண்டிகையி லிருப்பவரென்றும் அவ்வாறன்றி ஈசான திக்கில் பீடத்தி லிருப்பவரென்றும் வெளியிலிருப்பவரென்றும் அவ்வாறன்றி சண்டேச கிரகத்தி லிருப்பவரென்றும் கூறுவர்.

நிர்மால்யம்

நைவேத்யம் சந்தனம் புஷ்பம் முதலாகிய நீடித்த காலமாயுள்ள பொருள், அனுபவிக்கப்பட்ட மாலை இவைகள் நிர்மால்யம் என்று கூறப்படும்.

மிருத்மயமான லிங்கத்திலிருக்கின்ற தூளியும் சிவபெருமானாற் புசித்து விடப்பட்டதும் சண்டேசரால் புசிக்கத் தக்கதுமான வஸ்து எதுவோ அதையும் பெற விரும்பப்படாது; அதை முயற்சியுடன் விடத்தக்கது.

மண்டபாதிகளின் மேல் கட்டுகிற விதானம் குடை புஷ்ப மாலை முதலானவையும், வஸ்திரம் ஆபரணம் வாஹனம் இவைகளும் பசு பூமி பொன் வாஸம் முதலியனவும், அவ்வஸ்துக்களில் வேறாகிய த்ரவ்யமும், சிவபெருமான் பொருட்டு நிவேதனம் செய்யப்பட்டதெல்லாம் சிவசொத் தென்று சொல்லப்படும்.

சிவ சொத்தாவது, சண்டேசர் புசித்த நிர்மால்யமாவது தனது உபயோகத்திற்காக உபயோகித்தல் கூடாது. முன்கூறிய மேற்கட்டி மாலை முதலியவைகளைப் பரிசிப்பதும், தூபவாசனையை மோப்பதும் குற்றமாக. அவ்வாறே சிவத்தின் தீபங்களைத் தூண்டல் முதலானதுங் குற்றமாகாது.

சமாதி.

போகாபேக்ஷையின்றிச் சிவலிங்க பூஜையினீங்கி முன்போல் தத்வமந்த்ர சோதனை செய்து, ப்ரணவ சோரூபாகார சிவத்தை யோக பீடத்தில் ந்யாசம் செய்து பவித்ர மந்திரங்களால் சகளீகரித்துச் சிவ காயத்ரியால் உபாசித்தல் வேண்டும.

போகாங்கம்

பின்பு போகநிமித்தம் சக்தியானுசாரமாய்ப் புஷ்பமுதானவைகளால் அலங்கரித்து வேதிகையோடு கூடிய சிவலிங்கத்தை. எனது குற்றங்களைப் பொறுத்தருள்க வெனப் பிரார்த்தித்தல் வேண்டும்.

அர்க்ய முதலிய பாத்ரங்களை யலம்பிப் பலகை முதலிய பீடத்தில் வைத்தல் வேண்டும். கர்ப்ப க்ரஹத்தை முறை பசுவின்

சாணத்தி னுண்டையால் மெழுகி அந்த க்ரஹத்திற்கு வெளியில் நிர்மால்ய விசர்ஜன பாத்திரத்தில் சண்டர் புசித்த நிர்மால்யத்தையும் போடல் வேண்டும்.

அபிஷே தீர்த்தம் பால் தயிர் முதலானவைகள் நாபிக்கு மேலும் கீழும் சிந்தப்பட்டால் ஸ்நாநஞ் செய்க. அல்லது அலம்புதலாவது செய்தல் வேண்டும்.

நழுவுதல் தவறிப் போதல் இவற்றின் சுத்திக்காக, அந்தக்காரண சுத்தியுடன் ஆசமனஞ் செய்து பரமசிவத்தை நமஸ்கரித்து ஸம்ஹிதா மந்திரத்தை யுச்சரித்தல் வேண்டும்.

பின்பு யாகசாலையி லிருக்கும் சலலிங்கத்தினும் ம்ருத் லிங்கத்தினும் பூஜையை உபசங்காரம் செய்தல் வேண்டும். பசுவின் சாணத்தின் முன்றுண்டையால் கை கால்களைச் சுத்திசெய்து பிறகு விதிப்படி ஆசமனஞ் செய்து பூமியில் தண்டாகாரமாய் விழுந்து நமஸ்கரித்து ஸ்வாமீ எனது குற்றங்களைப் பொறுத்தருளல் வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தல் வேண்டும்.

நான்காவது அர்சனாவிதி படலம் முற்றிற்று.

—:※:—

குறிப்பு :—

பக்கம்-௧௫௩ வரி-12ல் "த்வாரத்தில் எழுகு லிங்கத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும். பரிவாரத்திற் சிவலிங்கத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்." என்பதை "த்வாரத்தில் உலோகத்தினுலான அல்லது சிலையினுலான பரிவாரத்தை பூஜித்தல் வேண்டும்." என்று திருத்தி வாசிக்க.

— :: —

|| सुवर्णनाडीविधिपटलः ||

सुवर्णनाडिकां वक्ष्ये सन्ध्यालक्षणपूर्वकम् ।
नक्षत्रोदयमारभ्य यावत्तु नक्षत्रोदयः ॥

[illegible]

घटिकाषष्ट्यहोरात्रमुच्यते ।
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கஷு யெ ஒ ஹிஷெகாயல்ம் வாரி ஸம்ஸாரவாரி யக !
ஸாராதி நவஹாராணும் நவஷிஜெZயஜாயஜெ ॥

ஸகஸாரவி வ்ருஷு தா ஜெஜொZக்ருநவஸம்வ்ருயா ।
கஷ த்ரொஜெண ரயாஜீவல்ா திமாடிஜெண
ஷ்ரிமாடிஜெணஷூா வா ॥

ஷூயஹ் வாணஷிஜாதள வ்ரொகெஷ஡ிக்கும் ஹி வாஹிதழு
ஸாஜெ நாதக வூஜாணம் ஸ்யா ஊாதாயெல் ஹி யஜெஹயா ॥

வணஜ்ஜதம் வணுமவ்ம் கூமா ஆவா கவரொதகழு ।
ஸவ நாயல்ாய கயிதவூஜாஜெண ந வுகஷு யெக ॥

ஸளவணல் ஜ஡ிணல்ஸ஡ிஜெ த்ராஷம் காவல்ாவொZய
ஊகடிஷகழு ।
ஜெவாஜகாவொஜெடு ந வூஜாஜெண ந ஸஜநீதழு ॥ ௨௫

ஜெவாஜு ஜாதஜம் வ்ராகும் ஜயூஜம் கூளஜிஜாவூஜெ ।
காவல்ாஸதஜாஜம் வஷூம் கயஜம் வஸிகீதில்தழு ॥

கக ல்ஹஷுாயதம் வாZய விஷுாரம் ஸ்ராக திஹஷுகழு ।
ஜஜெநாரஜெ ஸாகூம் விஸிஷ்டம் வஷுஜாவூஜெ ॥

விஷுாரஷ மணா யாஜம் ஸஜமத ஸஜகஷணழு ।
க்ருவாஷணாஜிதழுணு கொமவிஜணு வஜல்யெக ॥

வஷுஜெவம் வியஜதி ம்யஹீயாதவயொமியக ।
காகஜ ஞுநூ ந ந஡ிவல்ா ஸிஜாயெல்ாZஸீரக ஜயா ॥

திஜெஜெ நவ ஸஜாயாக வாத்யம் யஜெஹாதஜம் ஜஜெக ।
ஸிஜாயெல்ா ஸீரக ந஡ிவல்ாயாகும் ஜயூஜ ஜாவூஜெ ॥ ௩௦

உஸீரம்வஜுஜெநாஜெவதம் கயஜம் வாஜ்ஜாவூஜெ
ஸஜாஜவஜுகவல்஡ிர வராஜதுடிபிஸம்யாதழு ॥

க்ருவ க்ருவஜநீயாயல் ஜாஸீராஜய வஜுஜெநெ: ।
ஹஜதுயஜு கவல்஡ிர ஜ ாடிவத்தும் ஜிஜெஜாதஜா: ॥

க்ருவாஜெதா வூயொகவூ ஜெஜொஸீரயாதஜா வா ।
க்ருவ: கூீரகாமாமூாணி யவஸிஜாயல் தணூஜெஜெ: ॥

திஜெஜெ வீ்ஹி ஸஜாயாகும் கவல்ஜ ஜஷாஜுஜாவூஜெத ।
க்ருவ: கூீரகாமாமூாணி தணூஜாஸூஜநஹீயா: ॥

கவெல்ாZஷாஜு ஊதி வெரகொா யஜெவ ஷூஸிஜாயல்ஜெக
ஷூஹ ।
தணூஜ வீ்ஹிஸிஜாயல் திஜொதக ஜயாவிவா ॥ ௩௫

கவல்ம் வாஷூஜஜொஜெவத ஜயவா ஸஜஷாஹுதழு ।
வஜுநஜுமாஜெணுவ காகஜம் மஸஜாவூஜெ ।

ஸகம் அயதுயம் வாZவி வவல்஡ிரொண வதாஷயழு
காஸீரமஸ கவல்஡ிரவஜுஜெநவல்ா வூகஷு யெக ॥

வூஜெதூகம் நிஷஜாதும் வா தஜயல்ம் வா தஜயல்கழு ।
உதஜொதஜஷிஜாதா வா ஹஜாதி ஹஜாவயி ॥

கதீவ ஹஜஹீநாநாம யதாஜாஹம் வூஜாணத: ।
ஸவம் வாஜ்ாதி வஷூ஡ிநம் வூஜாணம் வஸிகீதில்தழு ॥

வாஷாணாம் ஜகஷணம் வகெஷு ஸஜாஸாநூநிவாஜுவா: ।
ஷூஜவஜஜு வாஜாமம் மவஷூஜு ஜஜுகா ॥ ௪௦

ஈஜூாவதல்ம் ஸ்ரீயாவதல்ம் ஜஜாம பஹூகணில்கா ।
திகணீல்காமவம் ஜாதீ ஜகஜீஸுவகாஜஜய ॥

வா - ஹஜ

ஶ்வேதார்கம் ராஜதீ த்ரோண: ஸதவீ ஶ்வேதமோஹ்யகம் ।
விஷ்ணுக்ராந்தீ ச கௌஸும்பம் 1 ஸஹஸ்ராஹ்வமஹதீ ச ஸா ॥

ப்ராஹ்மீ சம்பகபுஷ்பம் ச கரவீரமஶோககம் ।
ஹாரிகா ஶதபத்ரம் ச உந்மத்தம் கௌஶபுஷ்பகம் ॥

ஏதாநி ஶ்வேதபுஷ்பாணி மாதவ்யா மாதவீ ச ஸா ஜாதி: ।
ரக்தபத்மம் பலாஶம் ச ரக்தோத்பலம் ச பாடலீ ॥

ஜபாகுஸுமம் சைவ பாடலீகுஸுமம் ப்ருஹதீ கரவீரகம் ।
ப்ராஹ்மீ ச ரக்தமந்தாரம் பத்மகம் சைவ ஜாதிகா ॥ ௪௯

கிம்ஶுகம் தக்ஷகம் ரக்தாந்யேதாநி நித்யஶ: ।
ஶோணகம் கர்ணிகாரம் ச சம்பகம் ஹேம யூதிகா ॥

க்ருஷ்ணமல்லீ கோரண்டம் 2 ஶேஷம் கிரிகர்ணிகா ।
ஏதாநி பீதபுஷ்பாணி க்ருஷ்ணே நீலோத்பலம் ததா ॥

பில்வபத்ரம் ச மருவம் ச ஸஹாஸஹா ச பாதகீ ।
அபாமார்கம் குஶா தூர்வாங்குரா: பத்மிநீ ஶமீ ததா ॥

தாமலீ சம்பகோ நாக: ஜம்பூகோ நாகநந்திகா ।
ஏகபத்ராரவிந்தம் ச விஷ்ணுக்ராந்தீ ததைவ ச ॥

ஸஹகாரஸ்ய பத்ராணி தாமலீ ஶமீபத்ரகா ।
ஏவமாதீநி பத்ராணி பத்ரபூஜாகராணி ச ॥ ௫௦

உஶீரம் ஹ்ரீபேராதிகமூலாநி ஶுபதாநி ஹி ।
அர்கபுஷ்பஸஹஸ்ரேப்யோ பகபுஷ்பம் விஶிஷ்யதே ॥

பகபுஷ்பஸஹஸ்ரேப்யோ ஹேமதுத்தூரகம் வரம் ।
துத்தூரகஸஹஸ்ரேப்ய: ஶமீபுஷ்பம் விஶிஷ்யதே ॥

பா - 1 விஷ்ணுக்ராந்தீ ச கௌஸும்பம் 2 கோரண்டம்

ஸர்வாஸாம் புஷ்பஜாதீநாம் ஶ்ரேஷ்டத்வம் பரம் ।

ஶாஸ்த்ராந்தரே ப்ரகாரம்

அர்கபுஷ்பஸஹஸ்ரேப்ய: கரவீரம் விஶிஷ்யதே ।
கரவீரஸஹஸ்ரேப்ய: பத்மபுஷ்பம் விஶிஷ்யதே ॥

பத்மபுஷ்பஸஹஸ்ரேப்யோ பில்வபத்ரம் விஶிஷ்யதே ।
பில்வபத்ரஸஹஸ்ரேப்யோ பகபுஷ்பம் விஶிஷ்யதே ॥

பகபுஷ்பஸஹஸ்ரேப்யோ துத்தூரகம் விஶிஷ்யதே ।
துத்தூரகஸஹஸ்ரேப்யோ ப்ருஹதீ ச விஶிஷ்யதே ॥

ஸஹஸ்ரப்ருஹதீபுஷ்பாத் த்ரோணபுஷ்பம் விஶிஷ்யதே ।
த்ரோணபுஷ்பஸஹஸ்ரேப்ய: அபாமார்கம் விஶிஷ்யதே ॥

அபாமார்கஸஹஸ்ரேப்ய: குஶபுஷ்பம் விஶிஷ்யதே ।
குஶபுஷ்பஸஹஸ்ரேப்ய: ஶமீபுஷ்பம் விஶிஷ்யதே ॥

ஶமீபுஷ்பஸஹஸ்ரேப்ய: ஶ்ரேஷ்டத்வம் பரம் ।

அந்யத்ர ச ப்ரகாரம் —

பத்மபுஷ்பஸஹஸ்ரேப்யோ பகபுஷ்பம் விஶிஷ்யதே ॥

பகபுஷ்பஸஹஸ்ரேப்யோ பில்வபத்ரம் விஶிஷ்யதே ।
ஸர்வாஸாம் புஷ்பஜாதீநாம் ஶ்ரேஷ்டத்வம் பரம் ॥

கரவீரமஶோகஶ்ச ஜாதீ விஜயபாடலீ ॥

ஶ்வேதமந்தாரகௌஸும்பம் ஶதபத்ரம் ததைவ ச ।
நாகசம்பகபுந்நாகா துத்தூரகமோஹகா: ஸ்ம்ருதா: ॥

கேதகீ மாதவீ குந்தம் யூதீ ச நவமல்லிகா ।
ஶிரீஷஸர்ஜ பந்தூககுஸுமாநி விவர்ஜயேத் ॥ ௫௫

அம்கோலபத்ரகுஸுமம் த்ருணஜம் பத்ரமுத்பவம் ।
வைஹீதகாநி பத்ராணி குஸுமாநி விவர்ஜயேத் ॥

நிம்பாஸநாஶ்வத்தாஸநானி காஷ்டானி விவர்ஜயேத் ।
ஶல்யவத்ருமவித்ராணி காஷ்டானி விவர்ஜயேத் ॥

ஶல்யஹீநமபி க்ராஹ்யம் பவித்ரம் யஜ்ஞஸாதகம் ।
கநகாநி கஷம்பாநி ரக்தானி ஶ்வேதாநி ஸம்பவே ॥

த்வாதஶேஷாணி பாஷ்பாணி த்வாராத்ரௌ ச ஶுக்திகா ।
ப்ரஹாராயேத் ஸூத்ரா ஜாதீ கரவீர ஶதநிர்மிதம் ॥

கேஸரீம்ரோசவிஸ்தாநி ஶீர்ணபர்ணாஷிதாநி ச ।
ஸ்வயம் பதிதபுஷ்பாணி த்ருஷ்டாம்பவஹதாநி ச ॥ ௬௦

ஶங்கௌ நார்ச்யேத்ஸ்வம் புஷ்பம் ந நிவேதயேத் ।
ஶுஷ்காக்ஷவீஹ புஷ்பாணாம் பத்ராண்யபி நிவேதயேத் ॥

பத்ராணி ஶ்வேதாநி ததா ஶமீநாஶ்வபி நிவேதயேத் ।
ஶமீநாஶ்வத்தாநாம் த த்ருணமூலஷயீரவி ॥

ஓஷதீநாஶ்வத்தாநாம் லக்ஷ்ம்யா ஹவதி பூஜித: ।
ப்ரத்யேகஶாக்ஷபுஷ்பாணா ரூபஸாளவர்ணகம் ஸமம் ॥

ஸ்வர்ணா ரூபஶ்யாமம் ரக்தம் ஶாணிக்யாதிநிவேதிதம் ।
ஸ்வஸ்த்ரஷ்டேஷா தேஶ்வ க்ஷிப்ராணம் ஸம ஶாஸ்த்ரதே ॥

ஶ்ரூத்ரா ஶோத்ரை: பாத்ரை: ரயவா ச நஸம்ஶமை: ।
த்ரவ்யைஶ்சை: ப்ரஸூநாத்ரை ரஸ்யே ரஞ்ஜ்யா ந ச ॥

க்ருஷ்ணாகருமவே தேகோ நியந்தவோ க்ஷிப்ரேணோ ஹவேத் ।
த்ரிமாணாஷ்டநம் ப்ரோக்தம் தீக்ஷ்ணவர்த்திஶ்ரிதம் ॥

ஶீதாநிநாத்ர பூஜ்யோதயம் விவ்யாதோ ஶ்யாமஸம்ஸ்ருத: ।
ஷட்க த்ரித்வந்த்வாந்து நவசந்நவாயவை: ॥

தாம்ரக்ஷ ஸம்ஹிதவேஷ க்ருஶேண உஶிவயித்தம் ।
ஶீதாஶீபூர்வக்ம் ஸ்நாநார்க்யா ச பரிஷ்காதம் ॥

யதா தாம்ரக்ஷ கலஶாநாமரணோபூர்ணை: ।
ஶாராஶீரம்ஸவிதாதிஶ்ரும் பூஜயேத்ப்ராஞ்ஞ்ஜரார்த்தம் ॥

உஶீர ஸ்நானபாத்ரம் ஶக்யாக்ஷத ஶுக்தபாத்தம் ।
ஶய்யாஶம் பூஜயேச்சார்த்த ஶாஶீராதி ஶிவப்ரியம் ॥ ௭௦

ஶாஸ்த்ரோக்தம் பூர்தஸம்யக்ஞ ஸ்யஶோ பூஜ உச்யதே ।
கேவலம் சாமராவர்த்தவி பூஜாயாம் ஶஷிஷாக்ஷி வா ॥

ஶ்வேதஸாக்ஷஸவர்ணம் தீபஸ்ய ரயஶோயஶோ: ।
ஶாதாக்: ஸ்வாஹாஸ்யாஸ்ரா ரஜாதம் பக்ஷவீஶகா: ।

ப்ரயாதா: கோடிஸம்ப்ராதாஸ்யாதாத்ரபத்ராஜகா: ।
தீபாஸ்யாரேகஸம்ப்ராயாம் ராத்ரௌ குஶிமாணிதம் ஹவேத் ॥

கர்ணிகாபூதீபாஸ்யாஸ்தூபமாஸ்ய ஸ்தூபகா: ।
ஏவம் ஸம்ப்ராப்ரதீபா ஸம்ப்ரேக்ஷா பர்கீர்த்திதா ॥

கபிலாதேஹவ்யதேநாஜ்ய தீபஸாக்ஷிக உச்யதே ।
ராஜஸத்திமத்தைநைஶ்ச ஶாஜ்யோந ஹவிர்ஷா ॥ ௭௫

ஏகத்ரித்ர்யம் ஶாலா ஜ்வாலா: ஶ்ருஷ்டஶ்ப்ராயஶோ: ஸ்ருதா: ।
தாஶஸ்தூஷ ஹவே தீபோ ஶாஹ்ஷேண தா ஸவிர்ஷா ॥

வ்ருக்ஷவீஜோத்தை: ஸ்நேஹை தீபை: வைஶாச
உச்யதே ।
தாஶஸ்யாவி வைஶாவோ தீபோ யோக்யதா: ஸ்ருதா: ॥

ஹவிஷ்யவிதி ஸம்ஸிஜநைவேத்யம் பஹாயா ஸ்ருதம் ।
ஹோமஶ்ஸூத்தி ஸம்ஸிஜி த்ரவ்யை ஹஸ்தபரிஸ்யா ॥

நீ ச்யாத்வம் தயா நித்யவிதிநா ஸம்ப்ரகல்பயேத் ।
தாஜ்யஜாஜ்யவாயவ்யா நீர்த்தயோஷி பக்ஷணை: ॥

வக்ஷ்யாமிதஸ்வரஹேஷஜா ஷா கேவாஸவயாபர்த்தே ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உ

சிவமயம்

5-வது அர்ச்சநாங்கவிதி படல சந்த்ரிகை.

சந்த்யாகால பூஜை.

பிறகு அர்ச்சனைக் கங்கமான விதியைச் சந்தியாகால லக்ஷணத் தோடுங் கூறுகின்றேன். சூரியோதய ஆரம்பமுதல் சூரியோதயம் வரையில் ஏழரை நாழிகை கூடிய யாமம் சந்தியெனக் கூறப்படும். அறுபதுஸ்வாசம் ஒரு ப்ராணன்; ஆறுப்ராணன் ஒரு நாழிகை; அறுபது நாழிகை ஒரு இராப்பகல்.

அந்த அகோராத்திரி எட்டு சந்தியை யுடையதாகச் சொல்லப் படுகிறது. இவ்வெட்டுச் சந்தியிலும் செய்யும் பூஜை ஸர்வோத்தம மாகும். ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு ஏழு என்ற முகூர்த்த காலங்கள் கூடிய பூஜை ஒன்பது விதமாகும்.

பூஜாரம்ப முதல் ந்ருத்தந மீறுகச் சந்தியா காலங்களிற் செய் தல் வேண்டும். சந்தியை யதிக்ரமித்தால் குற்றமுண்டாகும். சந்தியா காலத்திற் குள்ளாயின் பூஜைக்குக் குற்றமில்லை.

விசேஷ உபசார பூஜாகாலத்தில் இவ்விதி கூறப்பட்டது. ஸ்நாநத்தில் இரண்டு நாழிகையும், பூஜையில் ஒரு நாழிகையும் இருத்தல் வேண்டும். நிவேதனத்திற்காக அரைநாழிகையும், பலிகொடுப்பது அதற்குச் சமமாய் அரைநாழிகையும், நித்யாக்நிகார் யம் அரைநாழிகையும், நித்யோத்ஸவத்தில் இரண்டு நாழிகையும், ந்ருத்தநத்திற்காக ஒரு நாழிகையுமாக இவ்விதமாய் காலமானது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மஹாத்ரிகால சந்தியில் இவ்வாறு காலப்ர மாணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சொற்ப உபசாரத்திற் சந்தியாகாலத்திற் குறைவுவருமாகில் கெடுதலில்லை. தனக்கநுகூல காலத்திற் செய்யும் பூஜை தனக்கநுகூல மான நாழிகையாகும். ஆன்மார்த்த பூஜை சக்தியாநுகூலம் செய்ய லாம்.

அருணோதய காலத்தில் மூன்றேமுக்கால் நாழிகைக்கு முன்னமே, சமஸ்த ப்ராணிகளி னஞ்ஞானத்தைப் போக்குகிறதாகிய பஞ்சமஹா சப்தத்தைச் சப்திக்க வேண்டும். அச் சமயத்தில் சகல மனோபீஷ்டங்களின் சித்திக்காகச் சிவபெருமானைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.